

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 105

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

49e jaargang

13 april 2006

Inhoud	I	<i>Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing</i>	
	★	Verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscode)	1
	★	Verordening (EG) nr. 563/2006 van de Raad van 13 maart 2006 betreffende de sluiting van een Partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Salomonseilanden inzake de visserij in de visserijzone van de Salomonseilanden	33
		Partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Salomonseilanden inzake de visserij in de visserijzone van de Salomonseilanden	34
	★	Richtlijn 2006/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken en tot wijziging van Richtlijn 2002/58/EG	54
	II	<i>Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing</i>	
		.....	
		Rectificaties	
	★	Rectificatie van Verordening (EG, Euratom) nr. 2028/2004 van de Raad van 16 november 2004 tot wijziging van Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 houdende toepassing van Besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen (PB L 352 van 27.11.2004)	64
	★	Rectificatie van Richtlijn 2005/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 inzake verontreiniging vanaf schepen en invoering van sancties voor inbreuken (PB L 255 van 30.9.2005)	65

Prijs: 18 EUR

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 562/2006 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 15 maart 2006

tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscodex)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 62, punt 1 en punt 2, onder a),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het uitwerken van maatregelen conform artikel 62, punt 1, van het Verdrag om te garanderen dat bij de overschrijding van de binnengrenzen door personen geen grenstoezicht wordt uitgevoerd, maakt deel uit van de in artikel 14 van het Verdrag omschreven doelstelling van de Unie om een ruimte zonder binnengrenzen tot stand te brengen waarin het vrije verkeer van personen is gewaarborgd.
- (2) Overeenkomstig artikel 61 van het Verdrag gaat de totstandbrenging van een ruimte van vrij verkeer van personen gepaard met andere maatregelen. Het gemeenschappelijk beleid inzake het overschrijden van de buitengrenzen, zoals bedoeld in artikel 62, punt 2, van het Verdrag, is één van die maatregelen.
- (3) Bij de goedkeuring van gemeenschappelijke maatregelen inzake de overschrijding van de binnengrenzen door personen en het grenstoezicht aan de buitengrenzen moet rekening worden gehouden met het Schengenacquis, dat in het kader van de Europese Unie is opgenomen, en met name met de desbetreffende bepalingen van de Overeenkomst ter uitvoering van het op 14 juni 1985 te Schengen gesloten Akkoord tussen de regeringen van de staten van de Benelux Economische Unie, van de Bondsrepubliek Duitsland en van de Franse Republiek betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen ⁽²⁾ en het Gemeenschappelijk Handboek ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Advies van het Europees Parlement van 23 juni 2005 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad), en besluit van de Raad van 21 februari 2006.

⁽²⁾ PB L 239 van 22.9.2000, blz. 19. Akkoord laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1160/2005 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 191 van 22.7.2005, blz. 18).

⁽³⁾ PB C 313 van 16.12.2002, blz. 97. Gemeenschappelijk Handboek laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2133/2004 van de Raad (PB L 369 van 16.12.2004, blz. 5).

- (4) Wat het grenstoezicht aan de buitengrenzen betreft, is de totstandbrenging van een gemeenschappelijk geheel van wetgevingsinstrumenten, met name door consolidatie en ontwikkeling van het acquis, een van de essentiële onderdelen van het gemeenschappelijk beleid inzake het beheer van de buitengrenzen, zoals omschreven in de mededeling van de Commissie van 7 mei 2002 getiteld „Naar een geïntegreerd beheer van de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie”. Deze doelstelling is opgenomen in het „Plan voor het beheer van de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie”, dat op 13 juni 2002 is goedgekeurd door de Raad en dat met instemming is begroet door de Europese Raad van Sevilla van 21-22 juni 2002 en de Europese Raad van Thessaloniki van 19-20 juni 2003.
- (5) De vaststelling van een gemeenschappelijke regeling betreffende de overschrijding van de grenzen door personen doet geen afbreuk aan de rechten inzake vrij verkeer van burgers van de Unie en hun familieleden en is niet van invloed op onderdanen van derde landen en hun familieleden die in het kader van overeenkomsten tussen de Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds, en die landen anderzijds, rechten inzake vrij verkeer genieten die gelijkwaardig zijn aan die van de burgers van de Unie.
- (6) Grenstoezicht is in het belang van niet alleen de lidstaat aan de buitengrenzen waarvan het wordt uitgeoefend maar van alle lidstaten die het grenstoezicht aan hun binnengrenzen hebben afgeschaft. Het grenstoezicht moet helpen de illegale immigratie en mensenhandel te bestrijden en bedreigingen van de binnenlandse veiligheid, de openbare orde, de volksgezondheid en de internationale betrekkingen van de lidstaten te voorkomen.
- (7) De grenscontroles moeten zodanig worden uitgevoerd dat de menselijke waardigheid volledig wordt geëerbiedigd. Het grenstoezicht moet professioneel en respectvol worden uitgeoefend en in verhouding staan tot de beoogde doelstellingen.
- (8) Grenstoezicht omvat niet alleen de personencontrole aan de grensdoorlaatposten en de grensbewaking tussen deze grensdoorlaatposten, maar ook een analyse van de gevaren voor de binnenlandse veiligheid en de analyse van de bedreigingen die de veiligheid van de buitengrenzen in het gedrang kunnen brengen. Zowel voor de controle aan de grensdoorlaatposten als voor de grensbewaking moeten dus voorwaarden, criteria en procedures worden vastgesteld.

- (9) Om buitensporig lange wachttijden aan de grenzen te voorkomen, moeten de controles aan de buitengrenzen in uitzonderlijke en onvoorziebare omstandigheden kunnen worden versoepeld. Het versoepelen van de grenscontroles doet niets af aan de verplichting om systematisch een stempel aan te brengen in de documenten van onderdanen van derde landen. Dankzij afstempeling kan met zekerheid worden vastgesteld wanneer en op welke plaats de grens is overschreden, zonder dat in alle gevallen vaststaat dat de vereiste controlemaatregelen met betrekking tot de reisdocumenten zijn uitgevoerd.
- (10) Ter beperking van de wachttijden voor onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer vallende personen moet aan de doorlaatposten aan de grenzen, voorzover de omstandigheden dit toestaan, worden gezorgd voor gescheiden rijstroken met uniforme aanduidingen in alle lidstaten. Op internationale luchthavens moet voor gescheiden doorgangen worden gezorgd. Voorzover dit opportuun wordt geacht en de plaatselijke omstandigheden dit toelaten, dienen de lidstaten te overwegen aan de zee- en landgrens-doorlaatposten gescheiden doorgangen tot stand te brengen.
- (11) De lidstaten moeten voorkomen dat de controleprocedures een grote belemmering vormen voor het economisch, sociaal en cultureel verkeer aan de buitengrenzen. Daartoe moeten zij voldoende personeel en middelen inzetten.
- (12) De lidstaten moeten een of meer nationale diensten aanwijzen die overeenkomstig de nationale wetgeving met grensbewaking belast zijn. Wanneer in een lidstaat verschillende diensten met grensbewaking belast zijn, moeten zij voortdurend nauw samenwerken.
- (13) De operationele samenwerking en de bijstand tussen de lidstaten op het gebied van grenstoezicht zullen worden beheerd en gecoördineerd door het Europees agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten, dat is ingesteld bij Verordening (EG) nr. 2007/2004 ⁽¹⁾.
- (14) Deze verordening doet geen afbreuk aan in het kader van de algemene politiebevoegdheid uitgevoerde controles en op dezelfde manier als bij binnenlandse vluchten uitgevoerde personencontroles, noch aan de mogelijkheid van de lidstaten om overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3925/91 van de Raad van 19 december 1991 betreffende de afschaffing van de controles en de formaliteiten die van toepassing zijn op de handbagage en de ruimbagage van personen op intracommunautaire vluchten en op de bagage van personen bij intracommunautaire zee-reizen ⁽²⁾ uitzonderlijke bagagecontroles uit te voeren, noch aan nationale voorschriften betreffende het bij zich dragen van reis- en identiteitsdocumenten of aan de verplichting om de aanwezigheid op het grondgebied van de betrokken lidstaat te melden.
- (15) In geval van ernstige bedreiging van de openbare orde of de binnenlandse veiligheid van de lidstaten moeten deze tevens de mogelijkheid hebben om tijdelijk opnieuw grenstoezicht aan de binnengrenzen in te voeren. Om het uitzonderlijke karakter van de maatregel tot herinvoering van toezicht en de evenredigheid te kunnen handhaven, moeten daarvoor voorwaarden en procedures worden vastgesteld. De draagwijdte en de duur van elke tijdelijke herinvoering van grenstoezicht aan binnengrenzen moeten worden beperkt tot het strikte minimum dat vereist is om op die bedreiging te reageren.
- (16) In een ruimte van vrij verkeer van personen moet de herinvoering van grenstoezicht aan de binnengrenzen een uitzondering blijven. Grenstoezicht mag niet worden uitgeoefend noch formaliteiten worden opgelegd uitsluitend omdat de grens wordt overschreden.
- (17) Er moet worden gezorgd voor een procedure die de Commissie in staat stelt bepaalde gedetailleerde praktische regels voor het grenstoezicht aan te passen. In dat geval moeten de voor de uitvoering van deze verordening noodzakelijke maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾.
- (18) Er moet ook worden gezorgd voor een procedure waarmee de lidstaten de Commissie in kennis kunnen stellen van wijzigingen van andere gedetailleerde praktische regels voor het grenstoezicht.
- (19) Daar de doelstelling van deze verordening, namelijk de vaststelling van regels betreffende de overschrijding van de grenzen door personen, niet in voldoende mate door de lidstaten kan worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap maatregelen nemen overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om die doelstelling te verwezenlijken.
- (20) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en de beginselen die met name zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Deze verordening wordt uitgevoerd met inachtneming van de verplichtingen van de lidstaten inzake internationale bescherming en non-refoulement.
- (21) In afwijking van artikel 299 van het Verdrag is deze verordening slechts van toepassing op het Europese grondgebied van Frankrijk en Nederland. Deze verordening is niet van invloed op de specifieke regeling voor Ceuta en Melilla zoals omschreven in de Overeenkomst betreffende de toetreding van het Koninkrijk Spanje tot de Overeenkomst ter uitvoering van het op 14 juni 1985 te Schengen gesloten Akkoord ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2007/2004 van de Raad van 26 oktober 2004 tot oprichting van een Europees agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie (PB L 349 van 25.11.2004, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 374 van 31.12.1991, blz. 4. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB L 239 van 22.9.2000, blz. 69.

- (22) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte protocol betreffende de positie van Denemarken neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van deze verordening en is deze niet bindend voor, noch van toepassing in deze lidstaat. Aangezien deze verordening evenwel een uitwerking van het Schengenacquis behelst op grond van de bepalingen van het derde deel, titel IV, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, dient Denemarken overeenkomstig artikel 5 van dit protocol binnen een termijn van zes maanden na de datum van vaststelling van deze verordening, te beslissen of het deze in zijn nationale wetgeving zal omzetten.
- (23) Wat IJsland en Noorwegen betreft, houdt deze verordening een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de tussen de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽¹⁾; deze ontwikkeling valt onder het gebied dat wordt genoemd in artikel 1, punt A, van Besluit 1999/437/EG van de Raad ⁽²⁾ inzake bepaalde toepassingsbepalingen van die overeenkomst.
- (24) Er moet een regeling worden getroffen op grond waarvan vertegenwoordigers van IJsland en Noorwegen kunnen worden betrokken bij het werk van de comités die de Commissie bijstaan in de uitoefening van haar uitvoerende taken. Een dergelijke regeling is aan de orde gesteld in de briefwisseling tussen de Gemeenschap en IJsland en Noorwegen over de comités die de Commissie van de Europese Gemeenschappen bijstaan bij de uitoefening van haar uitvoerende taken ⁽³⁾ die aan de bovengenoemde overeenkomst is gehecht.
- (25) Wat Zwitserland betreft, vormt deze verordening een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis; deze ontwikkeling valt onder het gebied dat wordt genoemd in artikel 1, punt A, van Besluit 1999/437/EG, juncto artikel 4, lid 1, van Besluit 2004/849/EG van de Raad ⁽⁴⁾ en Besluit 2004/860/EG van de Raad ⁽⁵⁾.
- (26) Er moet een regeling worden getroffen op grond waarvan vertegenwoordigers van Zwitserland kunnen worden betrokken bij het werk van de comités die de Commissie bijstaan in de uitoefening van haar uitvoerende taken. Een dergelijke regeling is aan de orde gesteld in de briefwisseling tussen de Gemeenschap en Zwitserland die aan de bovengenoemde overeenkomst is gehecht.
- (27) Deze verordening houdt een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis ⁽⁶⁾, niet deelneemt. Het Verenigd Koninkrijk neemt derhalve niet deel aan de aanneming van deze verordening en deze is niet bindend voor, noch van toepassing in deze lidstaat.
- (28) Deze verordening vormt een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis ⁽⁷⁾, niet deelneemt. Ierland neemt derhalve niet deel aan de aanneming van deze verordening en deze is niet bindend voor, noch van toepassing in deze lidstaat.
- (29) In deze verordening vormen artikel 1, eerste zin, artikel 5, lid 4, onder a), titel III alsmede de bepalingen van titel II en de bijbehorende bijlagen met betrekking tot het Schengeninformatiesysteem (SIS), bepalingen die voortbouwen op het Schengenacquis of op een andere wijze daaraan zijn gerelateerd in de zin van artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003,

HEBBERN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Doel en beginselen

Deze verordening voorziet in de afwezigheid van grenstoezicht ten aanzien van personen die de binnengrenzen tussen de lidstaten van de Europese Unie overschrijden.

Zij stelt de maatregelen vast die van toepassing zijn op het grenstoezicht ten aanzien van personen die de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie overschrijden.

Artikel 2

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

1. „binnengrenzen”:
  - a) de gemeenschappelijke landgrenzen, daaronder begrepen rivier- en meergrenzen, van de lidstaten;

⁽⁶⁾ PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43.

⁽⁷⁾ PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20.

⁽¹⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

⁽²⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.

⁽³⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 53.

⁽⁴⁾ Besluit 2004/849/EG van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de ondertekening, namens de Europese Gemeenschap, en de voorlopige toepassing van enkele bepalingen van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 368 van 15.12.2004, blz. 26).

⁽⁵⁾ Besluit 2004/860/EG van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de ondertekening, namens de Europese Gemeenschap, en de voorlopige toepassing van enkele bepalingen van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 370 van 17.12.2004, blz. 78).

- b) de luchthavens van de lidstaten voor de interne vluchten;
- c) de zee-, rivier- en meerhavens van de lidstaten voor de regelmatige veerverbindingen;
2. „buitengrenzen”: de landgrenzen, met inbegrip van de rivieren meergrenzen, de zee­grenzen alsmede de lucht-, rivier-, zee- en meerhavens van de lidstaten, voorzover zij geen binnengrenzen zijn;
3. „interne vlucht”: een vlucht met vertrek en bestemming uitsluitend op het grondgebied van de lidstaten zonder tussen­landing op het grondgebied van een derde land;
4. „regelmatige veerverbinding”: een veerverbinding tussen twee of meer havens op het grondgebied van de lidstaten waarbij geen havens buiten het grondgebied van de lidstaten worden aangedaan en waarbij personen en voertuigen worden vervoerd volgens een gepubliceerde dienstregeling;
5. „personen die onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer vallen”:
- a) de burgers van de Unie in de zin van artikel 17, lid 1, van het Verdrag en de in Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden ⁽¹⁾ bedoelde onderdanen van derde landen die familielid zijn van een burger van de Unie die zijn recht van vrij verkeer uitoefent;
- b) de onderdanen van derde landen en hun familieleden die, ongeacht hun nationaliteit, uit hoofde van overeenkomsten tussen de Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds, en die landen anderzijds, rechten inzake vrij verkeer genieten die gelijkwaardig zijn aan die van de burgers van de Unie;
6. „onderdaan van een derde land”: eenieder die geen burger van de Unie is in de zin van artikel 17, lid 1, van het Verdrag en niet onder de toepassing van punt 5 valt;
7. „met het oog op weigering van toegang gesignaleerde persoon”: een onderdaan van een derde land die overeenkomstig en voor de doelstellingen van artikel 96 van de Schengenovereenkomst gesignaleerd staat in het Schengeninformatiesysteem (hierna „SIS” genoemd);
8. „grens­doorlaatpost”: een door de bevoegde autoriteiten voor overschrijding van de buitengrenzen aangewezen doorlaatpost;
9. „grenstoezicht”: de overeenkomstig en voor het doel van deze verordening aan een grens uitgevoerde activiteit die uitsluitend wegens de voorgenomen of daadwerkelijke grensoverschrijding en dus niet om andere redenen wordt verricht, en die bestaat in controle en bewaking van de grens;
10. „grens­controles”: de controles die aan de grens­doorlaatposten worden verricht om na te gaan of de betrokken personen, hun vervoermiddelen en de voorwerpen in hun bezit het grondgebied van de lidstaten mogen binnenkomen dan wel verlaten;
11. „grensbewaking”: de bewaking van de grenzen buiten de grens­doorlaatposten en de bewaking van de grens­doorlaatposten buiten de vastgestelde openingstijden om te voorkomen dat personen zich aan de grens­controles onttrekken;
12. „tweedelijns­controle”: een verdere controle die op een speciale locatie kan worden verricht, apart van de locatie waar iedereen wordt gecontroleerd (eerste lijn);
13. „grenswachter”: overheidsbeambte die overeenkomstig het nationaal recht werkzaam is bij een grens­doorlaatpost, langs de grens of in de onmiddellijke nabijheid daarvan en die overeenkomstig deze verordening en het nationaal recht het grenstoezicht uitoefent;
14. „vervoerder”: een natuurlijke of rechtspersoon die beroepsmatig personen vervoert;
15. „verblijfs­vergunning”:
- a) de door de lidstaten overeenkomstig het uniforme model van Verordening (EG) nr. 1030/2002 van de Raad van 13 juni 2002 betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen ⁽²⁾ afgegeven verblijfs­vergunningen;
- b) de overige door een lidstaat aan onderdanen van derde landen afgegeven documenten die recht geven op verblijf op of terugkeer naar hun grondgebied, met uitzondering van tijdelijke vergunningen die hangende de behandeling van een eerste aanvraag van een verblijfs­vergunning als bedoeld onder a) of van een asielverzoek worden afgegeven;
16. „cruiseschip”: een vaartuig dat een route volgt volgens een van tevoren vastgesteld programma dat toeristische activiteiten in de verschillende havens omvat en waarbij tijdens de reis in beginsel geen passagiers in- of ontschepen;
17. „pleziervaart”: het gebruik van pleziervaartuigen voor sport of toerisme;
18. „kustvisserij”: het voor de visvangst gebruiken van vaartuigen die dagelijks of binnen 36 uur in een op het grondgebied van een lidstaat gelegen haven terugkeren zonder daarbij een in een derde land gelegen haven aan te doen;

⁽¹⁾ PB L 158 van 30.4.2004, blz. 77.

⁽²⁾ PB L 157 van 15.6.2002, blz. 1.

19. „gevaar voor de volksgezondheid”: elke potentieel epidemische ziekte zoals gedefinieerd in de Internationale Gezondheidsregeling van de Wereldgezondheidsorganisatie, en andere infectieziekten of besmettelijke parasitaire ziekten, voorzover het gastland beschermende regelingen treft ten aanzien van de eigen onderdanen.

Artikel 3

Toepassingsgebied

Deze verordening is van toepassing op iedereen die de binnen- of buitengrenzen van de lidstaten overschrijdt, onverminderd:

- a) de rechten van de personen die onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer vallen;
- b) de rechten van vluchtelingen en personen die om internationale bescherming verzoeken, met name wat betreft non-refoulement.

TITEL II

BUITENGRENZEN

HOOFDSTUK I

Overschrijden van de buitengrenzen en toegangsvoorwaarden

Artikel 4

Overschrijden van de buitengrenzen

1. De buitengrenzen mogen slechts via de grensdoorlaatposten en gedurende de vastgestelde openingstijden worden overschreden. Aan de grensdoorlaatposten die niet 24 uur per etmaal open zijn, worden de openingstijden duidelijk aangegeven.

De lidstaten stellen de Commissie overeenkomstig artikel 34 in kennis van de lijst van hun grensdoorlaatposten.

2. In afwijking van lid 1 kunnen op de verplichting om de buitengrenzen uitsluitend via de grensdoorlaatposten en gedurende de vastgestelde openingstijden te overschrijden, uitzonderingen worden toegestaan:

- a) in het kader van de pleziervaart of de kustvisserij;
- b) voor zeelieden die van boord gaan om in de haven waar hun vaartuig heeft aangelegd of in de aanpalende gemeenten te verblijven;
- c) voor personen of groepen van personen wanneer bijzondere omstandigheden daartoe nopen en mits zij in het bezit zijn van de door de nationale wetgeving voorgeschreven vergunningen en dit niet in strijd is met overwegingen van openbare orde en binnenlandse veiligheid van de lidstaten;
- d) voor personen of groepen van personen in geval van een onvoorziene noodsituatie.

3. Onverminderd de uitzonderingen in lid 2 en de verplichtingen inzake internationale bescherming, stellen de lidstaten overeenkomstig hun nationaal recht sancties op het onrechtmatig overschrijden van de buitengrenzen buiten de grensdoorlaatposten en de vastgestelde openingstijden. Deze sancties zijn doeltreffend, evenredig en afschrikkend.

Artikel 5

Toegangsvoorwaarden voor onderdanen van derde landen

1. Voor onderdanen van derde landen gelden de volgende toegangsvoorwaarden voor een verblijf van ten hoogste drie maanden per periode van zes maanden:

- a) in het bezit zijn van één of meer geldige reisdocumenten of documenten die recht geven op grensoverschrijding;
- b) indien vereist op grond van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld (¹), in het bezit zijn van een geldig visum, behalve indien zij houder zijn van een geldige verblijfsvergunning;
- c) het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven, alsmede beschikken over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, dan wel in staat zijn deze middelen rechtmatig te verwerven;
- d) niet met het oog op weigering van toegang in het SIS gesignaleerd zijn;
- e) niet worden beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name niet om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staan in de nationale databanken van de lidstaten.

2. In bijlage I gaat een niet-uitputtende lijst van bewijsstukken die de grenswachter van de betrokken onderdaan van een derde land kan verlangen om na te gaan of aan de in lid 1, onder c), vermelde voorwaarden is voldaan.

3. Bij de beoordeling van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de duur en het doel van het verblijf, alsmede met de gemiddelde prijzen voor kost en inwoning in de betrokken lidstaat of lidstaten, bepaald op basis van een goedkoop verblijf, vermenigvuldigd met het aantal verblijfsdagen.

(¹) PB L 81 van 21.3.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 851/2005 (PB L 141 van 4.6.2005, blz. 3).

De door elk van de lidstaten vastgestelde richtbedragen worden meegedeeld aan de Commissie, overeenkomstig artikel 34.

De aanwezigheid van voldoende bestaansmiddelen kan worden beoordeeld aan de hand van contant geld, reischeques en creditcards die de onderdaan van een derde land in bezit heeft. Borgstellingen, voorzover de nationale wetgeving daarin voorziet, en garantstellingsverklaringen van de gastheer/-vrouw als gedefinieerd in de nationale wetgeving, ingeval de onderdaan van een derde land bij een gastheer/-vrouw verblijft, kunnen eveneens als bewijs van voldoende middelen van bestaan gelden.

4. In afwijking van lid 1:
- a) wordt onderdanen van derde landen die niet aan alle in lid 1 bedoelde voorwaarden voor binnenkomst voldoen maar houder zijn van een door een lidstaat afgegeven verblijfstitel of terugkeervisum, dan wel, indien dit vereist is, van deze beide documenten, toegang met het oog op doorreis tot het grondgebied van de overige lidstaten verleend, zodat zij het grondgebied van de lidstaat kunnen bereiken die hun de verblijfstitel of het terugkeervisum heeft verstrekt, tenzij zij op de nationale signaleringslijst staan van de lidstaat waarvan zij de buitengrenzen willen overschrijden, met vermelding van de te nemen maatregelen die de binnenkomst of doorreis verhinderen;
  - b) kan onderdanen van derde landen die aan de in lid 1 genoemde voorwaarden, met uitzondering van onder b), voldoen en zich aan de grens aanbieden, toegang tot het grondgebied van de lidstaten worden verleend, indien aan de grens een visum wordt afgegeven overeenkomstig Verordening (EG) nr. 415/2003 van de Raad van 27 februari 2003 betreffende de afgifte van visa aan de grens, inclusief aan transiterende zeelieden ⁽¹⁾.

De aan de grens afgegeven visa worden op een lijst geregistreerd.

Indien het niet mogelijk is op het document een visum aan te brengen, wordt het visum, bij wijze van uitzondering, op een apart blad aangebracht dat aan het document wordt gehecht. In dat geval wordt gebruikgemaakt van het bij Verordening (EG) nr. 333/2002 van de Raad van 18 februari 2002 betreffende de invoering van een uniform model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht dat door lidstaten wordt afgegeven aan houders van een reisdocument dat door de lidstaat die het blad opstelt niet wordt erkend ⁽²⁾ vastgestelde uniforme model voor formulieren voor de aanbrenging van het visum;

- c) kan onderdanen van derde landen die niet aan een of meer van de in lid 1 genoemde voorwaarden voldoen, door een lidstaat toegang tot zijn grondgebied worden verleend op grond van humanitaire overwegingen, om redenen van nationaal belang of wegens internationale verplichtingen. Indien de betrokken onderdaan van een derde land gesignaleerd staat als bedoeld in lid 1, onder d), stelt de lidstaat die hem toegang tot zijn grondgebied verleent, de overige lidstaten daarvan in kennis.

HOOFDSTUK II

Toezicht aan de buitengrenzen en weigering van toegang

Artikel 6

Uitvoering van grenscontroles

1. De grenswachters oefenen hun taken uit met volledige eerbiediging van de menselijke waardigheid.

De in de uitoefening van hun taken genomen maatregelen staan in verhouding tot de door die maatregelen beoogde doelstellingen.

2. De grenswachters voeren de grenscontroles uit zonder discriminatie van personen op grond van hun geslacht, ras, etnische oorsprong, godsdienst, overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid.

Artikel 7

Grenscontrole op personen

1. Het grensoverschrijdende verkeer aan de buitengrenzen wordt gecontroleerd door de grenswachters. De controle wordt verricht overeenkomstig dit hoofdstuk.

De controle kan ook betrekking hebben op de vervoermiddelen en voorwerpen in het bezit van de personen die de grens overschrijden. Op elk onderzoek is de nationale wetgeving van de betrokken lidstaat van toepassing.

2. Eenieder wordt aan een minimale controle onderworpen tot vaststelling van de identiteit op basis van de overgelegde of getoonde reisdocumenten. Deze minimale controle bestaat in een eenvoudig en snel onderzoek, voorzover opportuun met gebruikmaking van technische voorzieningen en door raadpleging, in de desbetreffende databanken, van informatie die uitsluitend betrekking heeft op gestolen, ontvreemde, verloren of ongeldig gemaakte documenten, naar de geldigheid van het document dat de rechtmatige houder recht van grensoverschrijding geeft en naar eventuele tekenen van namaak of vervalsing.

De in de eerste alinea bedoelde minimale controle is de regel voor personen die onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij personenverkeer vallen.

Bij de minimale controle van personen die onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij personenverkeer vallen, kunnen de grenswachters evenwel, op niet-systematische basis, nationale en Europese databanken raadplegen om zich ervan te vergewissen dat de betrokkene geen reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar voor de binnenlandse veiligheid, de openbare orde, de internationale betrekkingen van de lidstaten dan wel een gevaar voor de volksgezondheid vormt.

Het resultaat van deze raadpleging doet niets af aan het recht van binnenkomst op het grondgebied van de betrokken lidstaat van personen die onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer vallen als bedoeld in Richtlijn 2004/38/EG.

⁽¹⁾ PB L 64 van 7.3.2003, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 53 van 23.2.2002, blz. 4.

3. Bij binnenkomst en uitreis worden onderdanen van derde landen aan een grondige controle onderworpen.

a) De grondige controles bij binnenkomst behelzen de verificatie van de in artikel 5, lid 1, vermelde voorwaarden voor toegang, alsmede, eventueel, van de verblijfs- en werkvergunningen. In dat verband wordt nauwgezet onderzocht:

i) of de onderdaan van een derde land in het bezit is van een document dat geldig is voor grensoverschrijding en waarvan de geldigheidsduur niet is verstreken en dat, in voorkomend geval, vergezeld gaat van het vereiste visum of de vereiste verblijfsvergunning;

ii) of het reisdocument eventuele tekenen van namaak of vervalsing vertoont;

iii) aan de hand van de in- en uitreisstempels in het reisdocument van de betrokken onderdaan van een derde land, en met name door vergelijking van de data van in- en uitreis, of de betrokkene de maximale duur van het toegestane verblijf op het grondgebied van de lidstaten reeds heeft overschreden;

iv) de plaats van vertrek en de plaats van bestemming van de betrokken onderdaan van een derde land, alsmede het doel van het voorgenomen verblijf, indien nodig met controle van de desbetreffende bewijsstukken;

v) of de betrokken onderdaan van een derde land voor de geplande duur en het doel van het voorgenomen verblijf en voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, over voldoende middelen van bestaan beschikt dan wel of hij deze op rechtmatige wijze kan verkrijgen;

vi) of de betrokken onderdaan van een derde land, diens vervoermiddel en de meegevoerde voorwerpen geen gevaar opleveren voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid of de internationale betrekkingen van een van de lidstaten. Bij die verificatie worden met name gegevens en signaleringen betreffende de betrokken personen en, zo nodig, voorwerpen rechtstreeks bij het Schengeninformatiesysteem (SIS) en de nationale opsporingsregisters opgevraagd en worden, in voorkomend geval, de bij die signalering passende maatregelen genomen.

b) De grondige controles bij uitreis behelzen:

i) de verificatie dat de onderdaan van een derde land in het bezit is van een geldig grensoverschrijdingsdocument;

ii) de verificatie dat het reisdocument geen tekenen van namaak of vervalsing vertoont;

iii) voorzover mogelijk, de verificatie dat de onderdaan van een derde land niet wordt beschouwd als een bedreiging voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid of de internationale betrekkingen van een van de lidstaten.

c) Naast de onder b) bedoelde controles, kunnen grondige controles bij uitreis ook behelzen:

i) de verificatie dat de betrokkene in het bezit is van een geldig visum, indien zulks op grond van Verordening (EG) nr. 539/2001 vereist is, tenzij de betrokkene houder is van een geldige verblijfsvergunning;

ii) de verificatie dat de betrokkene de maximale duur van het toegestane verblijf op het grondgebied van de lidstaten niet heeft overschreden;

iii) de raadpleging van signaleringen van personen en voorwerpen in het SIS en in de nationale opsporingsregisters.

4. Indien de nodige faciliteiten voorhanden zijn en de onderdaan van een derde land daarom verzoekt, vinden de bedoelde grondige controles in een privé-ruimte plaats.

5. Onderdanen van een derde land die aan een grondige tweedelijnscontrole worden onderworpen, worden op de hoogte gebracht van het doel en het verloop van deze controle.

Deze informatie is beschikbaar in de officiële talen van de Unie en in de taal of talen van het buurland of de buurlanden van de betrokken lidstaat, en vermeldt dat de onderdaan van een derde land kan verzoeken dat hem de naam of het dienstidentificatienummer wordt meegedeeld van de grenswachters die de grondige tweedelijnscontrole uitvoeren, de naam van de plaats waar en de datum waarop de grens werd overschreden.

6. De controle van personen die onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij personenverkeer vallen, wordt uitgevoerd overeenkomstig Richtlijn 2004/38/EG.

7. In bijlage II staan gedetailleerde voorschriften betreffende de te registreren informatie.

Artikel 8

Versoepeling van de grenscontroles

1. De grenscontroles aan de buitengrenzen kunnen in buitengewone en onvoorziene omstandigheden worden versoepeld. Buitengewone en onvoorziene omstandigheden doen zich voor wanneer onvoorziene gebeurtenissen een zodanige verkeersdrukte veroorzaken dat niettegenstaande volledige benutting van alle personele, facilitaire en organisatorische mogelijkheden, aan de grensdoorlaatposten onredelijk lange wachttijden ontstaan.

2. Indien de grenscontroles overeenkomstig lid 1 worden versoepeld, hebben de grenscontroles van het binnenkomend verkeer in beginsel voorrang op de grenscontroles van het uitgaand verkeer.

De beslissing tot versoepeling van de controles wordt genomen door de bevelvoerende grenswachter van de betrokken grensdoorlaatpost.

De versoepeling van de grenscontroles is slechts tijdelijk, is aangepast aan de omstandigheden die de versoepeling rechtvaardigen en wordt geleidelijk uitgevoerd.

3. Zelfs in geval van versoepeling van deze grenscontroles stempelt de grenswachter zowel bij in- als bij uitreis de reisdocumenten van onderdanen van derde landen af, overeenkomstig artikel 10.

4. Elke lidstaat legt het Europees Parlement en de Commissie jaarlijks een verslag over de toepassing van dit artikel voor.

Artikel 9

Gescheiden doorgangen en bewegwijzering

1. De lidstaten voorzien met name aan de luchtgrensdoorlaatposten in gescheiden doorgangen voor de uitvoering van de controles op personen overeenkomstig artikel 7. Deze doorgangen worden van elkaar onderscheiden door middel van de bewegwijzering als bedoeld in bijlage III.

De lidstaten kunnen in gescheiden doorgangen voorzien aan hun zee- en landgrensdoorlaatposten en aan de grenzen tussen de lidstaten die artikel 20 aan hun gemeenschappelijke grenzen niet toepassen. Indien de lidstaten aan die grenzen in gescheiden doorgangen voorzien, wordt de in bijlage III vermelde bewegwijzering gebruikt.

De lidstaten zorgen ervoor dat deze doorgangen duidelijk zijn aangegeven, ook wanneer de regels inzake het gebruik van de verschillende doorgangen worden opgeschort als bedoeld in lid 4, opdat het grensoverschrijdend personenverkeer optimaal kan verlopen.

2. a) Personen die onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer vallen, hebben het recht de doorgangen te gebruiken die zijn aangegeven met het bord bedoeld in bijlage III, deel A. Zij mogen ook de doorgangen gebruiken die zijn aangegeven met het bord bedoeld in bijlage III, deel B.
- b) Alle andere personen gebruiken de doorgangen aangegeven met het bord bedoeld in bijlage III, deel B.

De onder a) en b) bedoelde aanduidingen op de borden kunnen worden gesteld in de taal of de talen die elke lidstaat geschikt acht.

3. Aan de zee- en landgrensdoorlaatposten kunnen de lidstaten het voertuigenverkeer scheiden in aparte rijstroken voor lichte of voor zware voertuigen dan wel voor autobussen, door gebruik te maken van de in bijlage III, deel C, afgebeelde borden.

De lidstaten kunnen de aanduidingen op die borden zo nodig aanpassen aan de lokale omstandigheden.

4. Wanneer de verkeersstromen aan een bepaalde grensdoorlaatpost tijdelijk verstoord zijn, kunnen de bevoegde autoriteiten de regels inzake het gebruik van de verschillende doorgangen opschorten zolang de normale situatie niet is hersteld.

5. De bestaande borden worden uiterlijk op 31 mei 2009 in overeenstemming gebracht met de bepalingen van de leden 1, 2 en 3. Indien de lidstaten reeds vóór die datum bestaande borden vervangen of nieuwe borden plaatsen, nemen zij de in deze leden vastgestelde aanduidingen in acht.

Artikel 10

Afstempeling van de reisdocumenten van onderdanen van derde landen

1. De reisdocumenten van onderdanen van derde landen worden bij inreis en bij uitreis systematisch afgestempeld. Er wordt met name een inreis-, respectievelijk uitreisstempel aangebracht in:

- a) de grensoverschrijdingsdocumenten van onderdanen van derde landen die voorzien zijn van een geldig visum;
- b) de grensoverschrijdingsdocumenten van onderdanen van derde landen aan wie aan de grens een visum wordt afgegeven door een lidstaat;
- c) de grensoverschrijdingsdocumenten van onderdanen van derde landen die niet aan de visumplicht zijn onderworpen.

2. De reisdocumenten van onderdanen van derde landen die familielid zijn van een burger van de Unie op wie Richtlijn 2004/38/EG van toepassing is, maar niet de in artikel 10 van die richtlijn bedoelde verblijfskaart kunnen overleggen, worden bij inreis of bij uitreis afgestempeld.

De reisdocumenten van onderdanen van derde landen die familielid zijn van onderdanen van derde landen die onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij personenverkeer vallen, maar niet de in artikel 10 van Richtlijn 2004/38/EG bedoelde verblijfskaart kunnen overleggen, worden bij inreis of bij uitreis afgestempeld.

3. Er wordt geen in- of uitreisstempel aangebracht:

- a) in de reisdocumenten van staatshoofden of hoogwaardigheidsbekleders wier aankomst vooraf langs diplomatieke weg officieel is aangekondigd;
- b) in de „crew member licences” of „crew member certificates” van piloten respectievelijk bemanningsleden van vliegtuigen;
- c) in de reisdocumenten van zeelieden die slechts gedurende het afmeren van hun schip in de binnengevaren haven van een lidstaat verblijven;
- d) in de reisdocumenten van bemanningsleden en passagiers van cruiseschepen die overeenkomstig punt 3.2.3 van bijlage VI niet aan grenscontroles zijn onderworpen;
- e) in de grensoverschrijdingsdocumenten van onderdanen van Andorra, Monaco en San Marino.

Op verzoek van een onderdaan van een derde land kan bij wijze van uitzondering worden afgezien van een in- of uitreisstempel, wanneer de afstempeling voor deze onderdaan tot ernstige moeilijkheden zou kunnen leiden. In deze gevallen wordt de in- of uitreis op een afzonderlijk blad geregistreerd met vermelding van de naam en het paspoortnummer. Dat blad wordt de betrokken onderdaan van een derde land ter hand gesteld.

4. De praktische regelingen voor het afstempelen zijn opgenomen in bijlage IV.

5. Onderdanen van derde landen worden voorzover mogelijk op de hoogte gebracht van de verplichting voor de grenswachters om hun reisdocument bij inreis en bij uitreis af te stempelen, ook wanneer de controles in overeenstemming met artikel 8 zijn versoepeld.

6. De Commissie brengt uiterlijk eind 2008 bij het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de werking van de bepalingen betreffende het afstempelen van reisdocumenten.

Artikel 11

Vermoeden betreffende het voldoen aan voorwaarden inzake verblijfsduur

1. Wanneer in het reisdocument van een onderdaan van een derde land geen inreisstempel is aangebracht, mogen de bevoegde nationale autoriteiten hier het vermoeden aan verbinden dat de houder niet of niet langer voldoet aan de voorwaarden inzake verblijfsduur die in de betrokken lidstaat van toepassing zijn.

2. Het in lid 1 bedoelde vermoeden kan worden weerlegd wanneer de onderdaan van een derde land op enigerlei wijze geloofwaardige bewijsmiddelen overlegt, zoals vervoerbewijzen of bewijzen van zijn aanwezigheid buiten het grondgebied van de lidstaten, waaruit blijkt dat hij de voorwaarden inzake de duur van een kort verblijf heeft nageleefd.

In dergelijke gevallen geldt het volgende:

- a) indien de onderdaan van een derde land zich bevindt op het grondgebied van één van de lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen, vermelden de bevoegde autoriteiten, overeenkomstig het nationaal recht en de nationale praktijken, in het reisdocument van de onderdaan van een derde land op welke datum en welke plaats hij de buitengrens van één van de lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen, heeft overschreden;
- b) indien de onderdaan van een derde land zich bevindt op het grondgebied van een lidstaat ten aanzien waarvan het besluit als bedoeld in artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003 niet is genomen, vermelden de bevoegde autoriteiten, overeenkomstig het nationaal recht en de nationale praktijken, in het reisdocument van de onderdaan van een derde land op welke datum en welke plaats hij de buitengrens van die lidstaat heeft overschreden.

Naast de onder a) en b) bedoelde vermeldingen kan de onderdaan van een derde land tevens een formulier als vervat in bijlage VIII worden verstrekt.

De lidstaten brengen hun nationale praktijken met betrekking tot de in dit artikel bedoelde vermeldingen ter kennis van de andere lidstaten, de Commissie en het secretariaat-generaal van de Raad.

3. Wanneer het in lid 1 bedoelde vermoeden niet wordt weerlegd, kan de onderdaan van een derde land door de bevoegde autoriteiten van het grondgebied van de betrokken lidstaten worden verwijderd.

Artikel 12

Grensbewaking

1. De bewaking aan de buitengrenzen is vooral bedoeld om onrechtmatige grensoverschrijding te voorkomen, grensoverschrijdende criminaliteit te bestrijden en de toepassing of het nemen van maatregelen tegen illegaal binnengekomen personen mogelijk te maken.

2. De grenswachters zetten vaste of mobiele eenheden in voor de bewaking van de buitengrens.

De bewaking wordt op zodanige wijze uitgeoefend dat ontwijking van de controles aan de grensdoorlaatposten wordt voorkomen en ontmoedigd.

3. De bewaking tussen de grensdoorlaatposten wordt verricht door grenswachters waarvan het aantal en de methoden op de bestaande of voorziene gevaren en bedreigingen zijn toegesneden. Zij gaat gepaard met veelvuldige, niet te voorziene wijzigingen van de bewakingsroosters, zodat onrechtmatige grensoverschrijding steeds een risico inhoudt te worden ontdekt.

4. De bewaking geschiedt door vaste of mobiele eenheden, die patrouilles verrichten of zich aan onderkende of vermeende zwakke plekken posteren, teneinde tegen illegale grensoverschrijding op te treden. De bewaking kan eveneens met technische, inclusief elektronische, middelen geschieden.

5. Aanvullende voorschriften inzake de bewaking kunnen overeenkomstig de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure worden vastgesteld.

Artikel 13

Weigering van toegang

1. Indien een onderdaan van een derde land niet aan alle in artikel 5, lid 1, vermelde toegangsvoorwaarden voldoet, en niet tot de in artikel 5, lid 4, genoemde categorieën personen behoort, wordt hem de toegang tot het grondgebied van de lidstaten geweigerd. Dit laat de toepassing van de bijzondere bepalingen inzake asielerrecht en internationale bescherming of inzake afgifte van een visum voor een verblijf van langere duur onverlet.

2. De toegang kan alleen worden geweigerd in een met redenen omklede beslissing waarin de precieze weigeringsgronden worden genoemd. De beslissing wordt genomen door een naar nationaal recht bevoegde instantie. Zij is onmiddellijk van toepassing.

De met redenen omklede beslissing waarin de precieze weigeringsgronden worden genoemd, wordt meegedeeld door middel van het standaardformulier in bijlage V, deel B, dat wordt ingevuld door de naar nationaal recht voor de weigering van toegang bevoegde autoriteit. Het ingevulde standaardformulier wordt verstrekt aan de betrokken onderdaan van een derde land, die met behulp van dit formulier de ontvangst van de beslissing tot weigering van toegang bevestigt.

3. Personen die de toegang wordt geweigerd, hebben het recht daartegen beroep in te stellen. Het beroep wordt ingesteld overeenkomstig de nationale wetgeving. De onderdaan van een derde land ontvangt tevens schriftelijke informatie over contactpunten die informatie kunnen verschaffen over wettelijke vertegenwoordigers die namens de betrokkene in overeenstemming met de nationale wetgeving kunnen optreden.

Het instellen van beroep schort de beslissing tot weigering van toegang niet op.

Indien de beroepsprocedure tot de conclusie leidt dat de beslissing tot weigering van toegang ongegrond was, heeft de betrokken onderdaan van een derde land, onverminderd een eventuele naar nationaal recht toegekende schadeloosstelling, recht op herstel van de geannuleerde inreisstempel, en op schrapping van andere annuleringen of toevoegingen, door de lidstaat die de toegang heeft geweigerd.

4. Ingeval een onderdaan van een derde land de toegang wordt geweigerd, zien de grenswachters erop toe dat die persoon het grondgebied van de betrokken lidstaat niet betreedt.

5. De lidstaten verzamelen statistieken over het aantal personen die de toegang wordt geweigerd, de weigeringsgronden, de nationaliteit van de geweigerde personen en het soort grens (land, lucht of zee) waar de toegang werd geweigerd. De lidstaten delen deze statistieken eenmaal per jaar mee aan de Commissie. De Commissie maakt om de twee jaar een overzicht van de door de lidstaten verstrekte statistieken bekend.

6. Gedetailleerde voorschriften inzake weigering van toegang zijn opgenomen in bijlage V, deel A.

HOOFDSTUK III

Middelen voor grenstoezicht en samenwerking tussen lidstaten

Artikel 14

Middelen voor grenstoezicht

Voor de uitoefening van het grenstoezicht aan de buitengrenzen overeenkomstig de artikelen 6 tot en met 13 zetten de lidstaten voldoende, gekwalificeerd personeel en voldoende, passende middelen in om een efficiënt, hoog en eenvormig niveau van toezicht aan hun buitengrenzen te waarborgen.

Artikel 15

Uitoefening van het toezicht

1. Het in de artikelen 6 tot en met 13 bedoelde grenstoezicht wordt uitgeoefend door grenswachters overeenkomstig de bepalingen van deze verordening en de nationale wetgeving.

De uitoefening van dit grenstoezicht doet geen afbreuk aan de in het nationale recht aan grenswachters verleende strafprocesrechtelijke bevoegdheden die buiten de werkingssfeer van deze verordening vallen.

De lidstaten zorgen ervoor dat de grenswachters uit gespecialiseerde en goed opgeleide vakmensen bestaan. De lidstaten moedigen de grenswachters aan talen, en met name de voor de uitoefening van hun taken noodzakelijke talen, te leren.

2. De lidstaten stellen de Commissie overeenkomstig artikel 34 in kennis van de lijst van nationale diensten die naar nationaal recht met het grenstoezicht zijn belast.

3. Met het oog op een doelmatige uitoefening van het grenstoezicht zorgt elke lidstaat voor een nauwe en voortdurende samenwerking tussen zijn nationale diensten die met het grenstoezicht zijn belast.

Artikel 16

Samenwerking tussen lidstaten

1. De lidstaten verlenen elkaar bijstand en zorgen voor een nauwe en voortdurende onderlinge samenwerking met het oog op een doelmatige uitoefening van het grenstoezicht, overeenkomstig de artikelen 6 tot en met 15. Zij wisselen alle relevante informatie uit.

2. De operationele samenwerking tussen de lidstaten bij het beheer van de buitengrenzen wordt gecoördineerd door het Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten (hierna het „agentschap” genoemd), opgericht bij Verordening (EG) nr. 2007/2004.

3. Onverminderd de bevoegdheden van het agentschap mogen de lidstaten hun operationele samenwerking met andere lidstaten en/of derde landen aan de buitengrenzen, met inbegrip van de uitwisseling van verbindingsofficieren, voortzetten wanneer deze een aanvulling vormt op het optreden van het agentschap.

De lidstaten onthouden zich van elke activiteit die de werking van het agentschap of het bereiken van zijn doelen in gevaar kan brengen.

Zij brengen aan het agentschap verslag uit over de in de eerste alinea bedoelde operationele samenwerking.

4. De lidstaten zorgen voor opleiding op het gebied van de voorschriften inzake grenscontrole alsmede inzake fundamentele rechten. In dit verband wordt rekening gehouden met de gemeenschappelijke opleidingsnormen die door het agentschap zijn vastgesteld en verder ontwikkeld.

*Artikel 17***Gezamenlijk toezicht**

1. De lidstaten die aan hun gemeenschappelijke landgrenzen artikel 20 niet toepassen, kunnen tot de datum van toepassing van dit artikel aan deze gemeenschappelijke grenzen gezamenlijk toezicht uitoefenen, in welk geval een persoon slechts eenmaal mag worden staande gehouden ten behoeve van in- en uitreiscontroles, onverminderd de individuele verantwoordelijkheden van de lidstaten die voortvloeien uit de artikelen 6 tot en met 13.

Daartoe kunnen de lidstaten onderling bilaterale overeenkomsten sluiten.

2. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van eventuele overeenkomstig lid 1 gesloten overeenkomsten.

*HOOFDSTUK IV***Specifieke voorschriften voor de grenscontroles***Artikel 18***Specifieke voorschriften voor de verschillende soorten grenzen en de verschillende vervoermiddelen die worden gebruikt om de buitengrenzen te overschrijden**

De specifieke voorschriften in bijlage VI zijn van toepassing op de controles met betrekking tot de verschillende soorten grenzen en de verschillende vervoermiddelen die worden gebruikt om de buitengrenzen te overschrijden.

De bedoelde specifieke voorschriften kunnen afwijken van de bepalingen van de artikelen 5 en 7 tot en met 13.

*Artikel 19***Specifieke voorschriften voor controles van bepaalde categorieën personen**

1. De specifieke voorschriften van bijlage VII zijn van toepassing op de volgende categorieën personen:

- a) staatshoofden en hun gevolg;
- b) piloten en andere bemanningsleden van luchtvaartuigen;
- c) zeelieden;
- d) houders van een diplomatiek, een officieel of een dienstpaspoort en leden van internationale organisaties;
- e) grensarbeiders;
- f) minderjarigen.

Deze specifieke voorschriften kunnen afwijken van de bepalingen van de artikelen 5 en 7 tot en met 13.

2. De lidstaten stellen de Commissie overeenkomstig artikel 34 in kennis van de modellen van de kaarten die door de ministeries

van Buitenlandse Zaken van de lidstaten worden afgegeven aan geaccrediteerde leden van diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen, alsmede hun familieleden.

*TITEL III***BINNENGRENZEN***HOOFDSTUK I***Afschaffing van het toezicht aan de binnengrenzen***Artikel 20***Overschrijding van de binnengrenzen**

De binnengrenzen kunnen op iedere plaats worden overschreden zonder dat personen, ongeacht hun nationaliteit, worden gecontroleerd.

*Artikel 21***Controles binnen het grondgebied**

De afschaffing van het grenstoezicht aan de binnengrenzen doet geen afbreuk aan:

- a) de uitoefening van de politiebevoegdheid door de bevoegde instanties van de lidstaten overeenkomstig de nationale wetgeving, voorzover de uitoefening van die bevoegdheid niet hetzelfde effect heeft als grenscontroles; dit geldt ook in de grensgebieden. Voor de toepassing van de eerste zin kan met name niet worden gesteld dat de uitoefening van de politiebevoegdheid hetzelfde effect heeft als de uitoefening van grenscontroles wanneer de politieke maatregelen:
  - i) niet grenstoezicht tot doel hebben;
  - ii) gebaseerd zijn op algemene politie-informatie en -ervaring met betrekking tot mogelijke bedreigingen van de openbare veiligheid en met name bedoeld zijn ter bestrijding van grensoverschrijdende criminaliteit;
  - iii) worden gepland en uitgevoerd op een manier die duidelijk verschilt van de systematische controles van personen aan de buitengrenzen;
  - iv) op basis van controles ter plaatse worden uitgevoerd;
- b) de uitoefening van de veiligheidscontroles bij personen door de overeenkomstig de wetgeving van elke lidstaat bevoegde instanties, de verantwoordelijke instanties in de havens of luchthavens of de vervoersondernemingen, voorzover deze controles ook worden verricht bij personen die binnen de lidstaat reizen;
- c) de mogelijkheid voor de lidstaten om personen wettelijk te verplichten in het bezit te zijn van bepaalde titels of documenten en deze bij zich te dragen;

d) de verplichting van de onderdanen van derde landen om hun aanwezigheid op het grondgebied van een lidstaat te melden overeenkomstig artikel 22 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst.

Artikel 22

Verwijdering van belemmeringen voor het verkeer aan wegdoorlaatposten aan de binnengrenzen

De lidstaten maken alle belemmeringen voor een vlotte verkeersstroom aan de wegdoorlaatposten aan de binnengrenzen ongedaan, en met name snelheidsbeperkingen die niet uitsluitend door verkeersveiligheidsoverwegingen zijn ingegeven.

De lidstaten zijn tegelijkertijd voorbereid om in controlefaciliteiten te voorzien wanneer het grenstoezicht aan de binnengrenzen opnieuw wordt ingevoerd.

HOOFDSTUK II

Tijdelijke herinvoering van het grenstoezicht aan de binnengrenzen

Artikel 23

Tijdelijke herinvoering van het grenstoezicht aan de binnengrenzen

1. In geval van een ernstige bedreiging van de openbare orde of de binnenlandse veiligheid kan een lidstaat bij wijze van uitzondering overeenkomstig de procedure van artikel 24, of, in dringende gevallen, overeenkomstig de procedure van artikel 25, gedurende een periode van ten hoogste 30 dagen dan wel voor de voorziene duur van die bedreiging, indien deze langer is dan 30 dagen, opnieuw grenstoezicht aan zijn binnengrenzen invoeren. De omvang en de duur van dit toezicht blijven beperkt tot hetgeen strikt noodzakelijk is om op de ernstige bedreiging te reageren.

2. Wanneer in verband met een ernstige bedreiging van de openbare orde of de binnenlandse veiligheid een langere periode dan de in lid 1 genoemde nodig is, kan de lidstaat het grenstoezicht op de in lid 1 genoemde gronden en rekening houdend met eventuele nieuwe elementen, steeds met een periode van ten hoogste 30 dagen verlengen overeenkomstig de in artikel 26 vermelde procedure.

Artikel 24

Procedure voor voorzienbare gebeurtenissen

1. Wanneer een lidstaat de herinvoering van het grenstoezicht aan de binnengrenzen overweegt op grond van artikel 23, lid 1, stelt hij de andere lidstaten en de Commissie daarvan zo spoedig mogelijk in kennis en verstrekt hij de volgende informatie zodra deze beschikbaar komt:

a) de redenen voor de voorgenomen herinvoering, waarbij wordt aangegeven welke gebeurtenissen een ernstige bedreiging van de openbare orde of de binnenlandse veiligheid inhouden;

b) de draagwijdte van de voorgenomen herinvoering, waarbij wordt aangegeven waar de grenscontrole wordt heringevoerd;

c) de namen van de aangewezen grensdoorlaatposten;

d) de datum en de duur van de voorgenomen herinvoering;

e) in voorkomend geval, de maatregelen die de andere lidstaten zouden moeten treffen.

2. Na de kennisgeving van de betrokken lidstaat kan de Commissie, met het oog op het in lid 3 bedoelde overleg, een advies uitbrengen, onverminderd artikel 64, lid 1, van het Verdrag.

3. Over de in lid 1 bedoelde informatie en het advies dat de Commissie overeenkomstig lid 2 kan uitbrengen, wordt door de lidstaat die de herinvoering van het grenstoezicht aan de binnengrenzen overweegt, met de overige lidstaten, en de Commissie overleg gepleegd, met name om eventueel de nodige samenwerking tussen de lidstaten te organiseren en na te gaan of de maatregelen evenredig zijn met de gebeurtenissen die aanleiding geven tot de herinvoering van het grenstoezicht, alsmede om de bedreiging van de openbare orde of de binnenlandse veiligheid te onderzoeken.

4. Het in lid 3 bedoelde overleg vindt ten minste 15 dagen voor de geplande herinvoering van het grenstoezicht plaats.

Artikel 25

Procedure voor gevallen die urgent optreden vereisen

1. Wanneer de openbare orde of de binnenlandse veiligheid van een lidstaat vereist dat met spoed wordt opgetreden, kan de betrokken lidstaat bij wijze van uitzondering onmiddellijk het grenstoezicht aan de binnengrenzen opnieuw invoeren.

2. De lidstaat die opnieuw grenstoezicht aan de binnengrenzen invoert, stelt de andere lidstaten en de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis en deelt de in artikel 24, lid 1, bedoelde informatie alsmede de redenen voor de toepassing van deze procedure mee.

Artikel 26

Procedure voor de verlenging van het grenstoezicht aan de binnengrenzen

1. De lidstaten mogen het grenstoezicht aan de binnengrenzen enkel op grond van artikel 23, lid 2, verlengen nadat zij de andere lidstaten in het kader van de Raad en de Commissie daarvan in kennis hebben gesteld.

2. De lidstaat die overweegt het grenstoezicht te verlengen, verstrekt de andere lidstaten en de Commissie alle relevante informatie betreffende de redenen voor de verlenging van de grenscontrole aan de binnengrenzen, in welk geval artikel 24, lid 2, van toepassing is.

*Artikel 27***Informatie aan het Europees Parlement**

De betrokken lidstaat of, voorzover opportuun, de Raad stelt het Europees Parlement zo spoedig mogelijk in kennis van de op grond van de artikelen 24, 25 en 26 genomen maatregelen. Vanaf de derde opeenvolgende verlenging op grond van artikel 26 brengt de betrokken lidstaat, indien hij daarom wordt verzocht, verslag uit bij het Europees Parlement over de noodzaak van grenstoezicht aan de binnengrenzen.

*Artikel 28***In geval van herinvoering van het grenstoezicht aan de binnengrenzen toe te passen bepalingen**

Wanneer het grenstoezicht aan de binnengrenzen wordt heringevoerd, zijn de desbetreffende bepalingen van titel II mutatis mutandis van toepassing.

*Artikel 29***Verslag over de herinvoering van het grenstoezicht aan de binnengrenzen**

De lidstaat die overeenkomstig artikel 23 het grenstoezicht aan de binnengrenzen heeft heringevoerd, bevestigt de datum van de opheffing van dat toezicht en dient tegelijkertijd of kort daarna bij de Raad, het Europees Parlement en de Commissie een verslag in over de herinvoering van het grenstoezicht aan de binnengrenzen, waarin met name de werking van de controles en de doeltreffendheid van de herinvoering van het grenstoezicht worden uiteengezet.

*Artikel 30***Informatie aan het publiek**

De beslissing tot herinvoering van het grenstoezicht aan de binnengrenzen wordt op een transparante manier genomen en het publiek wordt daarvan volledig op de hoogte gebracht, tenzij dwingende veiligheidsredenen zich daartegen verzetten.

*Artikel 31***Vertrouwelijkheid**

Op verzoek van de betrokken lidstaat respecteren de andere lidstaten evenals het Europees Parlement en de Commissie het vertrouwelijke karakter van de informatie die wordt verstrekt in het kader van de herinvoering en de verlenging van het grenstoezicht en het overeenkomstig artikel 29 opgestelde verslag.

TITEL IV

SLOTBEPALINGEN*Artikel 32***Wijziging van de bijlagen**

De bijlagen III, IV en VIII worden volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure gewijzigd.

*Artikel 33***Comité**

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité (hierna „het comité” genoemd).

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit en met dien verstande dat de volgens deze procedure vastgestelde uitvoeringsmaatregelen de essentiële bepalingen van deze verordening niet mogen wijzigen.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

4. Onverminderd de reeds vastgestelde uitvoeringsmaatregelen wordt vier jaar na de inwerkingtreding van deze verordening de toepassing van de in deze verordening vervatte bepalingen met betrekking tot de vaststelling van technische voorschriften en besluiten volgens de in lid 2 bedoelde procedure opgeschort. Op voorstel van de Commissie kunnen het Europees Parlement en de Raad besluiten de desbetreffende bepalingen te verlengen volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag, waartoe zij deze vóór het verstrijken van de periode van vier jaar aan een nieuw onderzoek onderwerpen.

*Artikel 34***Kennisgeving**

1. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van:

- a) de lijst van verblijfsvergunningen;
- b) de lijst van hun grensdoorlaatposten;
- c) de jaarlijks door de nationale autoriteiten vastgestelde referentiebedragen voor de overschrijding van hun buitengrenzen;
- d) de lijst van de voor het grenstoezicht bevoegde nationale diensten;
- e) een specimen van de door hun respectieve ministerie van Buitenlandse Zaken afgegeven modelkaarten.

2. De Commissie stelt de overeenkomstig lid 1 verstrekte informatie beschikbaar voor de lidstaten en het publiek door deze in de C-reeks van het *Publicatieblad van de Europese Unie* en op enige andere geschikte wijze bekend te maken.

*Artikel 35***Klein grensverkeer**

Deze verordening laat de communautaire voorschriften inzake klein grensverkeer en de bestaande bilaterale overeenkomsten op het gebied van klein grensverkeer onverlet.

*Artikel 36***Ceuta en Melilla**

De bepalingen van deze verordening laten de specifieke regeling die van toepassing is op de steden Ceuta en Melilla, zoals beschreven in de Verklaring van het Koninkrijk Spanje betreffende de steden Ceuta en Melilla in de Slotakte van de Overeenkomst betreffende de toetreding van het Koninkrijk Spanje tot de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 ⁽¹⁾ onverlet.

⁽¹⁾ PB L 239 van 22.9.2000, blz. 73.

*Artikel 37***Informatieverstrekking door de lidstaten**

De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 26 oktober 2006 in kennis van hun nationale bepalingen met betrekking tot artikel 21, onder c) en d), de in artikel 4, lid 3, bedoelde sancties en de overeenkomstig artikel 17, lid 1, gesloten bilaterale overeenkomsten. Zij delen latere wijzigingen aan deze bepalingen mee binnen een termijn van vijf werkdagen.

Deze door de lidstaten verstrekte informatie wordt gepubliceerd in de C-reeks van het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

*Artikel 38***Verslag over de toepassing van titel III**

Uiterlijk op 13 oktober 2009 dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de toepassing van titel III.

De Commissie besteedt daarbij in het bijzonder aandacht aan de moeilijkheden die eventueel voortvloeien uit de herinvoering van het grensoezicht aan de binnengrenzen. Zij dient in voorkomend geval voorstellen in om dergelijke moeilijkheden te verhelpen.

*Artikel 39***Intrekking**

1. De artikelen 2 tot en met 8 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 worden ingetrokken met ingang van 13 oktober 2006.

2. Vanaf de in lid 1 bedoelde datum worden ingetrokken:

a) het Gemeenschappelijk Handboek, inclusief de bijlagen;

b) de besluiten van het Uitvoerend Comité van Schengen van 26 april 1994 (SCH/Com-ex (94) 1, 2e herz.), 22 december 1994 (SCH/Com-ex (94)17, 4e herz.) en 20 december 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, 2e herz.);

c) bijlage 7 van de Gemeenschappelijke Visuminstructies;

d) Verordening (EG) nr. 790/2001 van de Raad van 24 april 2001 tot verlening van uitvoeringsbevoegdheden aan de Raad met betrekking tot bepaalde gedetailleerde voorschriften en praktische procedures inzake de uitvoering van de controle en de bewaking aan de grenzen ⁽¹⁾;

e) Beschikking 2004/581/EG van de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van de minimumaanduidingen voor signalisatie aan de buitendoorlaatposten ⁽²⁾;

f) Beschikking 2004/574/EG van de Raad van 29 april 2004 tot wijziging van het Gemeenschappelijk Handboek ⁽³⁾;

g) Verordening (EG) nr. 2133/2004 van de Raad van 13 december 2004 waarbij voor de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de verplichting wordt ingevoerd om in de reisdocumenten van onderdanen van derde landen bij het overschrijden van de buitengrenzen van de lidstaten systematisch een stempel aan te brengen, en waarbij de bepalingen van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen en het Gemeenschappelijk Handboek daartoe worden gewijzigd ⁽⁴⁾.

3. Verwijzingen naar de geschrapte artikelen en de ingetrokken besluiten moeten worden beschouwd als verwijzingen naar deze verordening.

*Artikel 40***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op 13 oktober 2006. Artikel 34 treedt evenwel in werking de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Straatsburg, 15 maart 2006.

Voor het Europees Parlement
De voorzitter
J. BORRELL FONTELLES

Voor de Raad
De voorzitter
H. WINKLER

⁽¹⁾ PB L 116 van 26.4.2001, blz. 5. Verordening gewijzigd bij Besluit 2004/927/EG (PB L 396 van 31.12.2004, blz. 45).

⁽²⁾ PB L 261 van 6.8.2004, blz. 119.

⁽³⁾ PB L 261 van 6.8.2004, blz. 36.

⁽⁴⁾ PB L 369 van 16.12.2004, blz. 5.

BIJLAGE I

Documenten ter staving van toegangsvoorwaarden

De in artikel 5, lid 2, bedoelde bewijsstukken kunnen zijn:

- a) bij zakenreizen:
  - i) een uitnodiging van een onderneming of een autoriteit om deel te nemen aan besprekingen, conferenties of evenementen van commerciële of industriële aard, of die verband houden met een dienstverrichting;
  - ii) andere documenten waaruit handels- of dienstbetrekkingen blijken;
  - iii) in geval van deelname aan beurzen of congressen: toegangsbewijzen;
- b) bij reizen in het kader van studies en andere opleidingsvormen:
  - i) bewijs van inschrijving bij een onderwijsinstelling teneinde deel te nemen aan praktische of theoretische opleidings- en bijscholingscursussen;
  - ii) collegekaarten en studieattesten;
- c) bij toeristische of privé-reizen:
  - i) documenten ter staving van logies:
    - in geval van verblijf bij een gastheer: uitnodiging door deze gastheer;
    - bewijsstukken van logiesverstreckende bedrijven, of enig ander geschikt document waaruit het voorgenomen onderdak blijkt;
  - ii) documenten ter staving van de reisroute:

bevestiging van de boeking van een georganiseerde rondreis of enig ander geschikt document waaruit de voorgenomen reisplannen blijken;
  - iii) documenten ter staving van de terugkeer:

een retour- of rondreisticket.
- d) bij reizen vanwege politieke, wetenschappelijke, culturele, sport- of religieuze evenementen of om andere redenen:

uitnodigingen, toegangsbewijzen, inschrijvingen of programma's, zo mogelijk met vermelding van de naam van de uitnodigende instantie of de duur van het verblijf dan wel enig ander geschikt document waaruit het doel van het bezoek blijkt.

BIJLAGE II

Registratie van informatie

Alle grensdoorlaatposten leggen alle dienstgegevens en alle belangrijke informatie handmatig of elektronisch vast. Met name de volgende gegevens worden geregistreerd:

- a) de naam van de grenswachter die de leiding heeft en de namen van de leden van ieder team;
  - b) de gevallen waarin de grenscontroles van personen overeenkomstig artikel 8 zijn versoepeld;
  - c) de afgifte van paspoortvervangende documenten en visa aan de grens;
  - d) verrichte aanhoudingen en klachten (strafbare feiten en administratieve inbreuken);
  - e) weigeringen van toegang overeenkomstig artikel 13 (weigeringsgronden en nationaliteit geweigerde personen);
  - f) de veiligheidscodes van inreis- en uitreisstempels, de identiteit van de grenswachters die de stempels op een gegeven datum of tijdens een gegeven dienst gebruiken, en informatie over verdwenen of gestolen stempels;
  - g) klachten van gecontroleerde personen;
  - h) overige zeer belangrijke politieke of justitiële maatregelen;
  - i) bijzondere gebeurtenissen.
-

BIJLAGE III

Modellen van de borden bij de diverse doorgangen aan de grensdoorlaatposten

DEEL A

(1)

---

(1) Geen logo vereist voor Noorwegen en IJsland.

DEEL B

**ALLE
PASPOORTEN**

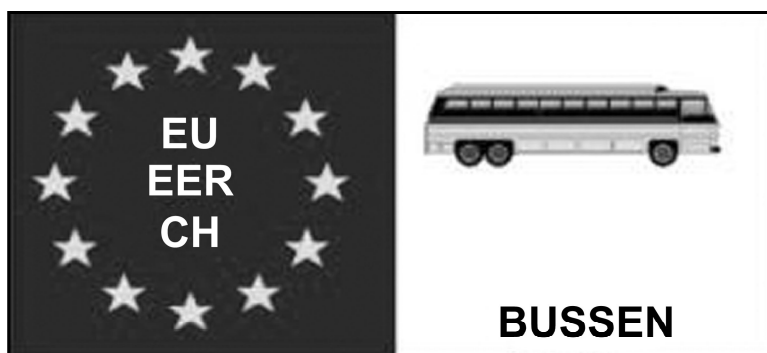
DEEL C

(¹)

(¹)

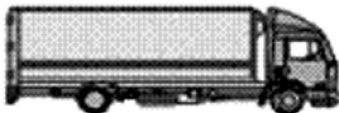

(¹)

(¹) Geen logo vereist voor Noorwegen en IJsland.

<p>ALLE PASPOORTEN</p>	 <p>AUTO'S</p>
-----------------------------------	---

<p>ALLE PASPOORTEN</p>	 <p>BUSSEN</p>
-----------------------------------	---

<p>ALLE PASPOORTEN</p>	 <p>VRACHTWAGENS</p>
-----------------------------------	---

BIJLAGE IV

Afstempeling

1. Overeenkomstig artikel 10 worden de reisdocumenten van onderdanen van derde landen bij inreis en uitreis systematisch afgestempeld. Deze stempels worden nader gespecificeerd in Besluit SCH/Com-ex (94) 16, 1e herz. van het Uitvoerend Comité Schengen en in document SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).
2. De veiligheidscodes op de stempels worden met regelmatige tussenpozen van ten hoogste één maand gewijzigd.
3. In geval van inreis en uitreis van onderdanen van derde landen die aan de visumplicht zijn onderworpen, wordt het stempel, indien mogelijk, op zodanige wijze aangebracht dat de rand van het visum bedekt is zonder dat de gegevens in het visum onleesbaar worden gemaakt of de zichtbare veiligheidskenmerken van de visumsticker worden beschadigd. Wanneer meerdere afstempelingen nodig zijn (bv. bij een visum dat voor meerdere binnenkomsten dient), worden deze op de bladzijde tegenover de visumbladzijde aangebracht.

Als die bladzijde niet bruikbaar is, wordt het stempel op de volgende bladzijde aangebracht. Er mogen geen stempels worden aangebracht in de machineleesbare zone.

4. De lidstaten wijzen nationale contactpunten aan die verantwoordelijk zijn voor de uitwisseling van gegevens over de veiligheidscodes van de bij de grensdoorlaatposten gebruikte inreis- en uitreisstempels, en stellen de overige lidstaten, het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie daarvan in kennis. Deze contactpunten hebben onverwijld toegang tot de gegevens betreffende de gemeenschappelijke inreis- en uitreisstempels die bij de buitengrens van de betrokken lidstaat worden gebruikt; het betreft met name gegevens over:
  - a) de grensdoorlaatpost die een bepaald stempel gebruikt;
  - b) de identiteit van de grenswachters die op een bepaald moment een bepaald stempel gebruiken;
  - c) de veiligheidscode waarvan de diverse stempels op een bepaald moment zijn voorzien.

Verzoeken betreffende de gemeenschappelijke inreis- en uitreisstempels worden via de bovengenoemde nationale contactpunten ingediend.

De nationale contactpunten stellen de andere contactpunten, het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie ook onverwijld in kennis van wijzigingen met betrekking tot de contactpunten en van informatie over verdwenen of gestolen stempels.

BIJLAGE V

DEEL A

Procedures voor weigering van toegang aan de grens

1. In geval van weigering van toegang moet de bevoegde grenswachter:
  - a) het in deel B afgebeelde standaardformulier voor weigering van toegang invullen. De betrokken onderdaan van een derde land ondertekent het formulier en ontvangt een afschrift van het ondertekende formulier. Indien de onderdaan van een derde land weigert het formulier te ondertekenen, maakt de grenswachter daarvan melding in het vak „opmerkingen” op het formulier;
  - b) in het paspoort een inreisstempel aanbrengen en dat met een kruis in zwarte onuitwisbare inkt doorhalen; aan de rechterkant vermeldt hij de redenen voor de weigering van toegang door de dienovereenkomstige letter(s) van het standaardformulier voor weigering van toegang eveneens in onuitwisbare inkt aan te brengen;
  - c) in de in punt 2 bedoelde gevallen het visum annuleren door er het stempel „GEANNULEERD” op aan te brengen. In dat geval worden het optisch variabel kenmerk van de visumsticker, het veiligheidskenmerk „latent-beeldeffect” en het woord „visum” ter voorkoming van verder misbruik vernietigd door middel van een doorhaling. De grenswachter stelt de centrale autoriteiten van deze beslissing onverwijld in kennis;
  - d) iedere weigering van toegang in een register of in een lijst opnemen, met vermelding van de identiteit en de nationaliteit van de betrokkenen, de referenties van het grensoverschrijdingsdocument, de reden voor en de datum van weigering van toegang.
2. Het visum wordt in de volgende gevallen geannuleerd:
  - a) indien de houder van het visum met het oog op weigering van toegang in het SIS staat gesignaleerd, tenzij de betrokkene houder is van een door een van de lidstaten afgegeven visum of terugkeervisum en hij toegang wenst met het oog op doorreis tot het grondgebied van de lidstaat die het document heeft afgegeven;
  - b) indien er ernstige redenen bestaan om aan te nemen dat het visum op onrechtmatige wijze is verkregen.

Het feit dat de onderdaan van een derde land aan de grens niet alle in artikel 5, lid 2, bedoelde bewijsstukken kan overleggen, leidt niet automatisch tot een besluit tot annulering van het visum.
3. Indien een onderdaan van een derde land aan wie de toegang wordt geweigerd, door een vervoerder naar de grens is gebracht, moet de bevoegde grenswachter:
  - a) de vervoerder gelasten de betrokken onderdaan van een derde land onverwijld terug te nemen en naar het derde land te brengen van waaruit hij werd vervoerd of die het grensoverschrijdingsdocument heeft afgegeven, dan wel naar enig ander derde land waar hij zeker zal worden toegelaten, dan wel een vervoermiddel voor de terugreis te vinden overeenkomstig artikel 26 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst en Richtlijn 2001/51/EG van de Raad van 28 juni 2001 tot aanvulling van het bepaalde in artikel 26 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 ⁽¹⁾;
  - b) in afwachting van de terugbrenging, overeenkomstig het nationaal recht en met inachtneming van de plaatselijke omstandigheden, passende maatregelen treffen om te verhinderen dat onderdanen van een derde land aan wie de toegang is geweigerd, illegaal de lidstaat binnenkomen.
4. Indien er redenen bestaan een onderdaan van een derde land zowel de toegang te weigeren als aan te houden, neemt de grenswachter contact op met de bevoegde autoriteiten teneinde te bepalen welke maatregelen overeenkomstig het nationale recht moeten worden genomen.

⁽¹⁾ PB L 187 van 10.7.2001, blz. 45.

DEEL B

Standaardformulier voor weigering van toegang aan de grens

Vermelding van de Staat Logo Staat (Vermelding van de instantie)	
_____ (1)	
WEIGERING VAN TOEGANG AAN DE GRENS	
Op _____ om _____ uur, is bij grensdoorlaatpost _____	
door ondergetekende _____ de heer/mevrouw: achternaam _____ voornaam _____	
geboren op _____ te _____ geslacht (m/v) _____ nationaliteit _____ woonachtig te _____	
houder/houdster van document _____ nummer _____ afgegeven te _____ d.d. _____	
houder/houdster van visum nr. _____ type _____ afgegeven door _____ geldig van _____ tot _____	
voor de duur van _____ dagen, met het oog op: _____	
komende uit _____ met _____ (gebruikt vervoermiddel vermelden, en bv. vluchtnummer), in kennis gesteld van het feit dat hem/haar de toegang wordt geweigerd krachtens (<i>vermelding van de toepasselijke bepalingen van de vigerende nationale wetgeving</i>) om de volgende redenen:	
☐ (A) Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten ☐ (B) In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst reisdocument ☐ (C) Niet in het bezit van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning ☐ (D) In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst visum of een valse/nagemaakte/vervalste verblijfsvergunning ☐ (E) Niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken. Het (de) volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: _____ ☐ (F) Heeft reeds gedurende drie maanden in een periode van zes maanden op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verbleven ☐ (G) Niet in het bezit van toereikende bestaansmiddelen voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugkeer naar het land van herkomst of doorreis ☐ (H) Is met het oog op weigering van toegang gesignaleerd ☐ in het SIS ☐ in het nationale register ☐ (I) Wordt beschouwd als een gevaar voor de openbare orde en de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de lidstaten van de Europese Unie (<i>elke staat dient de nationale wetsbepalingen met betrekking tot deze reden voor toegangsweigering te vermelden</i>).	
Opmerkingen De betrokkene kan tegen dit besluit tot weigering van toegang in beroep gaan overeenkomstig de nationale wetgeving. Een afschrift van dit formulier wordt de betrokkene ter hand gesteld (<i>elke staat dient de nationale wetsbepalingen en procedure betreffende het recht van beroep te vermelden</i>).	
<div style="border: 1px solid black; padding: 10px; text-align: center;">De betrokkene</div>	<div style="border: 1px solid black; padding: 10px; text-align: center;">De grenscontroleambtenaar</div>

(1) Geen logo vereist voor Noorwegen en IJsland.

BIJLAGE VI

Specifieke voorschriften voor de verschillende soorten grenzen en de verschillende vervoermiddelen die voor de overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten worden gebruikt**1. Landgrenzen****1.1. Controle van het wegverkeer**

1.1.1. Teneinde een efficiënte personencontrole en tevens een vlot en veilig wegverkeer te waarborgen, wordt het verkeer bij de grensdoorlaatposten op passende wijze geregeld. Indien nodig kunnen de lidstaten bilaterale overeenkomsten sluiten om het verkeer te kanaliseren of af te remmen. Zij brengen de Commissie daarvan overeenkomstig artikel 37 op de hoogte.

1.1.2. De lidstaten kunnen aan de landgrenzen, als zij dat nuttig achten en als de omstandigheden het mogelijk maken, bij bepaalde grensdoorlaatposten overeenkomstig artikel 9 gescheiden rijstroken inrichten of aanleggen.

In uitzonderlijke omstandigheden en wanneer de verkeerssituatie en de toestand van de infrastructuur zulks vereisen, kan het gebruik van aparte rijstroken te allen tijde door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten worden opgeheven.

De lidstaten kunnen met buurlanden samenwerken om aparte rijstroken bij de doorlaatposten aan de buitengrenzen aan te leggen.

1.1.3. Personen die in motorvoertuigen reizen, kunnen in de regel tijdens de controle in het motorvoertuig blijven. Wanneer de omstandigheden zulks vereisen, kan de persoon worden verzocht hun voertuig te verlaten. Grondige controles worden, indien de plaatselijke omstandigheden zulks toestaan, op speciaal daarvoor bestemde plaatsen uitgevoerd. Met het oog op de veiligheid van het personeel worden de controles, waar mogelijk, door twee grenswachters verricht.

1.2. Controle van het spoorwegverkeer

1.2.1. De treinpassagiers alsook het treinpersoneel aan boord van treinen die de buitengrenzen overschrijden, met inbegrip van goederentreinen en lege treinen, worden aan controles onderworpen. Deze controles worden op één van de volgende twee manieren verricht:

- op het perron in het eerste station van binnenkomst of vertrek op het grondgebied van een lidstaat;
- in de trein gedurende de rit.

De lidstaten kunnen bilaterale overeenkomsten sluiten over de wijze van uitvoering van deze controles. Zij brengen de Commissie daarvan overeenkomstig artikel 37 op de hoogte.

1.2.2. In afwijking van punt 1.2.1 en teneinde het verkeer van hogesnelheidspassagierstreinen te vergemakkelijken, kunnen de lidstaten op het traject van dergelijke, uit derde landen komende treinen in onderling overleg met de betrokken derde landen ook beslissen inreiscontroles van passagiers op treinen uit derde landen uit te voeren:

- hetzij in het station in het derde land waar de passagiers instappen;
- hetzij in het station op het grondgebied van de lidstaten waar de passagiers uitstappen;
- hetzij in de trein tijdens het traject tussen de stations op het grondgebied van de lidstaten, op voorwaarde dat de passagiers in de tussenliggende stations in de trein blijven.

1.2.3. Wanneer het een hogesnelheidstrein betreft die uit een derde land komt en verschillende stopplaatsen op het grondgebied van de lidstaten heeft, en de spoorwegonderneming passagiers uitsluitend voor het resterende traject op het grondgebied van de lidstaten aan boord kan nemen, worden deze passagiers hetzij in de trein, hetzij in het station van bestemming aan een inreiscontrole onderworpen, tenzij reeds controles zijn uitgevoerd op grond van punt 1.2.1 of punt 1.2.2, eerste streepje.

Personen die uitsluitend voor het resterende traject op het grondgebied van de lidstaten aan boord van de trein wensen te gaan, wordt vóór het vertrek duidelijk medegedeeld dat zij tijdens de reis of in het station van bestemming aan een inreiscontrole zullen worden onderworpen.

- 1.2.4. In de tegenovergestelde reisrichting worden de personen aan boord van de trein aan uitreiscontroles onderworpen.
- 1.2.5. De grenswachter kan gelasten dat holle ruimten in de rytuigen worden geïnspecteerd, indien nodig in aanwezigheid van de hoofdconducteur, teneinde na te gaan of er geen personen of voorwerpen verborgen zijn die aan grenscontrole moeten worden onderworpen.
- 1.2.6. Wanneer er reden is om aan te nemen dat zich in de trein personen bevinden die gesignaleerd zijn of die ervan worden verdacht een strafbaar feit te hebben begaan, dan wel onderdanen van een derde land die illegaal wensen binnen te reizen, stelt de grenswachter, indien hij overeenkomstig de nationale voorschriften niet zelf mag optreden, de lidstaten waarnaar of waardoor de trein rijdt, daarvan in kennis.

2. Luchtgrenzen

2.1. *Procedures voor de controles op internationale luchthavens*

2.1.1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten zorgen ervoor dat de luchthavenexploitant de nodige maatregelen neemt met het oog op de fysieke scheiding van passagiersstromen van interne vluchten enerzijds en passagiersstromen van andere vluchten anderzijds. Daartoe worden op alle internationale luchthavens passende voorzieningen aangebracht.

2.1.2. De plaats waar de grenscontroles worden uitgevoerd, wordt volgens onderstaande procedure bepaald:

- a) passagiers die van een vlucht uit een derde land op een interne vlucht overstappen, worden op de luchthaven van aankomst van de vlucht uit het derde land aan een inreiscontrole onderworpen. Passagiers die van een interne vlucht op een vlucht naar een derde land overstappen (transferpassagiers), worden aan een uitreiscontrole onderworpen op de luchthaven vanwaar de vlucht naar het derde land vertrekt;
- b) voor vluchten uit of naar een derde land zonder transferpassagiers, en voor vluchten met verschillende tussenlandingen op luchthavens van de lidstaten zonder verandering van luchtvaartuig, geldt het volgende:
  - i) passagiers van vluchten uit of naar derde landen zonder voorafgaande of aansluitende transfer op het grondgebied van de lidstaten, worden op de luchthaven van aankomst aan een inreiscontrole en op de luchthaven van vertrek aan een uitreiscontrole onderworpen;
  - ii) passagiers van vluchten uit of naar derde landen met verschillende tussenlandingen op het grondgebied van de lidstaten zonder verandering van luchtvaartuig (transitpassagiers), waarbij voor het vluchtgedeelte over het grondgebied van de lidstaten geen nieuwe passagiers aan boord worden genomen, worden op de luchthaven van bestemming aan een inreiscontrole en op de luchthaven van inscheping aan een uitreiscontrole onderworpen;
  - iii) wanneer het vluchten uit of naar derde landen met verschillende tussenlandingen op het grondgebied van de lidstaten betreft en de luchtvaartmaatschappij passagiers aan boord kan nemen voor een traject dat uitsluitend op het grondgebied van de lidstaten is gelegen, worden passagiers op de luchthaven van inscheping aan een uitreiscontrole en op de luchthaven van bestemming aan een inreiscontrole onderworpen.

Passagiers die bij deze tussenlandingen reeds aan boord zijn en niet op het grondgebied van de lidstaten zijn ingescheept, worden aan de onder b), ii), genoemde controle onderworpen. De omgekeerde procedure geldt wanneer bij dergelijke vluchten het land van bestemming een derde land is.

2.1.3. In beginsel worden geen grenscontroles uitgevoerd in het luchtvaartuig of aan de gate, tenzij dit gerechtvaardigd is in het licht van een analyse van de gevaren voor de binnenlandse veiligheid of van het risico van illegale immigratie. Teneinde te garanderen dat personen op luchthavens die als grensdoorlaatpost zijn aangemerkt, worden gecontroleerd overeenkomstig de artikelen 6 tot en met 13, zorgen de lidstaten ervoor dat de luchthavenbeheerder de nodige maatregelen neemt om de passagiersstroom naar de controlevoorzieningen te leiden.

De lidstaten zorgen ervoor dat de luchthavenbeheerder de nodige maatregelen neemt om te voorkomen dat de voorbehouden zones, zoals de transitzones, worden betreden of worden verlaten door personen die daartoe niet bevoegd zijn. In beginsel worden in de transitzone geen controles verricht, tenzij dit gerechtvaardigd is in het licht van een analyse van de gevaren voor de binnenlandse veiligheid of van het risico van illegale immigratie; controles in deze zone kunnen met name worden verricht op personen die aan een luchthaventransitvisumplicht zijn onderworpen, teneinde te controleren of deze personen in het bezit zijn van een dergelijk visum.

2.1.4. Wanneer een luchtvaartuig dat een verbinding uit een derde land verzorgt, in geval van overmacht, bij dreigend gevaar of op instructie van de bevoegde autoriteiten, op een niet als grensdoorlaatpost aangewezen vliegveld moet landen, kan de vlucht niet worden voortgezet zonder de toestemming van de grenswachters en de douaneautoriteiten. Hetzelfde geldt wanneer een luchtvaartuig dat een verbinding uit een derde land verzorgt, landt zonder dat daarvoor toestemming is gegeven. In ieder geval zijn de artikelen 6 tot en met 13 van toepassing voor de controle van de personen aan boord van deze luchtvaartuigen.

2.2. *Procedures voor controles op secundaire luchthavens*

2.2.1. Er wordt voor gezorgd dat ook op luchthavens die naar nationaal recht niet als verkeersluchthavens zijn aangemerkt („secundaire luchthavens”), maar die officieel voor vluchten uit of naar derde landen zijn opengesteld, personencontroles overeenkomstig de artikelen 6 tot en met 13 worden uitgevoerd.

2.2.2. Onverminderd Verordening (EG) nr. 2320/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels op het gebied van de beveiliging van de burgerluchtvaart⁽¹⁾, kan, in afwijking van punt 2.1.1, op secundaire luchthavens worden afgezien van de voorzieningen voor de fysieke scheiding van passagiers van interne vluchten en andere vluchten. Voorts hoeven bij een lage intensiteit van het luchtvaartverkeer de grenswachters niet permanent aanwezig te zijn, op voorwaarde dat kan worden gegarandeerd dat zij zo nodig tijdig ter plaatse kunnen zijn.

2.2.3. Indien de grenswachters niet permanent aanwezig zijn, stelt de luchthavenbeheerder de grenswachters tijdig in kennis van de aankomst en het vertrek van een vliegtuig dat een vlucht uit of naar een derde land verzorgt.

2.3. *Personencontroles op particuliere vluchten*

2.3.1. Bij particuliere vluchten uit of naar derde landen verstrekt de gezagvoerder aan de grenswachters van de lidstaat van bestemming en, in voorkomend geval, van de lidstaat van de eerste binnenkomst, vóór het opstijgen een „algemene verklaring” (general declaration), die met name een vliegplan als bedoeld in bijlage 2 bij het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart en gegevens betreffende de identiteit van de passagiers bevat.

2.3.2. Wanneer een particuliere vlucht uit een derde land naar een lidstaat een tussenlanding maakt op het grondgebied van een andere lidstaat, verrichten de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van binnenkomst grenscontroles en brengen zij op de in punt 2.3.1 bedoelde algemene verklaring een inreisstempel aan.

2.3.3. Als niet met zekerheid kan worden bepaald of een vlucht uit of naar het grondgebied van de lidstaten geen tussenlanding op het grondgebied van een derde land maakt, verrichten de bevoegde autoriteiten, zowel op internationale als op secundaire luchthavens, een personencontrole overeenkomstig de punten 2.1 en 2.2.

2.3.4. Aankomst en vertrek van zweefvliegtuigen, ultralichte vliegtuigen, helikopters, zelfgebouwde luchtvaartuigen waarmee slechts korte afstanden kunnen worden afgelegd, en bestuurbare luchtballonnen, zijn geregeld bij de nationale wetgeving en, in voorkomend geval, bij bilaterale overeenkomsten.

3. **Zeegrenzen**

3.1. *Controle op de zeescheepvaart — algemene controleprocedures*

3.1.1. Schepen worden gecontroleerd in de haven van aankomst of van vertrek, aan boord van het vaartuig of in een daartoe ingerichte ruimte in de onmiddellijke nabijheid van het vaartuig. Overeenkomstig de terzake gesloten akkoorden kan de controle echter ook tijdens de vaart worden verricht, dan wel bij aankomst of vertrek van het vaartuig op het grondgebied van een derde land.

Met deze controle wordt nagegaan of de bemanning en de passagiers aan de in artikel 5 bedoelde voorwaarden voldoen, onverminderd artikel 19, lid 1, onder c).

3.1.2. De gezagvoerder, of in diens plaats de natuurlijke of rechtspersoon die de reder in al zijn functies als reder vertegenwoordigt (de scheepsagent), stelt een bemanningslijst en, in voorkomend geval, een passagierslijst in tweevoud op. Uiterlijk bij aankomst in de haven geeft hij deze lijst aan de grenswachters. Als deze lijsten in geval van overmacht niet aan de grenswachters kunnen worden overhandigd, wordt een kopie afgegeven bij de grensdoorlaatpost of bij de bevoegde scheepvaartautoriteiten, die deze onverwijld aan de grenswachters doen toekomen.

3.1.3. Van beide lijsten wordt één exemplaar naar behoren afgetekend door de grenswachter en aan de gezagvoerder teruggegeven, die het tijdens de ligtijd op eenvoudig verzoek overlegt.

⁽¹⁾ PB L 355 van 30.12.2002, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 849/2004 (PB L 158 van 30.4.2004, blz. 1).

- 3.1.4. De gezagvoerder, of in diens plaats de scheepsagent, meldt bij de bevoegde autoriteit onverwijld alle wijzigingen met betrekking tot de samenstelling van de bemanning of de passagiers.

Voorts meldt de gezagvoerder onverwijld, en zo mogelijk vóór het binnenlopen van het vaartuig in de haven, de aanwezigheid van verstekelingen bij de bevoegde autoriteiten. De verstekelingen blijven evenwel onder de verantwoordelijkheid van de gezagvoerder.

- 3.1.5. De gezagvoerder stelt de grenswachters tijdig in kennis van de afvaart van het vaartuig overeenkomstig de in de betrokken haven geldende voorschriften; is zulks niet mogelijk, dan stelt hij de bevoegde scheepvaartautoriteiten hiervan in kennis. De grenswachters of de bevoegde scheepvaartautoriteiten nemen vervolgens het tweede exemplaar van de vooraf ingevulde en afgetekende lijst of lijsten terug.

- 3.2. *Specifieke controleprocedures voor bepaalde soorten zeeschepen*

Cruiseschepen

- 3.2.1. De gezagvoerder van een cruiseschip, of in diens plaats de scheepsagent, verstrekt de vaarroute en het programma van de cruise ten minste 24 uur vóór de afvaart uit de haven van vertrek en vóór de aankomst in de volgende haven op het grondgebied van de lidstaten aan de betrokken grenswachters.

- 3.2.2. Indien op de vaarroute van een cruiseschip uitsluitend havens op het grondgebied van de lidstaten liggen, worden in afwijking van de artikelen 4 en 7 geen grenscontroles verricht en mag het cruiseschip aanleggen in havens die niet als grensdoorlaatpost zijn aangemerkt.

Dit belet niet dat, op basis van een beoordeling van het veiligheidsrisico of van het risico van illegale immigratie, controles van de bemanning en de passagiers van deze schepen mogen worden verricht.

- 3.2.3. Indien op de vaarroute van een cruiseschip zowel havens op het grondgebied van de lidstaten als havens in derde landen liggen, worden de grenscontroles in afwijking van artikel 7 als volgt uitgevoerd.

- a) Indien het cruiseschip uit een in een derde land gelegen haven komt en voor het eerst een haven op het grondgebied van een lidstaat aandoet, worden de bemanning en de passagiers aan inreiscontroles onderworpen op basis van de lijst met de namen van de bemanningsleden en de passagiers als bedoeld in punt 3.2.4.

Passagiers die aan land gaan, worden overeenkomstig artikel 7 aan inreiscontroles onderworpen, tenzij een beoordeling van het veiligheidsrisico of van het risico van illegale immigratie uitwijst dat die controles niet hoeven te worden uitgevoerd.

- b) Indien het cruiseschip uit een in een derde land gelegen haven komt en opnieuw een op het grondgebied van een lidstaat gelegen haven aandoet, worden de bemanning en de passagiers aan inreiscontroles onderworpen op basis van de lijst met de namen van de bemanningsleden en de passagiers als bedoeld in punt 3.2.4, voorzover die lijsten zijn gewijzigd sinds het cruiseschip de vorige haven op het grondgebied van een lidstaat heeft aangedaan.

Passagiers die aan land gaan, worden overeenkomstig artikel 7 aan inreiscontroles onderworpen, tenzij een beoordeling van het veiligheidsrisico of van het risico van illegale immigratie duidelijk maakt dat die controles niet hoeven te worden uitgevoerd.

- c) Indien het cruiseschip uit een in een lidstaat gelegen haven komt en een andere in een lidstaat gelegen haven aandoet, worden de passagiers die aan land gaan overeenkomstig artikel 7 aan inreiscontroles onderworpen indien dit na beoordeling van het veiligheidsrisico of van het risico van illegale immigratie noodzakelijk wordt bevonden.

- d) Indien een cruiseschip een in een lidstaat gelegen haven verlaat met als bestemming een haven in een derde land, worden de bemanning en de passagiers aan uitreiscontroles onderworpen op basis van de lijst met de namen van de bemanningsleden en de passagiers.

Indien dit na beoordeling van het veiligheidsrisico of van het risico van illegale immigratie noodzakelijk wordt bevonden, worden de passagiers die aan boord gaan aan uitreiscontroles onderworpen overeenkomstig artikel 7.

- e) Indien een cruiseschip een in een lidstaat gelegen haven verlaat met als bestemming een in een lidstaat gelegen haven, vinden geen uitreiscontroles plaats.

Dit belet niet dat op basis van een beoordeling van het veiligheidsrisico of van het risico van illegale immigratie controles van de bemanning en de passagiers van dat schip kunnen plaatsvinden.

3.2.4. Op de lijst met de namen van de bemanningsleden en de passagiers worden vermeld:

- a) familienaam en voornaam;
- b) geboortedatum;
- c) nationaliteit;
- d) nummer en soort reisdocument en, indien van toepassing, nummer van het visum.

De gezagvoerder van het cruiseschip, of in diens plaats de scheepsagent, verstrekt de lijsten met de namen van de bemanningsleden en de passagiers ten minste 24 uur vóór de aankomst in elke haven op het grondgebied van de lidstaten of, indien de excursie naar die haven minder dan 24 uur in beslag neemt, onmiddellijk nadat de instap-procedure in de vorige haven is voltooid, aan de betrokken grenswachters.

De lijst met de namen wordt afgestempeld in de eerste haven van binnenkomst op het grondgebied van de lidstaten en nadien telkens wanneer deze wordt gewijzigd. De lijst met de namen wordt mede in aanmerking genomen bij de beoordeling van het veiligheidsrisico als bedoeld in punt 3.2.3.

Pleziervaart

- 3.2.5. In afwijking van de artikelen 4 en 7 worden personen aan boord van pleziervaartuigen die uit een in een lidstaat gelegen haven komen of naar een in een lidstaat gelegen haven afvaren, niet aan grenscontroles onderworpen en mogen zij een haven binnengaan die niet als grensdoorlaatpost is aangemerkt.

Naar gelang van de beoordeling van het risico van illegale immigratie, en met name wanneer de kusten van een derde land in de onmiddellijke nabijheid van het grondgebied van een lidstaat zijn gelegen, worden controles van deze personen en/of een fysiek onderzoek van het vaartuig verricht.

- 3.2.6. In afwijking van artikel 4 mag een pleziervaartuig dat uit een derde land komt, bij wijze van uitzondering een haven binnenlopen die niet als grensdoorlaatpost is aangemerkt. In dat geval stellen de personen aan boord van dat vaartuig de havenautoriteiten daarvan in kennis, opdat hun de toestemming kan worden gegeven de bedoelde haven binnen te gaan. De havenautoriteiten melden de aankomst van het vaartuig aan de autoriteiten van de dichtstbijzijnde als grensdoorlaatpost aangemerkte haven. De gegevens betreffende de passagiers worden aan de havenautoriteiten meegedeeld door overlegging van de lijst van opvarenden. Deze lijst wordt uiterlijk bij aankomst ter beschikking gesteld van de grenswachters.

Wanneer een pleziervaartuig dat uit een derde land komt in geval van overmacht verplicht is aan te meren in een haven die niet als grensdoorlaatpost is aangemerkt, melden de havenautoriteiten de aanwezigheid van het vaartuig aan de autoriteiten van de dichtstbijzijnde als grensdoorlaatpost aangemerkte haven.

- 3.2.7. Bij die controle wordt een document overhandigd waarop alle technische gegevens en de namen van alle opvarenden zijn vermeld. Eén exemplaar van dit document wordt overhandigd aan de autoriteiten van de inreis- en uitreis-havens. Zolang het schip in de territoriale wateren van één van de lidstaten blijft, wordt één exemplaar van dit document bij de scheepspapieren bewaard.

Kustvisserij

- 3.2.8. In afwijking van de artikelen 4 en 7 hoeft de bemanning van vaartuigen die kustvisserij bedrijven en die dagelijks dan wel binnen 36 uur terugkeren naar de haven waar het vaartuig is ingeschreven of naar een andere haven op het grondgebied van de lidstaten, zonder dat een haven op het grondgebied van een derde land wordt aangedaan, niet systematisch te worden gecontroleerd. Naar gelang van de beoordeling van het risico van illegale immigratie, en met name wanneer de kusten van een derde land in de onmiddellijke nabijheid van het grondgebied van een lidstaat zijn gelegen, worden regelmatig controles verricht. Naar gelang van het risico wordt tot personencontroles en/of een fysiek onderzoek van het vaartuig overgegaan.

- 3.2.9. De bemanning van vaartuigen die kustvisserij bedrijven en die niet ingeschreven staan in een haven op het grondgebied van een lidstaat, wordt gecontroleerd volgens de voor zeelieden geldende voorschriften.

De gezagvoerder geeft de bevoegde autoriteiten, in voorkomend geval, kennis van iedere wijziging van de bemanningslijst en van de eventuele aanwezigheid van passagiers aan boord.

Veerverbindingen

3.2.10. Personen aan boord van vaartuigen die veerverbindingen met havens in derde landen verzorgen, worden aan controle onderworpen. Hiervoor gelden de volgende voorschriften:

- a) indien mogelijk, voorzien de lidstaten in gescheiden doorgangen, overeenkomstig artikel 9;
- b) voetgangers worden apart gecontroleerd;
- c) passagiers van personenauto's worden bij het voertuig gecontroleerd;
- d) passagiers van reibussen worden als voetgangers behandeld. Voor controles verlaten deze personen de reisbus;
- e) chauffeurs en begeleiders worden bij het voertuig gecontroleerd. In beginsel wordt deze controle apart van de controle van de overige passagiers verricht;
- f) om een vlotte afwikkeling van de controles te garanderen, wordt in een voldoende aantal controleposten voorzien;
- g) de door de passagiers gebruikte vervoermiddelen en, in voorkomend geval, de lading en andere vervoerde voorwerpen, worden steekproefsgewijs gecontroleerd, met name met het oog op het opsporen van illegale immigranten;
- h) bemanningsleden van veerschepen worden op dezelfde wijze behandeld als bemanningsleden van koopvaardij schepen.

4. Binnenvaart

- 4.1. Met „buitengrensoverschrijdende binnenvaart” wordt het gebruik bedoeld van alle soorten vaartuigen en drijvende installaties, voor beroepsdoeleinden of voor de pleziervaart, op stromen, rivieren, kanalen en meren.
  - 4.2. Bij voor beroepsdoeleinden gebruikte vaartuigen worden de gezagvoerder, de personen die aan boord werkzaam zijn en op de bemanningslijst voorkomen, en aan boord wonende leden van hun gezin, als leden van de bemanning beschouwd of daarmee gelijkgesteld.
  - 4.3. De relevante bepalingen van de punten 3.1 en 3.2. zijn mutatis mutandis van toepassing op de controle op de binnenvaart.
-

BIJLAGE VII

Bijzondere regels voor bepaalde categorieën personen**1. Staatshoofden**

In afwijking van artikel 5 en de artikelen 7 tot en met 13 hoeven staatshoofden en hun gevolg wier aankomst en vertrek langs diplomatieke weg officieel aan de grenswachters is aangekondigd, niet aan grenscontrole te worden onderworpen.

2. Piloten en andere bemanningsleden van vliegtuigen

2.1. In afwijking van artikel 5 mogen houders van een „crew member licence” of een „crew member certificate” als bedoeld in bijlage 9 bij het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart van 7 december 1944, op grond van die documenten tijdens de uitoefening van hun functie:

- a) aan en van boord gaan in de luchthaven waar de tussenlanding plaatsvindt of in de luchthaven van bestemming, als deze op het grondgebied van een lidstaat zijn gelegen;
- b) zich op het grondgebied van de gemeente begeven waar deze luchthavens gevestigd zijn;
- c) zich met om het even welk vervoermiddel naar een op het grondgebied van een lidstaat gelegen luchthaven begeven om daar aan boord te gaan van een vliegtuig dat vanuit die luchthaven vertrekt.

In alle andere gevallen moet worden voldaan aan de voorschriften van artikel 5, lid 1.

2.2. Voor de controle op de bemanningsleden van vliegtuigen gelden de voorschriften van de artikelen 6 tot en met 13. Bemanningsleden van vliegtuigen worden zoveel mogelijk met voorrang gecontroleerd. Dit betekent dat deze controle hetzij plaatsvindt voordat de passagiers worden gecontroleerd, hetzij aan aparte controleposten wordt verricht. In afwijking van artikel 7 mogen de bemanningsleden die bij het dienstdoende grenscontrolepersoneel bekend zijn, steekproefsgewijs worden gecontroleerd.

3. Zeelieden

3.1. In afwijking van de artikelen 4 en 7, mogen de lidstaten zeelieden die in het bezit zijn van een identiteitsbewijs voor zeelieden, afgegeven overeenkomstig het Verdrag van Genève van 19 juni 2003 (nr. 185), het Verdrag van Londen van 9 april 1965 en de terzake strekkende nationale bepalingen, toestaan het grondgebied van de lidstaten binnen te komen door van boord te gaan om in de gemeente waar hun vaartuig heeft aangelegd of in een aangrenzende gemeente te vertoeven, zonder dat zij zich bij een grensdoorlaatpost hoeven te melden, op voorwaarde dat zij voorkomen op de bemanningslijst van het vaartuig waartoe zij behoren en dat die lijst eerder door de bevoegde autoriteiten is gecontroleerd.

Dit belet niet dat, naar gelang van de beoordeling van het veiligheidsrisico of het risico van illegale immigratie, zeelieden door de grenswachters aan een controle overeenkomstig artikel 7 worden onderworpen voordat zij het vaartuig verlaten.

Indien een zeeman een bedreiging voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid of de volksgezondheid vormt, kan hem het recht worden ontzegd het vaartuig te verlaten.

3.2. Zeelieden die zich buiten de in de nabijheid van de haven gelegen gemeenten wensen te begeven, moeten voldoen aan de voorwaarden voor binnenkomst op het grondgebied van de lidstaten als bedoeld in artikel 5, lid 1.

4. Houders van een diplomatiek, een officieel of een dienstpaspoot en leden van internationale organisaties

4.1. Gelet op de bijzondere voorrechten en immuniteiten die voor hen gelden, krijgen houders van een diplomatiek, een officieel of een dienstpaspoot dat is afgegeven door derde landen of hun regeringen die door de lidstaten zijn erkend, en houders van documenten afgegeven door internationale organisaties als bedoeld in punt 4.4 die in dienstverband reizen, bij de grenscontrole voorrang op andere reizigers, in voorkomend geval onverminderd de visumplicht die op hen rust.

In afwijking van artikel 5, lid 1, onder c), zijn de houders van genoemde documenten vrijgesteld van de verplichting om aan te tonen dat zij over voldoende middelen van bestaan beschikken.

- 4.2. Wanneer iemand zich op voorrechten, immuniteiten of vrijstellingen beroept, kan de grenswachter verlangen dat deze persoon, door overlegging van passende documenten — met name door de ontvangende staat afgegeven verklaringen of een diplomatiek paspoort — of op enige andere wijze aantoont dat hij of zij de betrokken voorrechten, immuniteiten of vrijstellingen geniet. In geval van twijfel kan de grenswachter zich in spoedeisende gevallen rechtstreeks tot het ministerie van Buitenlandse Zaken richten.
- 4.3. Geaccrediteerde leden van diplomatieke en consulaire diensten en hun gezinsleden krijgen toegang tot het grondgebied van de lidstaten na overlegging van de in artikel 19, lid 2, bedoelde kaart, vergezeld van een grensoverschrijdingsdocument. In afwijking van artikel 13 mogen de grenswachters voorts houders van een diplomatiek, een officieel of een dienstpaspoort de toegang tot het grondgebied van de lidstaten niet weigeren zonder vooraf de bevoegde nationale autoriteiten te hebben geraadpleegd. Dit geldt ook wanneer dergelijke betrokkene in het SIS is gesignaleerd.
- 4.4. Onder de in punt 4.1 bedoelde door internationale organisaties afgegeven documenten wordt met name verstaan:
- laissez-passer van de Verenigde Naties, afgegeven aan personeel van de Verenigde Naties en van de bijbehorende instellingen op grond van het op 21 november 1947 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties te New York aangenomen Verdrag inzake de voorrechten en de immuniteiten van de gespecialiseerde instellingen;
  - laissez-passer van de Europese Gemeenschap (EG);
  - laissez-passer van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (EGA);
  - legitimatiebewijs afgegeven door de secretaris-generaal van de Raad van Europa;
  - documenten afgegeven krachtens artikel III, lid 2, van het Verdrag tussen de staten die partij zijn bij het Noord-Atlantische Verdrag, nopens de rechtspositie van hun krijgsmachten (militaire identiteitsbewijzen vergezeld van een briefing voor speciale opdracht, marsorder, individueel of collectief marsbevel), alsmede documenten afgegeven in het kader van het Partnerschap voor vrede.

5. Grensarbeiders

- 5.1. Voor de controle van grensarbeiders zijn de algemene bepalingen inzake grenstoezicht van toepassing, en met name de artikelen 7 en 13.
- 5.2. In afwijking van artikel 7 worden grensarbeiders die bij de grenswachters goed bekend zijn omdat zij frequent via dezelfde grensdoorlaatpost de grens overschrijden en van wie de grenswachters, op grond van een eerdere controle, weten dat zij noch in het SIS, noch in een nationaal opsporingsregister gesignaleerd zijn, slechts aan steekproefsgewijze controles onderworpen teneinde na te gaan of zij in het bezit zijn van een geldig document waarmee zij de grens mogen overschrijden, en aan de voorwaarden voor binnenkomst voldoen. Deze personen worden nu en dan onverwachts en met onregelmatige tussenpozen aan een grondige controle onderworpen.
- 5.3. De voorschriften van punt 5.2 kunnen worden uitgebreid tot andere categorieën personen die regelmatig de grens overschrijden.

6. Minderjarigen

- 6.1. De grenswachters besteden bijzondere aandacht aan al dan niet begeleide minderjarigen. Minderjarigen die een buitengrens overschrijden, worden bij in- en bij uitreis aan dezelfde controles op grond van deze verordening onderworpen als volwassenen.
- 6.2. Wanneer het een begeleide minderjarige betreft, gaat de grenswachter na of de begeleidende volwassene het ouderlijk gezag over de minderjarige uitoefent, in het bijzonder wanneer de minderjarige door slechts één volwassene wordt begeleid en er ernstige redenen bestaan om aan te nemen dat de minderjarige onwettig is onttrokken aan het toezicht van de persoon of personen die wettelijk het ouderlijke gezag over hem uitoefenen. In dat geval verricht de grenswachter verder onderzoek, teneinde eventuele onverenigbare of tegenstrijdige elementen in de verstrekte inlichtingen te ontdekken.
- 6.3. Wanneer een minderjarige alleen reist, zorgt de grenswachter ervoor, door middel van een grondige controle van de reisdocumenten en de bewijsstukken, dat de minderjarige het grondgebied niet verlaat tegen de wil van de personen die het ouderlijk gezag over hem uitoefenen.

BIJLAGE VIII

Vermelding van de Staat

Logo Staat ..... (Vermelding van de instantie)

(1)

GOEDKEURING VAN DE BEWIJSMIDDELEN VOOR DE NALEVING VAN DE VOORWAARDEN INZAKE DE DUUR VAN EEN KORT VERBLIJF WANNEER IN HET REISDOCUMENT GEEN INREISSTEMPEL IS AANGEBRACHT

Op _____ om _____ uur, is bij _____ (plaats)

door ondergetekende (autoriteit) _____ ten aanzien van:

achternaam _____ voornaam _____

geboren op _____ te _____ geslacht (m/v) _____

nationaliteit _____ woonachtig te _____

reisdocument _____ nummer _____

afgegeven te _____ op _____

visum nr. _____ (indien van toepassing) afgegeven door _____

voor de duur van _____ dagen met het oog op: _____,

gelet op de bewijsmiddelen die de betrokkene heeft overgelegd voor de duur van zijn verblijf op het grondgebied van de lidstaten, aangenomen dat de betrokkene het grondgebied van (lidstaat) _____ op _____ om _____ is binnengekomen aan grensdoorlaatpost _____

Contactgegevens van de ondertekenende autoriteit:

Tel. _____

Fax _____

E-mail: _____

Een afschrift van dit document wordt de betrokkene ter hand gesteld.

De betrokkene

De bevoegde ambtenaar

(1) Geen logo vereist voor IJsland en Noorwegen.

VERORDENING (EG) Nr. 563/2006 VAN DE RAAD

van 13 maart 2006

betreffende de sluiting van een Partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Salomonseilanden inzake de visserij in de visserijzone van de Salomonseilanden

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 37, in samenhang met artikel 300, lid 2 en lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Gemeenschap en de Salomonseilanden hebben onderhandeld over een partnerschapsovereenkomst inzake visserij waarbij aan vissers uit de Gemeenschap vangstmogelijkheden worden toegekend in de wateren waarover de Salomonseilanden de soevereiniteit of de jurisdictie voor visserijaangelegenheden bezitten, en hebben deze overeenkomst geparafeerd.
- (2) Deze overeenkomst voorziet in economische, financiële, technische en wetenschappelijke samenwerking in de visserijsector met het oog op de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden, en tevens in partnerschappen tussen ondernemingen voor het ontwikkelen van economische activiteiten van gemeenschappelijk belang in de visserijsector en in de aanverwante sectoren.
- (3) Deze overeenkomst dient te worden goedgekeurd.
- (4) Er dient te worden bepaald hoe de vangstmogelijkheden over de lidstaten moeten worden verdeeld.
- (5) De lidstaten waarvan vaartuigen op grond van deze overeenkomst vissen, moeten de Commissie de hoeveelheden van elk bestand die in de visserijzone van de Salomonseilanden zijn gevangen, meedelen overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 500/2001 van de Commissie van 14 maart 2001 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad wat betreft de controle op de

vangsten van de vissersvaartuigen van de Gemeenschap in de wateren van derde landen en in volle zee ⁽²⁾,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De Partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Salomonseilanden inzake de visserij in de visserijzone van de Salomonseilanden (hierna „de overeenkomst” te noemen) wordt hierbij namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de overeenkomst is aan deze verordening gehecht.

Artikel 2

De in het protocol bij de overeenkomst vastgestelde vangstmogelijkheden worden als volgt over de lidstaten verdeeld:

— vriesschepen voor de tonijn visserij met de zegen:	Spanje:	75 % van de beschikbare vangstmogelijkheden,
	Frankrijk:	25 % van de beschikbare vangstmogelijkheden;
— vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug:	Spanje:	zes vaartuigen,
	Portugal:	vier vaartuigen.

Indien met de door deze lidstaten ingediende vergunningsaanvragen niet alle in het protocol vastgestelde vangstmogelijkheden worden benut, kan de Commissie vergunningsaanvragen van andere lidstaten in aanmerking nemen.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 13 maart 2006.

Voor de Raad
De voorzitter
M. BARTENSTEIN

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 14 februari 2006 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ PB L 73 van 15.3.2001, blz. 8.

PARTNERSCHAPSOVEREENKOMST**tussen de Europese Gemeenschap en de Salomonseilanden inzake de visserij in de visserijzone van de Salomonseilanden**

DE EUROPESE GEMEENSCHAP, hierna „de Gemeenschap” te noemen, en

de regering van de Salomonseilanden, hierna „de Salomonseilanden” te noemen,

hierna gezamenlijk aangeduid als „de partijen”,

GELET OP, enerzijds, de nauwe samenwerking en goede betrekkingen tussen de Gemeenschap en de Salomonseilanden, met name in het kader van de overeenkomsten van Lomé en Cotonou, en, anderzijds, de gemeenschappelijke wens om deze betrekkingen te onderhouden en uit te breiden;

GELET OP de wens van de Salomonseilanden om de rationele exploitatie van hun visbestanden te bevorderen door een intensievere samenwerking;

ERAAN HERINNEREND dat de Salomonseilanden, met name op visserijgebied, hun soevereiniteit of jurisdictie uitoefenen over een visserijzone die zich uitstrekt tot 200 zeemijl van hun kusten;

REKENING HOUDENDE MET het Verdrag inzake het recht van de zee en de Overeenkomst inzake visbestanden van de Verenigde Naties;

ZICH BEWUST van het belang van de beginselen van de Gedragscode voor een verantwoorde visserij die is goedgekeurd tijdens de conferentie van de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO) in 1995;

BEVESTIGEND dat de uitoefening van de soevereine rechten door kuststaten in wateren onder hun jurisdictie met het oog op de exploitatie, de instandhouding en het beheer van levende hulpbronnen moet gebeuren overeenkomstig de beginselen en praktijken van het internationale recht en met inachtneming van de vaste praktijken op regionaal niveau;

VASTBERADEN om in hun beider belang samen te werken aan de bevordering van een verantwoorde visserij ter waarborging van de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden;

ERVAN OVERTUIGD dat een dergelijke samenwerking de vorm moet aannemen van al dan niet gezamenlijke initiatieven en maatregelen die complementair, met het beleid in overeenstemming en bevorderlijk voor de synergie van inspanningen zijn;

VASTBESLOTEN daartoe een dialoog op gang te brengen om op de Salomonseilanden een sectoraal visserijbeleid vast te stellen en passende middelen te kiezen om ervoor te zorgen dat dit beleid doeltreffend wordt uitgevoerd en dat de economische actoren en het maatschappelijke middenveld bij dit proces worden betrokken;

VERLANGENDE voorwaarden en voorschriften vast te stellen voor visserijactiviteiten van vaartuigen van de Gemeenschap in de visserijzone van de Salomonseilanden en communautaire steun vast te stellen ter bevordering van een verantwoorde visserij in die visserijzone;

VASTBESLOTEN intensiever samen te werken op economisch gebied in de visserijsector en in verwante sectoren door de oprichting en ontwikkeling van gemengde vennootschappen met bedrijven van beide partijen,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

Salomonseilanden ter waarborging van de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden, en op het ontwikkelen van de visserijsector op de Salomonseilanden;

*Artikel 1***Toepassingsgebied**

Bij deze overeenkomst worden de beginselen, regels en procedures vastgesteld betreffende:

- economische, financiële, technische en wetenschappelijke samenwerking in de visserijsector met het oog op het bevorderen van een verantwoorde visserij in de visserijzone van de
- de voorschriften betreffende de toegang van vaartuigen van de Gemeenschap tot de visserijzone van de Salomonseilanden;

- de regelingen inzake het toezicht op de visserij in de visserijzone van de Salomonseilanden ter handhaving van de bovengenoemde regels en voorschriften;
  - de maatregelen voor een doeltreffende instandhouding en doeltreffend beheer van de visbestanden;
  - het voorkomen van illegale, niet-aangegeven en niet-gereguleerde visvangst;
  - partnerschappen tussen bedrijven voor het ontwikkelen van economische activiteiten van gemeenschappelijk belang in de visserijsector en verwante sectoren.
- iii) iedere andere activiteit die naar redelijkerwijs mag worden verwacht, leidt tot het opsporen, vangen of oogsten van vis;
  - iv) het plaatsen, opsporen of ophalen van vis aantrekkende voorzieningen of daarmee verband houdende elektronische apparatuur, zoals radiobakens;
  - v) alle activiteiten op zee die rechtstreeks dienen ter ondersteuning of voorbereiding van activiteiten zoals beschreven onder i) tot en met iv);
  - vi) het gebruik van enig vaartuig of vliegtuig voor activiteiten zoals omschreven onder i) tot en met v), met uitzondering van noodgevallen waarin de gezondheid en veiligheid van bemanningsleden of de veiligheid van een vaartuig wordt bedreigd;

Artikel 2

Definities

In deze overeenkomst wordt verstaan onder:

- a) „autoriteiten van de Salomonseilanden”: het departement Visserij en mariene hulpbronnen van de Salomonseilanden of het Permanente Secretariaat van laatstgenoemd departement;
- b) „communautaire autoriteiten”: de Europese Commissie;
- c) „visserijzone van de Salomonseilanden”: de wateren die, wat de visserij betreft, onder de soevereiniteit of de jurisdictie van de Salomonseilanden vallen en die in de nationale wetgeving zijn aangeduid als „Solomon Islands fishery limits”;
- d) „vaartuigen van de Gemeenschap”: vissersvaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren en in de Gemeenschap zijn geregistreerd;
- e) „gemengde vennootschap”: een commerciële onderneming die op de Salomonseilanden wordt opgericht door reders of nationale ondernemingen van de partijen met het oog op visserij- of verwante activiteiten;
- f) „gemengd comité”: een comité bestaande uit vertegenwoordigers van de Gemeenschap en van de Salomonseilanden, waarvan de taken zijn beschreven in artikel 9 van deze overeenkomst;
- g) „visserij”:
  - i) het opsporen, vangen of oogsten van vis;
  - ii) pogingen om vis op te sporen, te vangen of te oogsten;
- h) „visreis”: de inzet of beoogde inzet van een vaartuig voor visserijdoeleinden, met inbegrip van hulpvaartuigen, transportvaartuigen en andere vaartuigen die rechtstreeks bij visserijactiviteiten betrokken zijn;
- i) „exploitant”: elke persoon die belast is met of verantwoordelijk is voor de werking van of de leiding heeft over een vissersvaartuig, met inbegrip van reder, bevrachter en kapitein;
- j) „overlading”: het overladen van alle vis aan boord van een vissersvaartuig of een gedeelte daarvan op een ander vissersvaartuig, hetzij op zee of in de haven.

Artikel 3

Beginnelsen en doelstellingen betreffende de uitvoering van deze overeenkomst

1. De partijen verbinden zich hierbij tot het bevorderen van verantwoorde visserij in de visserijzone van de Salomonseilanden zonder onderscheid te maken tussen de verschillende vloten die in de visserijzone actief zijn en zonder afbreuk te doen aan overeenkomsten tussen ontwikkelingslanden in een bepaald gebied, met inbegrip van wederzijdse visserijovereenkomsten.
2. De partijen werken samen aan de ontwikkeling en de tenuitvoerlegging van een sectoraal visserijbeleid voor de visserijzone van de Salomonseilanden en gaan daartoe een dialoog aan over de noodzakelijke beleidshervormingen. Zij verbinden zich ertoe geen maatregelen op dit gebied goed te keuren zonder de andere partij te raadplegen.
3. De partijen werken ook samen ten behoeve van zowel individuele als gezamenlijke evaluaties voor, tijdens en na maatregelen, programma's en acties die worden uitgevoerd op basis van deze overeenkomst.
4. De partijen verbinden zich ertoe deze overeenkomst uit te voeren volgens de beginselen van goed economisch en sociaal bestuur.

5. Voor het werk van zeelieden van de Salomonseilanden die op vaartuigen van de Gemeenschap worden aangemonsterd, geldt de verklaring van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) over de fundamentele beginselen en rechten op het werk, die van rechtswege van toepassing is op de overeenkomstige contracten en algemene arbeidsvoorwaarden. Het gaat daarbij met name om de vrijheid van vereniging, de effectieve erkenning van het recht op collectieve onderhandeling en de bestrijding van discriminatie op het gebied van werk en beroep.

Artikel 4

Wetenschappelijke samenwerking

1. Gedurende de door deze overeenkomst bestreken periode houden de Gemeenschap en de Salomonseilanden toezicht op de toestand van de visbestanden in de visserijzone van de Salomonseilanden; daartoe worden indien nodig gezamenlijke wetenschappelijke vergaderingen gehouden, afwisselend in de Gemeenschap en op de Salomonseilanden.

2. Op basis van de conclusies van de wetenschappelijke vergadering en het beste beschikbare wetenschappelijke advies plegen de partijen overleg in het kader van het in artikel 9 bedoelde gemengde comité en nemen zij, indien nodig, maatregelen om het duurzame beheer van de visbestanden te waarborgen.

3. De partijen plegen overleg, hetzij rechtstreeks, hetzij in het kader van internationale organisaties, om het beheer en de instandhouding van de visbestanden in het centrale en het westelijke deel van de Atlantische Oceaan te garanderen en zij werken samen ten behoeve van het wetenschappelijk onderzoek terzake.

Artikel 5

Toegang van vaartuigen van de Gemeenschap tot de visserij in de visserijzone van de Salomonseilanden

1. De Salomonseilanden verbinden zich ertoe vaartuigen van de Gemeenschap in hun visserijzone te laten vissen overeenkomstig de bepalingen van deze overeenkomst en met name van het aan de overeenkomst gehechte protocol en de bijlage.

2. De visserijactiviteiten waarop deze overeenkomst betrekking heeft, moeten worden uitgevoerd overeenkomstig de op de Salomonseilanden geldende wetten en voorschriften. De Salomonseilanden stellen de Europese Commissie van elk voornemen tot wijziging van de genoemde wetten en voorschriften respectievelijk zes maanden en een maand van tevoren in kennis.

3. De Salomonseilanden zijn verantwoordelijk voor de doeltreffende toepassing van de bepalingen van het protocol inzake visserijtoezicht. De vaartuigen van de Gemeenschap werken samen met de voor de uitvoering van dit toezicht verantwoordelijke autoriteiten van de Salomonseilanden. De maatregelen die door de autoriteiten van de Salomonseilanden worden getroffen om de visserij te reguleren met het oog op de instandhouding van de visbestanden, moeten zijn gebaseerd op objectieve en wetenschappelijke criteria. Zij moeten zonder discriminatie van toepassing zijn op vaartuigen van de Gemeenschap, vaartuigen van de Salomonseilanden en vaartuigen van derde landen, onverminderd de tussen ontwikkelingslanden in een bepaalde geografische regio

gesloten overeenkomsten, met inbegrip van wederzijdse visserijovereenkomsten.

4. De Gemeenschap verbindt zich ertoe al het nodige te doen om ervoor te zorgen dat haar vaartuigen de bepalingen van deze overeenkomst en de wetten en voorschriften voor de uitoefening van de visserij in de visserijzone van de Salomonseilanden in acht nemen.

Artikel 6

Vergunningen

De procedure voor het aanvragen van een visvergunning, de toepasselijke rechten en de wijze van betaling voor reders zijn vastgelegd in de bijlage bij het protocol.

Artikel 7

Financiële bijdrage

1. De Europese Gemeenschap betaalt de Salomonseilanden een financiële bijdrage overeenkomstig de in het protocol en de bijlagen vastgestelde voorwaarden en regelingen. Deze financiële bijdrage wordt berekend op basis van twee gegevens, namelijk:

- a) de toegang van vaartuigen van de Gemeenschap tot de visserijzone van de Salomonseilanden, en
- b) de communautaire financiële steun ter bevordering van een verantwoorde visserij en een duurzame exploitatie van de visbestanden in die visserijzone.

Het onder b) bedoelde gedeelte van de financiële bijdrage wordt berekend en beheerd op basis van doelstellingen die de partijen in onderlinge overeenstemming en overeenkomstig het protocol vaststellen voor het sectorale visserijbeleid van de Salomonseilanden en afhankelijk van de desbetreffende jaarlijkse en meerjarige programmering van de uitvoering.

2. De financiële bijdrage van de Gemeenschap wordt ieder jaar betaald overeenkomstig de bepalingen van het protocol en onverminderd de bepalingen van deze overeenkomst en van het protocol inzake eventuele wijzigingen van het bedrag van de bijdrage op grond van:

- a) ernstige omstandigheden, met uitzondering van natuurverschijnselen, die de visserij in de visserijzone van de Salomonseilanden onmogelijk maken (overeenkomstig artikel 14 van deze overeenkomst);
- b) een verlaging van de vangstmogelijkheden voor vaartuigen van de Gemeenschap in onderlinge overeenstemming door beide partijen ten behoeve van het beheer van de betrokken bestanden indien dit nodig wordt geacht voor de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden op basis van het beste beschikbare wetenschappelijke advies (overeenkomstig artikel 4 van het protocol);
- c) een verhoging van de vangstmogelijkheden voor vaartuigen van de Gemeenschap in onderlinge overeenstemming door beide partijen voorzover dit gezien de toestand van de betrokken bestanden volgens het beste beschikbare wetenschappelijke advies mogelijk is (overeenkomstig de artikelen 1 en 4 van het protocol);

- d) een herziening van de voorwaarden voor communautaire financiële steun voor de tenuitvoerlegging van een sectoraal visserijbeleid voor de Salomonseilanden (overeenkomstig artikel 5 van het protocol), voorzover dit gerechtvaardigd is op grond van de resultaten van de door beide partijen gevolgde jaarlijkse en meerjarige programmering;
  - e) beëindiging van deze overeenkomst krachtens artikel 12;
  - f) opschorting van de uitvoering van deze overeenkomst krachtens artikel 13.
- c) fungeren als forum voor de minnelijke schikking van eventuele geschillen inzake de interpretatie of uitvoering van de overeenkomst;
  - d) indien nodig de vangstmogelijkheden en naar aanleiding daarvan de financiële bijdrage herzien; bij het overleg moet worden voldaan aan de beginselen van de artikelen 1, 2 en 3 van het protocol;
  - e) andere taken vervullen indien beide partijen daartoe in onderlinge overeenstemming besluiten.

Artikel 8

Bevordering van samenwerking tussen economische actoren en in het maatschappelijk middenveld

1. De partijen stimuleren de economische, commerciële, wetenschappelijke en technische samenwerking in de visserijsector en in de aanverwante sectoren. Zij plegen onderling overleg ter coördinatie van de verschillende maatregelen die hiertoe kunnen worden genomen.
2. De partijen stimuleren de uitwisseling van informatie over vistechnieken, vistuig, beschermingsmethoden en de industriële verwerking van visserijproducten.
3. De partijen streven naar gunstige omstandigheden voor het bevorderen van betrekkingen tussen ondernemingen van de partijen op technisch, economisch en commercieel gebied door de totstandbrenging van een voor ondernemingen en investeerders gunstig klimaat te stimuleren.
4. De partijen stimuleren met name de oprichting van gemengde vennootschappen van gemeenschappelijk belang. Bij de oprichting van gemengde vennootschappen op de Salomonseilanden en de overdracht van vaartuigen van de Gemeenschap naar gemengde vennootschappen moet steeds worden voldaan aan de wetgeving van de Salomonseilanden en de Gemeenschap.

Artikel 9

Gemengd comité

1. Er wordt een gemengd comité opgericht dat op de toepassing van deze overeenkomst moet toezien. Het gemengd comité zal:
  - a) toezicht houden op de resultaten, interpretatie en uitvoering van de overeenkomst en met name de omschrijving van de jaarlijkse en meerjarige programmering, bedoeld in artikel 5, lid 2, van het protocol, en de evaluatie van de uitvoering daarvan;
  - b) de noodzakelijke contactmogelijkheden te verschaffen voor de bespreking van aangelegenheden van wederzijds belang op visserijgebied;

2. Het gemengd comité komt minstens eenmaal per jaar bijeen, afwisselend in de Gemeenschap en op de Salomonseilanden, en wordt voorgezeten door de partij die de vergadering organiseert. Indien een van de partijen daarom verzoekt, wordt een buitengewone bijeenkomst gehouden.

Artikel 10

Geografisch gebied waarop deze overeenkomst van toepassing is

Deze overeenkomst is enerzijds van toepassing op de gebieden waarop het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap van toepassing is, en anderzijds op het grondgebied van de Salomonseilanden.

Artikel 11

Termijn

Deze overeenkomst blijft, vanaf de datum van haar inwerkingtreding, drie jaar van kracht; de overeenkomst wordt steeds automatisch verlengd voor een periode van drie jaar, tenzij zij overeenkomstig artikel 12 wordt opgezegd.

Artikel 12

Beëindiging

1. Deze overeenkomst kan door elk van de partijen worden beëindigd bij ernstige omstandigheden, bijvoorbeeld wanneer de toestand van de betrokken bestanden verslechtert, wanneer wordt geconstateerd dat de aan vaartuigen van de Gemeenschap toegestane vangstmogelijkheden slechts in beperkte mate worden benut of wanneer een van beide partijen haar verbintenis tot het bestrijden van illegale, niet-aangegeven en niet-gereguleerde visvangst niet nakomt.
2. De betrokken partij stelt de andere partij ten minste zes maanden vóór het einde van de eerste periode of van iedere volgende periode schriftelijk in kennis van haar voornemen om deze overeenkomst op te zeggen.
3. Na de in lid 2 bedoelde kennisgeving treden beide partijen in onderhandeling.
4. Voor het jaar waarin deze overeenkomst wordt beëindigd, wordt de in artikel 7 bedoelde financiële bijdrage evenredig verlaagd pro rata temporis.

5. Voordat de geldigheidsduur van een protocol bij deze overeenkomst verstrijkt, voeren de partijen overleg om in onderlinge overeenstemming de nodige wijzigingen en aanvullingen aan te brengen in de bijlage of het protocol.

Artikel 13

Opschorting en herziening van de betaling van de financiële bijdrage

1. De toepassing van deze overeenkomst kan op initiatief van een partij worden opgeschort bij een ernstig geschil tussen de partijen over de uitvoering van de bepalingen van de overeenkomst, het protocol of de bijlagen. De toepassing kan pas worden opgeschort, indien de betrokken partij haar voornemen hiertoe schriftelijk en ten minste drie maanden vóór de datum van inwerkingtreding van de opschorting meldt. Na ontvangst van deze kennisgeving treden beide partijen in onderhandeling met het oog op de minnelijke schikking van hun geschil.

2. Naar gelang van de duur van de schorsing wordt de in artikel 7 bedoelde financiële bijdrage evenredig verlaagd pro rata temporis.

Artikel 14

Opschorting bij overmacht

1. Indien ernstige omstandigheden, met uitzondering van natuurverschijnselen, de visserij in de exclusieve economische zone (EEZ) van de Salomonseilanden onmogelijk maken, kan de betaling van de in artikel 2 van het protocol vermelde financiële

bijdrage door de Europese Gemeenschap worden opgeschort, waar mogelijk na overleg met de andere partij en op voorwaarde dat de Europese Gemeenschap op het moment van de opschorting alle verschuldigde bedragen heeft betaald.

2. De betaling van de financiële bijdrage wordt hervat zodra de partijen na overleg in onderlinge overeenstemming constateren dat de omstandigheden die aan de basis van de stopzetting van de visserij lagen, verdwenen zijn en er weer gevist kan worden. Deze betaling moet worden hervat binnen twee maanden na bevestiging van beide partijen.

3. De geldigheidsduur van de op grond van artikel 6 van deze overeenkomst en artikel 1 van het protocol aan de vaartuigen van de Gemeenschap verleende vergunningen wordt verlengd met een periode die gelijk is aan de duur van de opschorting van de visserijactiviteiten.

Artikel 15

Het protocol en de bijlage vormen een integrerend deel van deze overeenkomst.

Artikel 16

Deze overeenkomst, opgesteld in twee exemplaren in de Deense, Duitse, Engelse, Finse, Franse, Griekse, Italiaanse, Nederlandse, Portugese, Spaanse en Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, treedt in werking op de dag waarop de partijen elkaar ervan in kennis stellen dat de daartoe vereiste procedures zijn afgewikkeld.

PROTOCOL

tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en betalingen zoals bedoeld in de Partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Salomonseilanden inzake de visserij in de visserijzone van de Salomonseilanden

Artikel 1

Geldigheidsduur en vangstmogelijkheden

1. Op grond van artikel 6 van de overeenkomst verlenen de Salomonseilanden jaarlijkse visvergunningen aan communautaire vaartuigen voor tonijnvisserij in overeenstemming met het nationale tonijnbeheersplan en binnen de grenzen die zijn bepaald door de Palau-regeling voor het beheer van de ringzegenvisserij in het westelijk deel van de Stille Oceaan, hierna „de Palau-regeling” genoemd.

2. Voor een periode van drie jaar die ingaat op de datum van inwerkingtreding van dit protocol, bestaan de vangstmogelijkheden zoals bedoeld in artikel 5 van de overeenkomst, uit:

— jaarlijkse vergunningen om gelijktijdig in de visserijzone van de Salomonseilanden te vissen voor vier vaartuigen voor de visserij met de ringzegen en aan tien vaartuigen voor de visserij met de beug.

3. Vanaf het tweede jaar van toepassing van dit protocol en onverminderd het bepaalde in artikel 9, lid 1, onder d), van de overeenkomst en in artikel 4 van dit protocol, kan het in lid 2 bepaalde aantal visvergunningen voor vaartuigen die met de ringzegen vissen, worden verhoogd indien de visbestanden daartoe de mogelijkheid bieden met inachtneming van de Palau-regeling en in overeenstemming met een adequate evaluatie van het tonijnbestand op basis van objectieve en wetenschappelijke criteria, met inbegrip van het Overzicht van de tonijnvisserij in het westelijk en centrale deel van de Stille Oceaan en de toestand van de bestanden (Western and Central Pacific Tuna Fishery Overview and Status of Stocks), dat jaarlijks wordt gepubliceerd door het secretariaat van de Pacifische Gemeenschap.

4. De leden 1, 2 en 3 zijn van toepassing onverminderd de artikelen 4, 6 en 7.

Artikel 2

Financiële bijdrage — Betalingswijze

1. De in artikel 7 van de overeenkomst bedoelde financiële bijdrage wordt vastgesteld op 400 000 EUR per jaar.

2. Lid 1 is van toepassing onverminderd artikel 4 van dit protocol en de artikelen 13 en 14 van de overeenkomst.

3. Indien de vaartuigen van de Gemeenschap in de visserijzone van de Salomonseilanden in totaal meer dan 6 000 t per jaar vangen, wordt het totale bedrag van de jaarlijkse financiële bijdrage

met 65 EUR per extra ton verhoogd. De Gemeenschap mag jaarlijks evenwel niet meer betalen dan het drievoudige van het in lid 1 vermelde bedrag.

4. Voor elke extra vergunning voor de visserij met de ringzegen die door de Salomonseilanden op grond van het bepaalde in artikel 1, lid 3, wordt toegekend, zal de Gemeenschap de in artikel 2, lid 1, van dit protocol vermelde financiële bijdrage verhogen met 65 000 EUR per jaar.

5. Voor het eerste jaar vindt de betaling uiterlijk op 1 mei plaats en voor de volgende jaren uiterlijk op de datum waarop dit protocol verjaart.

6. Onverminderd artikel 5 valt de beslissing over de bestemming van de tegenprestatie onder de exclusieve bevoegdheid van de autoriteiten van de Salomonseilanden.

7. De financiële bijdrage wordt overgemaakt op de rekening van de regering bij een door de Salomonseilanden aangewezen financiële instelling. Deze rekening is rekening nr. 0260-002 van de regering van de Salomonseilanden bij de centrale bank van de Salomonseilanden in Honiara. De jaarlijkse financiële bijdrage die door de Gemeenschap zal worden betaald als tegenprestatie voor de toekenning van extra jaarlijkse vergunningen op grond van het bepaalde in artikel 1, lid 3, en artikel 2, lid 4, zal eveneens op deze rekening worden overgemaakt.

Artikel 3

Samenwerking met het oog op verantwoorde visserij

1. De partijen verbinden zich hierbij tot het bevorderen van verantwoorde visserij in de visserijzone van de Salomonseilanden zonder onderscheid te maken tussen de verschillende vloten die in de visserijzone actief zijn.

2. Gedurende de door dit protocol bestreken periode houden de Gemeenschap en de Salomonseilanden toezicht op de toestand en de duurzaamheid van de visbestanden in de visserijzone van de Salomonseilanden.

3. Op basis van de conclusies van de jaarlijkse vergadering van de leden van de Palau-regeling en de jaarlijkse evaluatie van de bestanden door het secretariaat van de Pacifische Gemeenschap raadplegen beide partijen elkaar in het kader van het in artikel 9 van de overeenkomst bedoelde gemengde comité en nemen zij, indien nodig en in onderlinge overeenstemming, maatregelen om het duurzame beheer van de visbestanden te garanderen.

*Artikel 4***Herziening van de vangstmogelijkheden**

1. De in artikel 1 bedoelde vangstmogelijkheden kunnen in onderlinge overeenstemming worden verhoogd, mits uit de conclusies van de jaarlijkse vergadering van de leden van de Palau-regeling en de jaarlijkse evaluatie van de bestanden door het secretariaat van de Pacifische Gemeenschap blijkt dat een dergelijke verhoging het duurzame beheer van de visbestanden van de Salomonseilanden niet in gevaar brengt. De in artikel 2, lid 1, bedoelde financiële bijdrage wordt dan evenredig verhoogd pro rata temporis.

2. Wanneer de partijen daarentegen overeenstemming bereiken over de vaststelling van maatregelen ter verlaging van de in artikel 1 bedoelde vangstmogelijkheden, wordt de financiële bijdrage evenredig verlaagd pro rata temporis.

3. De verdeling van de vangstmogelijkheden tussen verschillende categorieën vaartuigen kan eveneens worden aangepast, mits de partijen daartoe samen besluiten en eventuele aanbevelingen van de wetenschappelijke vergadering inzake het beheer van de bestanden die de gevolgen van die herverdeling zouden onderkennen, in acht worden genomen. De partijen spreken een overeenkomstige aanpassing van de financiële bijdrage af, indien de herverdeling van de vangstmogelijkheden dat rechtvaardigt.

*Artikel 5***Steun ter bevordering van een verantwoorde visserij in de visserijzone van de Salomonseilanden**

1. De Salomonseilanden verbinden zich ertoe een op verantwoorde visserij gericht sectoraal visserijbeleid in de visserijzone van de Salomonseilanden te ontwikkelen en ten uitvoer te leggen. Van de in artikel 2, lid 1, vermelde financiële bijdrage is 30 % bestemd voor dit doel. Deze bijdrage wordt beheerd op basis van doelstellingen die de partijen in onderlinge overeenstemming vaststellen, en de desbetreffende jaarlijkse en meerjarige programmering.

2. Met het oog op de tenuitvoerlegging van lid 1 stellen de Gemeenschap en de Salomonseilanden in het in artikel 9 van de overeenkomst bedoelde gemengde comité uiterlijk drie maanden na de datum van inwerkingtreding van dit protocol een meerjarig sectoraal programma en de daarbij behorende uitvoeringsbepalingen vast, waarin met name het volgende is bepaald:

- a) de op meerjarige en jaarbasis vastgestelde richtsnoeren voor het gebruik van het in lid 1 genoemde deel van de financiële bijdrage;
- b) de doelstellingen die op meerjarige en jaarbasis moeten worden bereikt om op termijn tot een duurzame en verantwoorde visserij te komen, waarbij rekening wordt gehouden met de prioriteiten in de nationale beleidslijnen van de Salomonseilanden op het gebied van visserij en andere terreinen die met de bevordering van een duurzame en verantwoorde visserij in verband staan of deze kunnen beïnvloeden;

c) de criteria en de procedures voor de jaarlijkse beoordeling van de resultaten.

3. Voorstellen tot wijziging van het meerjarige sectorale programma moeten in het gemengde comité door de partijen worden goedgekeurd.

4. Elk jaar beslissen de Salomonseilanden over de toewijzing van het in lid 1 bedoelde deel van de financiële bijdrage aan de tenuitvoerlegging van het meerjarige programma. Voor het eerste jaar van de geldigheidsduur van dit protocol moet deze toewijzing aan de Gemeenschap worden megedeeld wanneer het meerjarige sectorale programma in het gemengde comité wordt goedgekeurd. Voor elk daaropvolgend jaar melden de Salomonseilanden de toewijzing uiterlijk 45 dagen voor de datum waarop dit protocol verjaart, aan de Gemeenschap.

5. Het in lid 1 bedoelde deel van de financiële bijdrage (30 %) wordt gezamenlijk beheerd door het departement Visserij en mariene hulpbronnen van de Salomonseilanden en het departement Financiën.

6. Wanneer de jaarlijkse beoordeling van de resultaten van de tenuitvoerlegging van het meerjarige sectorale programma dat rechtvaardigt, kan de Europese Gemeenschap verzoeken om een verlaging van de in artikel 5, lid 1, vastgestelde financiële tegenprestatie om het daadwerkelijk voor de tenuitvoerlegging van het programma toegewezen bedrag aan te passen aan die resultaten.

*Artikel 6***Geschillen — Opschorting van de uitvoering van dit protocol**

1. De partijen moeten in het in artikel 9 van de overeenkomst bedoelde gemengde comité, zo nodig in een bijzondere zitting ervan, overleg plegen over eventuele onderlinge geschillen inzake de interpretatie en de toepassing van de in dit protocol vastgestelde bepalingen.

2. Onverminderd artikel 7 kan de uitvoering van dit protocol op initiatief van een partij worden opgeschort wanneer het geschil tussen de partijen als ernstig wordt beschouwd en het overeenkomstig lid 1 in het gemengde comité gevoerde overleg niet is uitgemond in een minnelijke schikking.

3. De uitvoering van dit protocol kan pas worden opgeschort indien de betrokken partij haar voornemen hiertoe schriftelijk en ten minste drie maanden vóór de datum van inwerkingtreding van de opschorting meldt.

4. Bij opschorting blijven de partijen in onderling overleg streven naar een minnelijke schikking van het geschil. Wanneer zij hierin slagen, wordt de uitvoering van dit protocol hervat en wordt het bedrag van de financiële bijdrage evenredig en pro rata temporis verlaagd afhankelijk van de duur van de periode waarin de uitvoering van dit protocol is opgeschort.

*Artikel 7***Opschorting van de uitvoering van dit protocol bij niet-betaling**

Onverminderd artikel 9 van de overeenkomst kan, wanneer de Gemeenschap de in artikel 2 bedoelde betalingen niet verricht, de uitvoering van dit protocol als volgt worden opgeschort:

- a) de bevoegde autoriteiten van de Salomonseilanden stellen de Europese Commissie in kennis van het feit dat de betaling niet heeft plaatsgevonden. De Commissie verricht de nodige controles en gaat zo nodig binnen 45 werkdagen, te rekenen vanaf de datum van ontvangst van de kennisgeving, over tot betaling;
- b) indien binnen de onder a) gestelde termijn het verschuldigde bedrag niet is betaald of niet is gemotiveerd waarom dat niet is gebeurd, hebben de bevoegde autoriteiten van de Salomonseilanden het recht om de uitvoering van dit protocol op te schorten. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis;

- c) de uitvoering van dit protocol wordt hervat zodra het betrokken bedrag is betaald.

*Artikel 8***Nationale wetten en voorschriften**

Op de activiteiten van vaartuigen die onder dit protocol en de bijlagen daarvan vallen, met name op het overladen, het gebruik van havendiensten en het bunkeren, zijn de nationale wetten en voorschriften van de Salomonseilanden van toepassing.

*Artikel 9***Inwerkingtreding**

1. Het onderhavige protocol en de bijlage erbij treden in werking op de datum waarop de partijen de voltooiing van de in dit verband te volgen procedures melden.
2. Zij zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2005.

BIJLAGE

Voorwaarden voor de uitoefening van de visserij door vaartuigen van de Gemeenschap in de visserijzone van de Salomonseilanden

HOOFDSTUK I

PROCEDURE VOOR HET AANVRAGEN EN DE AFGIFTE VAN VERGUNNINGEN

AFDELING 1

Afgifte van vergunningen

1. Alleen vaartuigen van de Gemeenschap die aan bepaalde voorwaarden voldoen, komen in aanmerking voor een vergunning voor de visserij in de wateren van de Salomonseilanden.
2. Indien voor een reder, een kapitein of een vaartuig een verbod tot de uitoefening van visserijactiviteiten in de wateren van de Salomonseilanden geldt, komt het desbetreffende vaartuig niet in aanmerking voor een vergunning. De vaartuigen van de Gemeenschap moeten in overeenstemming zijn met de bestuursrechtelijke bepalingen van de Salomonseilanden, in die zin dat zij in het verleden bij hun visserijactiviteiten in de visserijzone van de Salomonseilanden alle verplichtingen in het kader van met de Gemeenschap gesloten visserijovereenkomsten zijn nagekomen.
3. Vaartuigen uit de Gemeenschap waarvoor een visvergunning wordt aangevraagd, moeten worden vertegenwoordigd door een op de Salomonseilanden verblijvende gemachtigde agent. De naam en het adres van deze vertegenwoordiger worden in de vergunningsaanvraag vermeld.
4. De terzake bevoegde autoriteiten van de Gemeenschap dienen bij het Permanente Secretariaat van het departement Visserij en mariene hulpbronnen van de Salomonseilanden (hierna „Permanente Secretariaat” te noemen), via de delegatie van de Europese Commissie die verantwoordelijk is voor de Salomonseilanden (hierna „de delegatie van de Europese Commissie” of „de delegatie” te noemen), een aanvraag in voor ieder vaartuig waarmee men in de visserijzone van de Salomonseilanden wil gaan vissen, en dit ten minste 15 dagen vóór het begin van de aangevraagde geldigheidstermijn.
5. Voor het indienen van de aanvragen bij het Permanente Secretariaat wordt gebruikgemaakt van het formulier volgens het model in aanhangsel 1.
6. Elke vergunningsaanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten:
  - het bewijs van betaling van de visrechten voor de geldigheidsduur van de vergunning;
  - een door de vlaggenstaat voor eensluidend gewaarmerkte kopie van de meetbrief waarop in brt de tonnage van het vaartuig is vermeld;
  - een recente, gecertificeerde kleurenfoto van ten minste 15 × 10 cm met een zij aanzicht van het vaartuig in de huidige staat;
  - elk ander document of attest dat op grond van het protocol voor de verschillende soorten vaartuigen vereist is.
7. Het bedrag van de visrechten wordt overgemaakt op de door het Permanente Secretariaat opgegeven rekening (rekening nr. 0260-002 van de regering van de Salomonseilanden bij de centrale bank van de Salomonseilanden in Honiara).
8. De rechten omvatten alle nationale en lokale belastingen, met uitzondering van havenbelastingen, kosten voor dienstverlening en rechten voor overlading.
9. De vergunningen voor alle vaartuigen worden uiterlijk 15 dagen na de datum van ontvangst van alle in paragraaf 6 bedoelde documenten door het Permanente Secretariaat aan de reders of hun vertegenwoordigers afgegeven via de delegatie van de Europese Commissie.
10. Indien de kantoren van de delegatie van de Europese Commissie gesloten zijn wanneer de vergunning moet worden ondertekend, wordt de vergunning rechtstreeks naar de gemachtigde agent van het vaartuig gezonden en wordt een afschrift ervan aan de delegatie toegezonden.
11. De vergunning wordt afgegeven voor een bepaald vaartuig en is niet overdraagbaar.

12. Wanneer wordt geconstateerd dat er sprake is van overmacht, kan de vergunning van een bepaald vaartuig op verzoek van de Europese Gemeenschap worden vervangen door een nieuwe vergunning op naam van een ander vaartuig met vergelijkbare kenmerken, zonder dat hiervoor nieuwe visrechten moeten worden betaald. Indien de tonnage (brt) van het vervangende vaartuig groter is dan de tonnage van het te vervangen vaartuig, moet het verschil in rechten pro rata temporis worden betaald. De totale vangsten van beide vaartuigen worden in aanmerking genomen voor het bepalen van de eventueel door de Gemeenschap overeenkomstig artikel 2, lid 3, van het protocol op basis van de vangsten van de Gemeenschap te verrichten aanvullende betalingen.
13. De reder van het te vervangen vaartuig of diens vertegenwoordiger zendt de geannuleerde vergunning via de delegatie van de Europese Commissie terug aan het Permanente Secretariaat.
14. De nieuwe vergunning gaat in op de datum waarop de reder de geannuleerde vergunning heeft teruggezonden aan het Permanente Secretariaat. De delegatie van de Europese Commissie op de Salomonseilanden wordt van de vergunningsoverdracht in kennis gesteld.
15. De vergunning moet aan boord worden bewaard, onverminderd paragraaf 2 van hoofdstuk VII.

AFDELING 2

Vergunningsvoorwaarden — Visrechten en voorschotten

1. De vergunningen hebben een geldigheidsduur van één jaar. Zij kunnen worden verlengd binnen de grenzen van de in het protocol vastgestelde vangstmogelijkheden.
2. De rechten bedragen 35 EUR per ton vis die in de visserijzone van de Salomonseilanden wordt gevangen.
3. De vergunningen worden afgegeven na overmaking van de volgende forfaitaire bedragen op rekening nr. 0260-002 van de regering van de Salomonseilanden bij de centrale bank van de Salomonseilanden in Honiara:
  - 13 000 EUR per jaar per vaartuig voor de tonijnvisserij met de zegen, wat overeenkomt met de visrechten voor een vangst van 371 t tonijnachtigen per jaar;
  - 3 000 EUR per jaar per vaartuig voor de visserij met de drijvende beug, wat overeenkomt met de visrechten voor een vangst van 80 t tonijnachtigen per jaar.
4. De definitieve afrekening van de rechten die voor een bepaald visseizoen verschuldigd zijn, wordt uiterlijk op 30 juni van het volgende jaar door de Europese Commissie opgemaakt aan de hand van de door de reders opgestelde vangstaangiften. Deze vangstaangiften moeten zijn bevestigd door de voor de verificatie van de vangstgegevens bevoegde wetenschappelijke instellingen van de Gemeenschap, namelijk het Institut de recherche pour le développement (IRD), het Instituto Español de Oceanografía (IEO) of het Instituto Português de Investigaçao Maritima (IPIMAR), en door het secretariaat van de Pacifische Gemeenschap. Op basis van die bevestigde vangstaangiften berekent de Commissie de rechten die voor een bepaalde vergunningsperiode verschuldigd zijn, op basis van een bedrag van 35 EUR per ton gevangen vis.
5. De door de Commissie opgestelde afrekening wordt ter controle en goedkeuring toegezonden aan het Permanente Secretariaat.

De autoriteiten van de Salomonseilanden kunnen bezwaar aantekenen tegen de afrekening tot 30 dagen na ontvangst daarvan en indien geen overeenstemming kan worden bereikt, mogen zij het gemengde comité bijeenroepen.

Indien er binnen 30 dagen na ontvangst van de afrekening geen bezwaar wordt aangetekend, wordt de afrekening geacht door de Salomonseilanden te zijn aanvaard.
6. De definitieve afrekening wordt onverwijld en gelijktijdig meegedeeld aan het Permanente Secretariaat, aan de delegatie van de Europese Commissie, aan het secretariaat van de Pacifische Gemeenschap en, via de nationale overheden, aan de reders.
7. Eventuele aanvullende betalingen worden uiterlijk 45 dagen na de kennisgeving van de definitieve afrekening door de reders ten gunste van de bevoegde autoriteiten van de Salomonseilanden overgemaakt op de rekening nr. 0260-002 van de regering van de Salomonseilanden bij de centrale bank van de Salomonseilanden in Honiara.
8. Als het bedrag van de definitieve afrekening kleiner is dan het in paragraaf 3 bedoelde voorschot, wordt het verschil echter niet aan de reder terugbetaald.

HOOFDSTUK II

VISSERIJZONES

1. De in artikel 1 van het protocol bedoelde vaartuigen mogen visserijactiviteiten uitoefenen in de visserijzone van de Salomonseilanden, behalve in het gebied binnen 30 zeemijlen rond de hoofdarchipel (Main Group Archipelago, MGA) en de archipelwateren en territoriale wateren van de overige archipels. De coördinaten van de A-wateren van de MGA en de rest van de archipels (d.w.z. B-wateren, C-wateren, D-wateren en E-wateren) worden verstrekt door het Permanente Secretariaat alvorens de overeenkomst in werking treedt. Het Permanente Secretariaat stelt de Europese Commissie in kennis van elke eventuele wijziging van voornoemde gesloten visserijzones, ten minste twee maanden voordat zij van toepassing wordt.
2. In geen geval zijn visserijactiviteiten toegestaan binnen 3 zeemijlen van geankerde visaanttrekkende voorzieningen waarvan de ligging aan de hand van de geografische coördinaten wordt meegedeeld.

HOOFDSTUK III

REGELING INZAKE DE VANGSTAANGIFTEN

1. Met het oog op de toepassing van deze bijlage wordt onder de duur van een visreis van een vaartuig van de Gemeenschap het volgende verstaan:
  - de tijd tussen het binnenvaren en het uitvaren van de visserijzone van de Salomonseilanden, ofwel
  - de tijd tussen het binnenvaren van de visserijzone van de Salomonseilanden en het overladen van de vangst, ofwel
  - de tijd tussen het binnenvaren van de visserijzone van de Salomonseilanden en het aanlanden van de vangst op de Salomonseilanden.
2. Alle vaartuigen waaraan in het kader van de overeenkomst een vergunning is verleend tot uitoefening van de visserij in de wateren van de Salomonseilanden, moeten overeenkomstig de onderstaande bepalingen hun vangsten aangeven bij het Permanente Secretariaat.
  - 2.1. De aangiften hebben betrekking op de tijdens elke visreis door het vaartuig gedane vangsten. De aangiften worden na elke visreis en in elk geval voordat het vaartuig de wateren van de Salomonseilanden verlaat, elektronisch aan het Permanente Secretariaat meegedeeld en een afschrift ervan wordt aan de Europese Commissie toegezonden. De twee geadresseerden zenden het vaartuig onverwijld een elektronisch ontvangstbewijs toe en zenden elkaar een afschrift ervan toe.
  - 2.2. De op een fysieke drager aangebrachte originele exemplaren van de aangiften die tijdens een jaarlijkse geldigheidsperiode van de vergunning in de zin van paragraaf 2.1 elektronisch zijn verzonden, worden uiterlijk 45 dagen na de laatste in die periode gemaakte visreis toegezonden aan het Permanente Secretariaat. Gelijktijdig worden op fysieke dragers aangebrachte afschriften ervan aan de Europese Commissie gezonden.
  - 2.3. De vaartuigen geven hun vangsten aan met behulp van het formulier volgens het model in aanhangsel 2 (dit komt overeen met de desbetreffende bladzijde uit het logboek). Met betrekking tot de perioden waarin het vaartuig zich niet in de wateren van de Salomonseilanden bevond, wordt de vermelding „Buiten de EEZ van de Salomonseilanden” in het logboek aangebracht.
  - 2.4. De ingevulde formulieren moeten leesbaar zijn en door de kapitein van het vaartuig worden ondertekend.
3. Wanneer de bepalingen van dit hoofdstuk niet worden nageleefd, behoudt de regering van de Salomonseilanden zich het recht voor om de vergunning van het betrokken vaartuig op te schorten totdat de formaliteit is vervuld, en om ten aanzien van de reder van het vaartuig de sanctie toe te passen waarin door de toepasselijke wetten van de Salomonseilanden is voorzien. De Europese Commissie wordt hiervan in kennis gesteld.

HOOFDSTUK IV

AANMONSTERING VAN ZEELIEDEN

1. Elk vaartuig uit de Gemeenschap dat vist in het kader van de overeenkomst, verbindt zich ertoe ten minste één onderdaan van de Salomonseilanden als bemanningslid aan boord te nemen. De arbeidsvoorwaarden voor onderdanen van de Salomonseilanden moeten dezelfde zijn als die welke normaal gelden in de visserijsector op de Salomonseilanden.
2. Indien het voor een vaartuig uit de Gemeenschap niet mogelijk is om één onderdaan van de Salomonseilanden als bemanningslid aan boord te nemen, moeten de reders een forfaitair bedrag betalen dat gelijk is aan het loon van twee bemanningsleden tijdens de duur van het visseizoen in de visserijzone van de Salomonseilanden.

3. Dit bedrag moet worden overgemaakt op rekening nr. 0260-002 van de regering van de Salomonseilanden bij de centrale bank van de Salomonseilanden in Honiara.
4. De reders kiezen de op hun vaartuigen aan te monstere zeelui vrij uit op basis van een door het Permanente Secretariaat overgelegde lijst van zeelui.
5. De reder of diens vertegenwoordiger deelt aan het Permanente Secretariaat de namen van de op het betrokken vaartuig aangemonsterde zeelui van de Salomonseilanden mee, met vermelding van hun inschrijving op de bemanningslijst.
6. De verklaring van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) over de fundamentele beginselen en rechten op het werk is van rechtswege van toepassing op zeelieden die zijn aangemonsterd op vaartuigen van de Europese Gemeenschap. Het gaat daarbij met name om de vrijheid van vereniging, de effectieve erkenning van het recht op collectieve onderhandeling en de bestrijding van discriminatie op het gebied van werk en beroep.
7. De arbeidsovereenkomsten van de zeelieden van de Salomonseilanden, waarvan de ondertekenende partijen een afschrift ontvangen, worden gesloten tussen de vertegenwoordiger(s) van de reders en de zeelieden en/of hun vakverenigingen of vertegenwoordigers, in overleg met het Permanente Secretariaat. Die overeenkomsten garanderen de zeelieden de aansluiting bij de socialezekerheidsregeling die op hen van toepassing is, met inbegrip van een overlijdens-, ziekte- en ongevallenverzekering.
8. Het loon van de zeelieden van de Salomonseilanden komt ten laste van de reder. Het loon wordt vóór de afgifte van de vergunningen vastgesteld in onderling overleg tussen de reders of hun vertegenwoordigers enerzijds en het Permanente Secretariaat anderzijds. De bezoldigingsvoorwaarden van de zeelieden van de Salomonseilanden mogen evenwel niet ongunstiger zijn dan die welke worden toegepast voor bemanningen van de Salomonseilanden en mogen in geen geval ongunstiger zijn dan de IAO-normen.
9. De op de vaartuigen van de Gemeenschap aangemonsterde zeelieden moeten zich daags vóór de afgesproken datum van aanmonstering melden bij de kapitein van het aangewezen vaartuig. Indien de zeeman zich niet op de voor de aanmonstering vastgestelde datum en tijd meldt, wordt de reder automatisch ontheven van zijn plicht om die zeeman aan te monstere.
10. Als om andere dan de in paragraaf 9 genoemde redenen geen zeelieden van de Salomonseilanden worden aangemonsterd, moeten de reders zo spoedig mogelijk een forfaitair bedrag (per visseizoen) betalen dat gelijk is aan het loon van de niet aan boord genomen zeeman.
11. Laatstgenoemd bedrag wordt gebruikt voor de opleiding van zeelieden/vissers op de Salomonseilanden en wordt overgemaakt op rekening nr. 0260-002 van de regering van de Salomonseilanden bij de centrale bank van de Salomonseilanden in Honiara.

HOOFDSTUK V

TECHNISCHE SPECIFICATIES

De vaartuigen moeten de maatregelen en aanbevelingen van het secretariaat van de Pacifische Gemeenschap en van de leden van de Palau-regeling met betrekking tot het vistuig en de technische specificaties daarvan in acht nemen evenals alle andere, voor hun visserijactiviteiten geldende technische maatregelen.

HOOFDSTUK VI

WAARNEMERS

1. Bij de indiening van een vergunningsaanvraag dient ieder vaartuig van de Gemeenschap een bijdrage van 400 EUR over te maken op rekening nr. 0260-002 van de regering van de Salomonseilanden bij de centrale bank van de Salomonseilanden in Honiara, ten behoeve van het waarnemersprogramma.
2. De vaartuigen waaraan op grond van de overeenkomst een vergunning voor de visserij in de wateren van de Salomonseilanden is verleend, nemen overeenkomstig de onderstaande bepalingen waarnemers aan boord die door de Salomonseilanden zijn aangewezen.
  - 2.1. Het Permanente Secretariaat stelt ieder jaar de inhoud van het waarnemersprogramma vast op basis van het aantal vaartuigen waaraan een vergunning is verleend voor het vissen in de wateren onder zijn jurisdictie, en van de toestand van de bestanden waarop deze vaartuigen vissen. Ook bepaalt het Permanente Secretariaat welk aantal of percentage vaartuigen per visserijtak een waarnemer aan boord moet nemen.
  - 2.2. De lijst van schepen die zijn aangewezen om een waarnemer aan boord te nemen, en de lijst van waarnemers die zijn aangewezen om aan boord te gaan, worden door het Permanente Secretariaat vastgesteld. Deze lijsten worden bijgewerkt. De lijsten worden meteen na de opstelling ervan en vervolgens, rekening houdend met de eventuele bijwerking ervan, elke drie maanden aan de Europese Commissie meegedeeld.

- 2.3. Bij de afgifte van de vergunning of uiterlijk 15 dagen vóór de datum waarop de waarnemer aan boord moet gaan, stelt het Permanente Secretariaat de reder van een vaartuig of diens vertegenwoordiger in kennis van zijn voornemen om bij dit vaartuig een waarnemer aan boord te laten gaan, wiens naam zo spoedig mogelijk wordt meegedeeld.
3. Hoelang de waarnemer aan boord dient te blijven, wordt vastgesteld door het Permanente Secretariaat, maar in het algemeen zal dit niet langer zijn dan nodig is voor de uitvoering van zijn taak. Het Permanente Secretariaat deelt dit aan de reder van een vaartuig of diens vertegenwoordiger mee wanneer de naam wordt meegedeeld van de waarnemer die is aangewezen om bij het betrokken vaartuig aan boord te gaan.
4. De voorwaarden voor het aan boord nemen van de waarnemer worden door de reder of diens vertegenwoordiger en het Permanente Secretariaat in onderlinge overeenstemming vastgesteld.
5. De betrokken reders krijgen twee weken de tijd om de data en de havens op de Salomonseilanden die voor het aan boord nemen van de waarnemers zijn vastgesteld, te melden, met dien verstande dat deze mededeling ten minste tien dagen voordat de waarnemers aan boord gaan, plaatsvindt.
6. Indien de waarnemer in een ander land aan boord gaat, zijn de reiskosten van de waarnemer voor rekening van de reder. Als een vaartuig dat een waarnemer van de Salomonseilanden aan boord heeft, de wateren van de Salomonseilanden verlaat, wordt alles in het werk gesteld om ervoor te zorgen dat de waarnemer zo spoedig mogelijk naar de Salomonseilanden kan terugkeren; de kosten hiervan zijn voor rekening van de reder.
7. Als de waarnemer zich binnen zes uur na het afgesproken tijdstip nog niet op de afgesproken plaats heeft gemeld, is de reder automatisch ontheven van de verplichting om hem aan boord te nemen.
8. De waarnemer wordt aan boord als een officier behandeld. Hij verricht de volgende taken:
  - 8.1. hij observeert de visserijactiviteiten van de vaartuigen;
  - 8.2. hij controleert de positie van de vaartuigen die bij visserijactiviteiten betrokken zijn;
  - 8.3. hij verricht bemonsteringsactiviteiten voor biologische doeleinden in het kader van wetenschappelijke programma's;
  - 8.4. hij noteert welk vistuig wordt gebruikt;
  - 8.5. hij verifieert de in het logboek opgenomen gegevens over de vangsten in de visserijzone van de Salomonseilanden;
  - 8.6. hij controleert de percentages van de bijvangsten en schat de hoeveelheden teruggegooid verkooptbare vis, schaaldieren, koppotigen en zeezoogdieren;
  - 8.7. hij deelt eenmaal per week per radio de visserijgegevens mee, waaronder de aan boord aanwezige hoeveelheden hoofd- en bijvangst.
9. De kapitein neemt binnen de grenzen van zijn bevoegdheid de nodige maatregelen om de fysieke en morele veiligheid van de waarnemer bij de uitoefening van zijn taken te garanderen.
10. De waarnemer krijgt de beschikking over alle voorzieningen die nodig zijn voor de uitoefening van zijn taken. De kapitein laat de waarnemer de communicatiemiddelen gebruiken die deze voor zijn werk nodig heeft, stelt hem de documenten ter beschikking die rechtstreeks met de visserijactiviteit van het vaartuig verband houden, met inbegrip van het logboek en het navigatieboek, en verleent hem toegang tot de delen van het vaartuig waar hij dient te zijn voor de uitoefening van zijn taak.
11. Tijdens zijn verblijf aan boord gedraagt de waarnemer zich als volgt:
  - 11.1. hij zorgt ervoor dat zijn inscheping en zijn verblijf aan boord de visserijactiviteiten niet onderbreken of hinderen;
  - 11.2. hij gaat zorgvuldig om met de goederen en de installaties aan boord van het vaartuig en bewaart geheimhouding over alle aan het vaartuig toebehorende documenten.
12. Aan het einde van de waarnemingsperiode stelt hij, voordat hij van boord gaat, een verslag van zijn activiteiten op dat wordt voorgelegd aan het Permanente Secretariaat en waarvan een afschrift wordt bezorgd aan de Europese Commissie. Hij ondertekent dat verslag in aanwezigheid van de kapitein, die er opmerkingen aan kan toevoegen of kan laten toevoegen en daarbij zijn handtekening plaatst. De waarnemer geeft bij het verlaten van het vaartuig een kopie van het verslag aan de kapitein.

13. De reder moet, op zijn kosten en volgens de mogelijkheden van het vaartuig, zorgen voor kost en logies van de waarnemers, die overeenstemmen met die van de officieren.
14. Het loon en de sociale premies voor de waarnemer zijn voor rekening van de regering van de Salomonseilanden.

HOOFDSTUK VII

IDENTIFICATIE VAN DE VAARTUIGEN EN HANDHAVING

1. Voor visserijdoeleinden en omwille van de veiligheid van de zeevaart dient ieder vaartuig overeenkomstig de „Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing Vessels” van de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO) gemerkt en geïdentificeerd te zijn.
2. De naam van het vaartuig staat duidelijk in Latijns schrift op de boeg en staart van het vaartuig.
3. Vaartuigen die hun naam en radioroepnaam of -signaal niet overeenkomstig de voorschriften kenbaar maken, kunnen voor verder onderzoek naar een haven op de Salomonseilanden worden geëscorteerd.
4. Iedere exploitant zorgt ervoor dat de internationale nood- en oproepfrequentie 2 182 kHz (HF) en/of de internationale veiligheids- en oproepfrequentie 156,8 MHz (kanaal 16, VHF-FM) doorlopend bewaakt wordt om communicatie met het visserijbeheer en de toezichts- en handhavingsautoriteiten van de regering te vergemakkelijken.
5. Iedere exploitant zorgt ervoor dat een recent en bijgewerkt exemplaar van het internationale seinboek (Interco) aan boord en te allen tijde beschikbaar is.

HOOFDSTUK VIII

COMMUNICATIE MET CONTROLEVAARTUIGEN VAN DE SALOMONSEILANDEN

De communicatie tussen de vaartuigen met een vergunning en de controlevaartuigen van de regering verloopt door middel van de volgende internationale signalen:

Internationaal signaal — Betekenis

- L ..... Stop onmiddellijk
- SQ3 ..... Stop of vertraag, ik wil aan boord komen
- QN ..... Gelieve langszij te komen aan stuurboordzijde
- QN1 ..... Gelieve langszij te komen aan bakboordzijde
- TD2 ..... Bent u een vissersvaartuig?
- C ..... Ja
- N ..... Neen
- QR ..... Wij kunnen niet langszij komen
- QP ..... Wij zullen langszij komen.

HOOFDSTUK IX

TOEZICHT

1. De Europese Gemeenschap houdt een lijst bij van vaartuigen waarvoor een vergunning is afgegeven overeenkomstig de in het protocol vastgestelde bepalingen. Deze lijst wordt meteen na de vaststelling ervan en vervolgens na elke bijwerking ervan meegedeeld aan de Salomonseilanden.
2. De vaartuigen van de Gemeenschap mogen op de in paragraaf 1 genoemde lijst worden ingeschreven na ontvangst van de kennisgeving waaruit blijkt dat de in hoofdstuk I, afdeling 2, paragraaf 3, bedoelde voorschotten zijn betaald. In dat geval mag in afwachting van de afgifte van de visserijvergunning een aan de reder afgegeven gewaarmerkt afschrift van die lijst aan boord worden bewaard in plaats van de visserijvergunning.

3. *Binnenvaren en verlaten van de zone*

- 3.1. Vaartuigen van de Gemeenschap die voornemens zijn de wateren van de Salomonseilanden binnen te varen of te verlaten, delen dit ten minste 24 uur van tevoren mee aan het Permanente Secretariaat. Zodra de vaartuigen de visserijzone van de Salomonseilanden binnenvaren, stellen zij het Permanente Secretariaat daarvan per fax, e-mail of radio in kennis.
- 3.2. Wanneer het vaartuig zijn voornemen om de wateren te verlaten meedeelt, geeft het tegelijkertijd zijn positie en de aan boord gehouden gevangen hoeveelheden en soorten door. Deze kennisgevingen dienen bij voorkeur per fax te gebeuren, maar voor vaartuigen die niet over een fax beschikken, zijn kennisgevingen per e-mail of radio toegestaan.
- 3.3. Vaartuigen die hun aanwezigheid niet bij het Permanente Secretariaat hebben gemeld en toch op de uitoefening van visserijactiviteiten worden betrapt, worden beschouwd als vaartuigen zonder vergunning.
- 3.4. Faxnummer, telefoonnummer en e-mailadres worden opgegeven bij de afgifte van de visserijvergunning.

4. *Controleprocedures*

- 4.1. De kapiteins van de vaartuigen van de Gemeenschap die in de visserijzone van de Salomonseilanden vissen, moeten iedere met de inspectie en controle van de visserij belaste ambtenaar van de Salomonseilanden het aan boord gaan toestaan en vergemakkelijken en hem bijstaan bij het vervullen van zijn taken.
- 4.2. Deze ambtenaren blijven niet langer aan boord dan voor het uitvoeren van hun taken nodig is.
- 4.3. Na elke inspectie en controle wordt aan de kapitein van het vaartuig een attest afgegeven.

5. *Aanhouding van vissersvaartuigen*

- 5.1. Wanneer een vaartuig van de Gemeenschap in de visserijzone van de Salomonseilanden wordt aangehouden of een sanctie op een dergelijk vaartuig wordt toegepast, stelt het Permanente Secretariaat de delegatie van de Europese Commissie daarvan binnen 48 uur in kennis.
- 5.2. Terzelfder tijd ontvangt de delegatie van de Europese Commissie een beknopt verslag over de omstandigheden van en de redenen voor de aanhouding.

6. *Proces-verbaal van de aanhouding*

- 6.1. De kapitein van het vaartuig moet het proces-verbaal waarin de geconstateerde feiten door de inspecteur zijn opgetekend, ondertekenen.
- 6.2. Deze ondertekening heeft geen consequenties ten aanzien van de rechten en de middelen die de kapitein te zijner verdediging kan doen gelden met betrekking tot de overtreding die hem ten laste wordt gelegd.
- 6.3. De kapitein moet zijn vaartuig naar de door de inspecteur opgegeven haven brengen. Indien het een lichte overtreding betreft, kan het Permanente Secretariaat het aangehouden vaartuig toestaan zijn visserijactiviteiten voort te zetten.

7. *Overlegvergadering bij aanhouding*

- 7.1. Voordat ten aanzien van de kapitein, de bemanning van het vaartuig, de lading of de uitrusting van het vaartuig maatregelen in overweging worden genomen — tenzij het maatregelen betreft om bewijsmateriaal over de vermoedelijke overtreding veilig te stellen — wordt één werkdag na ontvangst van de hierboven bedoelde gegevens een overlegvergadering gehouden tussen de delegatie van de Europese Commissie en het Permanente Secretariaat, eventueel in aanwezigheid van een vertegenwoordiger van de betrokken lidstaat.
- 7.2. Tijdens dit overleg verstrekken de partijen elkaar alle documenten of inlichtingen die de omstandigheden van de geconstateerde feiten kunnen helpen ophelderen. De reder of diens vertegenwoordiger wordt in kennis gesteld van de resultaten van het overleg en van de maatregelen die uit de aanhouding van het vaartuig kunnen voortvloeien.

8. *Afwikkeling van de aanhouding*

- 8.1. Voordat een gerechtelijke procedure wordt ingeleid, wordt ernaar gestreefd de vermoedelijke overtreding via een minnelijke schikking af te handelen. Deze procedure moet uiterlijk binnen vier werkdagen na de aanhouding zijn afgewikkeld.
- 8.2. Bij een minnelijke schikking wordt het bedrag van de boete vastgesteld overeenkomstig de wetten van de Salomonseilanden.

- 8.3. Als de zaak niet via een minnelijke schikking kan worden afgehandeld en door een bevoegde rechterlijke instantie in behandeling moet worden genomen, stelt de reder op rekening nr. 0260-002 van de regering van de Salomonseilanden bij de centrale bank van de Salomonseilanden in Honiara een bankgarantie die wordt vastgesteld met inachtneming van de met de aanhouding gepaard gaande kosten, de boetesom en de vergoedingen die moeten worden betaald door degenen die verantwoordelijk zijn voor de overtreding.
- 8.4. De bankgarantie wordt niet vrijgegeven voordat de gerechtelijke procedure is voltooid. De bankgarantie wordt vrijgegeven indien de procedure niet tot een veroordeling leidt. Als bij veroordeling de boete kleiner is dan de gestelde bankgarantie, wordt het saldo na de uitspraak vrijgegeven door het Permanente Secretariaat, ministerie van Financiën.
- 8.5. Het vaartuig wordt vrijgegeven en de bemanning wordt gemachtigd de haven te verlaten:
- zodra aan de bij de minnelijke schikking vastgestelde verplichtingen is voldaan, of
  - zodra, in afwachting van de voltooiing van de gerechtelijke procedure, een bankgarantie zoals bedoeld in paragraaf 8.3 is gesteld en deze door het Permanente Secretariaat is aanvaard.
9. *Overlading*
- 9.1. Vaartuigen van de Gemeenschap die hun vangsten in de wateren van de Salomonseilanden willen overladen, doen dat in een door de Salomonseilanden aangewezen haven.
- 9.2. De reders van die vaartuigen stellen het Permanente Secretariaat ten minste 48 uur van tevoren in kennis van:
- de naam van de vissersvaartuigen waaruit wordt overgeladen;
  - de naam van het vrachtschip waarop wordt overgeladen;
  - de overgeladen hoeveelheid (in ton) van elke soort;
  - de dag waarop wordt overgeladen.
- 9.3. Overladen wordt beschouwd als het varen uit de visserijzone van de Salomonseilanden. Het betrokken vaartuig moet derhalve de vangstaangiften indienen bij het Permanente Secretariaat en dit op de hoogte brengen van zijn voornemen om de visserij voort te zetten of de wateren van de Salomonseilanden te verlaten.
- 9.4. Overladen op een andere dan de hierboven beschreven wijze is niet toegestaan in de visserijzone van de Salomonseilanden. Overtredingen worden bestraft met de sancties waarin de geldende wetten van de Salomonseilanden voorzien.
10. De kapiteins van de vaartuigen van de Gemeenschap die hun vangst in een haven op de Salomonseilanden aanlanden of overladen, moeten de controle op deze verrichtingen door inspecteurs van de Salomonseilanden toestaan en vergemakkelijken. Na elke inspectie en controle wordt aan de kapitein van het vaartuig een attest afgegeven.

Aanhangsels

1. Formulier voor het aanvragen van een vergunning
  2. Logboek
-

Aanhangsel 1

VISSERIJOVEREENKOMST EG / SALOMONSEILANDEN
REGISTRATIE- EN VERGUNNINGSAANVRAAG
 Aan het Permanente Secretariaat van het
DEPARTEMENT VISSERIJ EN MARIENE HULPBRONNEN VAN DE SALOMONSEILANDEN

INSTRUCTIES:

- **Aanvrager moet de aanvraag dateren en ondertekenen; zo niet is de aanvraag ongeldig.**
- Onder adres wordt verstaan het volledige postadres.
- Plaats duidelijk een «» waar nodig.
- Gebruik het metrieke stelsel voor alle eenheden; geef duidelijk aan als een ander stelsel wordt gebruikt.
- Kleef een recente kleurenfoto van het vaartuig, van 15 × 20 cm, van opzij genomen, op dit aanvraagformulier waarop de naam en het registratienummer te zien zijn.
- Voeg een kopie bij van de certificaten van het regionale register van het Forum Fishery Agency (FFA) en van het satellietvolgsysteem (VMS).

Indien het vaartuig reeds eerder geregistreerd was, vermeld dan:

Vroegere naam van het vaartuig _____
 Vroeger registratienummer _____
 Vroegere internationale radioroepnaam _____

Regionale vereisten:

Registratienummer FFA _____
 Registratienummer FFA VMS _____
 Type ALC _____

Identificatie van het schip:

Naam van het vaartuig _____

Vaartuigtype (aankruisen wat van toepassing is)

Vaartuig met enkele zegen
 Vaartuig voor beugvisserij
 Hengelvisser

Vrachtvvaartuig/koelvaartuig
 Bunkerschip
 Vaartuig voor de zegenvisserij in groep

Verkenningvaartuig
 Ander type _____
 Specificeer

Land van registratie _____

Internationale radioroepnaam _____

Nummer land van registratie _____

Reder:

Naam _____

Adres _____

Exploitant/bevrachter:

Naam _____

Adres _____

Scheepskapitein:

Naam _____

Adres _____

Vismeester:

Naam _____

Adres _____

Operationele basis(sen):

Haven 1/Land _____

Haven 2/Land _____

Haven 3/Land _____

Vlag/Staat van visserijzone waarvoor vergunning geldt _____

Details vergunning: Kies de toepasselijke duur van de vergunning en voorkeur voor aanvangsdatum.

Eén jaar _____

Zes maanden _____

Drie maanden _____

Overige (specificeren) _____

Vaartuigspecificaties:

Materiaal van de romp: Staal Hout Met glasvezel versterkte kunststof _____
 Indien andere, specificeer _____

Bouwjaar _____ Brutotonnage (GT) _____

Bouwplaats _____ Lengte over alles _____

Aantal Vermogen hoofdmotoren _____

bemanningsleden _____ (vermeld aantal) _____

Inhoud brandstoftank (kiloliter) _____

Dagelijkse vriescapaciteit (eventueel meer dan één):

Methode		Capaciteit (metrieke ton/dag)	Temperatuur (°C)
Brijn (NaCl)	BR ☐	_____	_____
Brijn (CaCl)	CB ☐	_____	_____
Luchtkoeling	BF ☐	_____	_____
Luchtkoeling	RC ☐	_____	_____
Indien ander methode, vermeld welke _____		_____	_____

Opslagcapaciteit (eventueel meer dan één):

Methode		Capaciteit (kubieke meter)	Temperatuur (°C)
IJs	IC ☐	_____	_____
Gekoeld zeewater	RW ☐	_____	_____
Brijn (NaCl)	BR ☐	_____	_____
Brijn (CaCl)	CB ☐	_____	_____
Luchtkoeling (buizen)	RC ☐	_____	_____
Indien ander methode, vermeld welke _____		_____	_____

Vul hieronder A, B, C of D in, al naar gelang wat van toepassing is.

A. Voor ringzegenvaartuigen:

Registratienummer helikopter _____	Netlengte (m) _____
Model helikopter _____	Netdiepte (m) _____
Steunvaartuigen:	
Naam 1 _____	Type 1 _____
Naam 2 _____	Type 2 _____
Naam 3 _____	Type 3 _____

B. Voor hengelvissers:

Aantal automatische hengels (indien er geen aan boord zijn: 0) ____

Aasopslag (eventueel meer dan één)

Circulatiemethode (aankruisen wat van toepassing is)		Capaciteit (kubieke meter)
Natuurlijk	NN ☐	_____
Circulatie	CR ☐	_____
Gekoeld	RC ☐	_____

C. Voor beugvisserijvaartuigen:

Gemiddelde aantal manden _____	Lengte hoofdlijn (km) _____
Gemiddelde aantal haken per mand _____	
Materiaal hoofdlijn _____	

D. Voor ondersteuningsvaartuigen:

Activiteiten (eventueel meer dan één)

Koeltransportvaartuig ☐	Verkenningboot ☐
Ankerboot ☐	Bevoorradings-/Moederschip ☐

Indien het een ander type vaartuig betreft, vermeld welk: _____

Ondersteund(e) vissersvaartuig(en) _____

Ik verklaar dat bovenstaande gegevens juist en volledig zijn. Het is mij bekend dat ik eventuele wijzigingen in bovenstaande gegevens onmiddellijk moet melden en dat, indien ik deze verplichting niet nakom, dit consequenties kan hebben voor de registratie van mijn vaartuig in het regionale register van de FFA. Deze aanvraag wordt ingediend op grond van:

Aanvrager:	Titel van de overeenkomst _____	Datum inwerkingtreding overeenkomst _____
Reder, bevrachter of gemachtigde (vermeld wat van toepassing is) _____		Telefoon: _____
Naam van de aanvrager: _____		Fax: _____
Adres: _____		E-mail: _____
Handtekening: _____		Datum: _____

RICHTLIJN 2006/24/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 15 maart 2006****betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken en tot wijziging van Richtlijn 2002/58/EG**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Uit hoofde van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en het vrije verkeer van die gegevens ⁽³⁾ moeten de lidstaten de rechten en vrijheden van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens beschermen en in het bijzonder de bescherming van de persoonlijke levenssfeer waarborgen, teneinde te zorgen voor een vrij verkeer van persoonsgegevens in de Gemeenschap.
- (2) Bij Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn voor de gegevensbescherming voor elektronische communicatie) ⁽⁴⁾ worden de beginselen van Richtlijn 95/46/EG omgezet in specifieke voorschriften voor de sector elektronische communicatie.
- (3) In de artikelen 5, 6 en 9 van Richtlijn 2002/58/EG worden de regels vastgesteld voor de verwerking van met elektronische communicatiediensten verband houdende verkeersgegevens door de aanbieders van netwerken en diensten. Die gegevens moeten worden gewist of anoniem gemaakt wanneer ze niet langer nodig zijn voor het doel van de

transmissie van communicatie, met uitzondering van de gegevens die noodzakelijk zijn ten behoeve van de facturering van abonnees en interconnectiebetalingen. Mits daarvoor toestemming is gegeven, mogen de gegevens ook worden verwerkt voor marketingdoeleinden of voor de levering van diensten met toegevoegde waarde.

- (4) In artikel 15, lid 1, van Richtlijn 2002/58/EG worden de voorwaarden vastgesteld waaronder de reikwijdte van de in de artikelen 5 en 6, artikel 8, leden 1, 2, 3 en 4, en artikel 9 van die richtlijn bedoelde rechten en plichten kunnen worden beperkt door de lidstaten. Iedere beperking van die aard dient in een democratische samenleving noodzakelijk, redelijk en proportioneel te zijn ter waarborging van de nationale veiligheid d.w.z. de staatsveiligheid, de landsverdediging, de openbare veiligheid, of het voorkomen, onderzoeken, opsporen en vervolgen van strafbare feiten of van onbevoegd gebruik van het elektronischcommunicatiesysteem.
- (5) Diverse lidstaten hebben wetgeving aangenomen op het gebied van het bewaren van gegevens door aanbieders van diensten ten behoeve van het voorkomen, onderzoeken, opsporen en vervolgen van strafbare feiten. Deze nationale bepalingen vertonen onderling aanzienlijke verschillen.
- (6) De juridische en technische verschillen tussen de nationale bepalingen op het gebied van het bewaren van gegevens ten behoeve van het voorkomen, onderzoeken, opsporen en vervolgen van strafbare feiten belemmeren de werking van de interne markt voor elektronische communicatie. De aanbieders van diensten immers worden geconfronteerd met uiteenlopende voorschriften wat betreft de categorieën te bewaren verkeers- en locatiegegevens, de bewaringsvoorwaarden en bewaringstermijnen.
- (7) In de conclusies van de Raad justitie en binnenlandse zaken van 19 december 2002 wordt benadrukt dat wegens de opmerkelijke toename van de mogelijkheden van elektronische communicatie, gegevens betreffende het gebruik daarvan van bijzonder belang zijn en een waardevol instrument bij het voorkomen, onderzoeken, opsporen en vervolgen van strafbare feiten, met name in de strijd tegen de georganiseerde misdaad.
- (8) In zijn verklaring betreffende de bestrijding van terrorisme van 25 maart 2004 heeft de Europese Raad aan de Raad opdracht gegeven maatregelen te bestuderen met het oog op het vaststellen van regels voor het bewaren van verkeersgegevens door telecommunicatieaanbieders.

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 19 januari 2006 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 14 december 2005 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 21 februari 2006.

⁽³⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31. Richtlijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

⁽⁴⁾ PB L 201 van 31.7.2002, blz. 37.

- (9) Ingevolge artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM) heeft iedereen recht op respect voor zijn privé-leven en zijn correspondentie. Openbare instanties kunnen in de uitoefening van dat recht tussenkomen overeenkomstig de wettelijke voorzieningen, en indien het in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van, onder andere, de nationale veiligheid, de openbare veiligheid, ter voorkoming van ordeverstoring of strafbare feiten, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Omdat gebleken is dat de bewaring van gegevens een noodzakelijk en doeltreffend onderzoeksinstrument is voor wetshandhaving in verschillende lidstaten, en met name bij ernstige aangelegenheden zoals georganiseerde misdaad en terrorisme, dient gezorgd te worden dat de bewaarde gegevens beschikbaar zijn voor de wetshandhavingsautoriteiten gedurende een bepaalde periode, onder specifieke voorwaarden. De goedkeuring van een instrument betreffende de bewaring van gegevens overeenkomstig de vereisten van artikel 8 van het EVRM is derhalve een noodzakelijke maatregel.
- (10) In de verklaring ter veroordeling van de terroristische aanslagen op Londen die is aangenomen door bijzondere vergadering van de Raad van 13 juli 2005 wordt nogmaals nadrukkelijk gewezen op de noodzaak om zo spoedig mogelijk gemeenschappelijke maatregelen aan te nemen in verband met het bewaren van verkeersgegevens van elektronische communicatie.
- (11) Gelet op het door onderzoek en de ervaring van diverse lidstaten aangetoonde belang van deze verkeers- en locatiegegevens voor het onderzoeken, opsporen en vervolgen van strafbare feiten is het noodzakelijk op Europees niveau te waarborgen dat gegevens die gegenereerd zijn of worden verwerkt door aanbieders van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken gedurende een bepaalde periode onder specifieke voorwaarden worden bewaard.
- (12) Artikel 15, lid 1, van Richtlijn 2002/58/EG blijft van toepassing op gegevens, met inbegrip van gegevens met betrekking tot oproepelingen zonder resultaat, die ingevolge de huidige richtlijn niet specifiek moeten worden bewaard en derhalve niet onder het toepassingsgebied daarvan, alsook voor bewaring van gegevens voor doelstellingen, inclusief van justitiële aard, andere dan die welke onder deze richtlijn vallen.
- (13) Deze richtlijn heeft alleen betrekking op gegevens die gegenereerd of verwerkt worden naar aanleiding van een communicatie of een communicatiedienst, en niet op gegevens die de inhoud van de gecommuniceerde informatie vormen. De bewaring van gegevens dient op dergelijke manier te gebeuren dat voorkomen wordt dat gegevens twee keer worden bewaard. Het genereren of verwerken van gegevens, bij de aanlevering door de betrokken communicatiediensten, betreft toegankelijke gegevens. Met name bij de bewaring van gegevens betreffende e-mail via het internet en internettelefonie, kan de verplichting tot bewaring worden beperkt tot gegevens van de eigen diensten van de aanbieders of de netwerkaanbieders.
- (14) De elektronische communicatietechnologie evolueert in snel tempo en de legitieme behoeften van de bevoegde autoriteiten evolueren mee. Om op dit gebied advies te ontvangen en de uitwisseling van goede praktijken te bevorderen, is de Commissie voornemens een groep in het leven te roepen bestaande uit nationale wetshandhavingsinstanties, groeperingen uit de sector elektronische communicatie, vertegenwoordigers van het Europees Parlement en gegevensbeschermingsautoriteiten, met inbegrip van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.
- (15) Er zij op gewezen dat de Richtlijnen 95/46/EG en 2002/58/EG integraal van toepassing zijn op de overeenkomstig onderhavige richtlijn bewaarde gegevens. Overeenkomstig artikel 30, lid 1, onder c), van Richtlijn 95/46/EG dient de bij artikel 29 van Richtlijn 95/46/EG ingestelde Groep voor de bescherming van personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens te worden geraadpleegd.
- (16) Er zij tevens aan herinnerd dat de verplichtingen voor dienstenaanbieders met betrekking tot maatregelen ter waarborging van de kwaliteit van gegevens die voortvloeien uit artikel 6 van Richtlijn 95/46/EG, alsook hun verplichtingen met betrekking tot maatregelen ter waarborging van vertrouwelijkheid en veiligheid bij de verwerking van gegevens die voortvloeien uit de artikelen 16 en 17 van die Richtlijn, volledig van toepassing zijn op de gegevens die bewaard worden in de zin van deze richtlijn.
- (17) De lidstaten dienen wettelijke bepalingen aan te nemen om te waarborgen dat de overeenkomstig deze richtlijn bewaarde gegevens slechts aan de bevoegde nationale autoriteiten worden verstrekt met inachtneming van de nationale wettelijke voorschriften en de fundamentele rechten van de betrokken personen.
- (18) Artikel 24 van Richtlijn 95/46/EG verplicht de lidstaten sancties vast te stellen die gelden bij inbreuk op de ter uitvoering van die richtlijn vastgestelde bepalingen. Artikel 15, lid 2, van Richtlijn 2002/58/EG doet hetzelfde met betrekking tot nationale bepalingen die uit hoofde van Richtlijn 2002/58/EG zijn aangenomen. Kaderbesluit 2005/222/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 over aanvallen op informatiesystemen⁽¹⁾ bepaalt dat de opzettelijke onrechtmatige toegang tot informatiesystemen, met inbegrip van de gegevens die daarin worden bewaard, strafbaar wordt gesteld als een strafrechtelijke inbreuk.
- (19) Het uit artikel 23 van Richtlijn 95/46/EG voortvloeiende recht op schadevergoeding van eenieder die schade heeft geleden ten gevolge van een onrechtmatige verwerking of van enige andere daad die onverenigbaar is met de ter uitvoering van die richtlijn vastgestelde nationale bepalingen, geldt ook voor de onrechtmatige verwerking van alle persoonsgegevens zoals bedoeld in deze richtlijn.

(1) PB L 69 van 16.3.2005, blz. 67.

- (20) Het Verdrag inzake cybercriminaliteit van de Raad van Europa van 2001 en het Verdrag tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens van de Raad van Europa van 1981 hebben ook betrekking op de bewaring van gegevens in de zin van deze richtlijn.
- (21) Aangezien de doelstellingen van deze richtlijn, namelijk het harmoniseren van de aan aanbieders opgelegde verplichtingen inzake het bewaren van sommige gegevens en het waarborgen dat die gegevens beschikbaar zijn voor het onderzoeken, opsporen en vervolgen van zware criminaliteit zoals gedefinieerd in de nationale wetgevingen van de lidstaten niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve vanwege de omvang of de gevolgen van de richtlijn beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (22) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en strookt met de beginselen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn neergelegd. In het bijzonder wil onderhavige richtlijn, net als Richtlijn 2002/58/EG, de volledige eerbiediging waarborgen van de fundamentele rechten op eerbiediging van het privé-leven en bescherming van zijn persoonsgegevens als vastgelegd in de artikelen 7 en 8 van het Handvest.
- (23) Aangezien de verplichtingen voor aanbieders van elektronische communicatiediensten evenredig dienen te zijn, eist deze richtlijn dat zij alleen gegevens bewaren die gegenereerd of verwerkt worden in het kader van het aanbieden van hun communicatiediensten. Wanneer dergelijke gegevens niet worden gegenereerd bij of verwerkt door deze aanbieders, is er geen verplichting ze te bewaren. Deze richtlijn beoogt niet de harmonisatie van de technologie voor de bewaring van gegevens; de keuze van deze technologie vindt op het nationale niveau plaats.
- (24) Overeenkomstig punt 34 van het Interinstitutioneel akkoord „Beter wetgeven” ⁽¹⁾ worden de lidstaten ertoe aangespoord om voor zichzelf en in het belang van de Gemeenschap hun eigen tabellen op te stellen, die, voorzover mogelijk, het verband weergeven tussen deze richtlijn en de omzettingsmaatregelen, en deze openbaar te maken.
- (25) Deze richtlijn laat het recht van de lidstaten onverlet om wetgevingsmaatregelen vast te stellen betreffende het recht van toegang tot en het gebruik van gegevens door nationale instanties die zij hebben aangewezen. Aspecten van toegang tot gegevens die door nationale instanties worden bewaard ingevolge deze richtlijn voor doeleinden, zoals bedoeld in het eerste streepje van artikel 3, lid 2, van Richtlijn 95/46/EG, vallen niet onder de communautaire wetgeving. Zij kunnen evenwel onder nationale wetgeving vallen, of acties zoals bedoeld in titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Deze wetgeving of acties

dienen de fundamentele rechten die voortvloeien uit de gemeenschappelijke constitutionele tradities van de lidstaten en zoals gewaarborgd door het EVRM volledig te eerbiedigen. Artikel 8 van dit Verdrag, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, bepaalt dat inmenging door enig openbaar gezag in de privacyrechten moet voldoen aan vereisten inzake noodzakelijkheid en evenredigheid, en derhalve specifieke, expliciete en legitieme doeleinden moet dienen en moet plaatsvinden op adequate en relevante wijze, en niet buitensporig mag zijn in verhouding tot het doel van de inmenging,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp en werkingsfeer

1. Deze richtlijn heeft tot doel een harmonisatie tot stand te brengen van de nationale bepalingen van de lidstaten waarbij aan aanbieders van elektronische communicatiediensten of een openbaar communicatienetwerk verplichtingen worden opgelegd inzake het bewaren van bepaalde gegevens die door hen gegenereerd of door hen worden verwerkt, teneinde te garanderen dat die gegevens beschikbaar zijn voor het onderzoeken, opsporen en vervolgen van ernstige criminaliteit zoals gedefinieerd in de nationale wetgevingen van de lidstaten.

2. Deze richtlijn heeft betrekking op verkeers- en locatiegegevens van natuurlijke en rechtspersonen, evenals op de daarmee verband houdende gegevens die nodig zijn om de abonnee of geregistreerde gebruiker te identificeren. Zij is niet van toepassing op de inhoud van elektronische communicatie, de informatie die wordt geraadpleegd met behulp van een elektronisch communicatienetwerk daaronder begrepen.

Artikel 2

Definities

1. In het kader van deze richtlijn gelden de definities van Richtlijn 95/46/EG, van Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten (Kaderrichtlijn) ⁽²⁾ en van Richtlijn 2002/58/EG.

2. In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „gegevens”: verkeers- en locatiegegevens, en de daarmee verband houdende gegevens die nodig zijn om de abonnee of gebruiker te identificeren;

⁽¹⁾ PB C 321 van 31.12.2003, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 33.

- b) „gebruiker”: elke natuurlijke of rechtspersoon die, eventueel zonder geabonneerd te zijn op een openbare elektronische communicatiedienst, daarvan gebruikmaakt voor particuliere of zakelijke doeleinden;
- c) „telefoon dienst”: oproepen (met inbegrip van spraak, voice-mail, conference call of call-gegevens), aanvullende diensten (met inbegrip van call forwarding en call transfer), messaging- en multimediadiensten (met inbegrip van short message service (SMS), enhanced media service (EMS) en multimedia service (MMS));
- d) „gebruikersidentificatie”: een unieke identificatie die aan een persoon wordt toegewezen wanneer deze zich abonneert op of registreert bij een internettoegangsdienst of internetcommunicatiedienst;
- e) „celidentiteit” (Cell ID): de unieke code van een cel van waaruit een mobiele telefonieoproep werd begonnen of beëindigd;
- f) „oproep poging zonder resultaat”: een communicatie waarbij een telefoonoproep wel tot een verbinding heeft geleid, maar onbeantwoord is gebleven of via het netwerkbeheer is beantwoord.

Artikel 3

Verplichting om gegevens te bewaren

1. In afwijking van de artikelen 5, 6 en 9 van Richtlijn 2002/58/EG nemen de lidstaten bepalingen aan om te waarborgen dat de in artikel 5 bedoelde gegevens, voorzover deze in het kader van de aanbidding van de bedoelde communicatiediensten worden gegenereerd of verwerkt door onder hun rechtsmacht vallende aanbieders van openbare elektronische communicatiediensten of een openbaar communicatienetwerk bij het leveren van de betreffende communicatiediensten, worden bewaard overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn.

2. De verplichting tot gegevensbewaring voorzien in lid 1 omvat de bewaring van de in artikel 5 bedoelde gegevens betreffende oproep pogingen zonder resultaat waarbij die gegevens, voorzover die in verband met de aanbidding van de bedoelde communicatiediensten worden gegenereerd, verwerkt en opgeslagen (wat telefoniegegevens betreft) of gelogd (wat internetgegevens betreft) door onder de rechtsmacht van de betrokken lidstaat vallende aanbieders van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van een openbaar communicatienetwerk. Deze richtlijn bevat geen vereisten betreffende de bewaring van gegevens in verband met niet tot stand gekomen verbindingen.

Artikel 4

Toegang tot gegevens

De lidstaten nemen bepalingen aan om te waarborgen dat de overeenkomstig deze richtlijn bewaarde gegevens alleen in welbepaalde gevallen, en in overeenstemming met de nationale

wetgeving, aan de bevoegde nationale autoriteiten worden verstrekt. De procedure en de te vervullen voorwaarden voor toegang tot gegevens die bewaard worden overeenkomstig de vereisten inzake noodzakelijkheid en evenredigheid, worden door elke lidstaat vastgesteld in de nationale wetgeving, rekening houdend met de relevante bepalingen van de wetgeving van de Europese Unie of publiek internationaal recht, met name het EVRM, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Artikel 5

Te bewaren categorieën gegevens

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de volgende categorieën gegevens ter uitvoering van deze richtlijn worden bewaard:

- a) gegevens die nodig zijn om de bron van een communicatie te traceren en te identificeren:

1. in het geval van telefonie over een vast netwerk:

- i) het telefoonnummer van de oproepeer,
- ii) naam en adres van de abonnee of de geregistreerde gebruiker;

2. in het geval van internettoegang, e-mail over het internet en internettelefonie:

- i) de toegewezen gebruikersidentificatie(s),
- ii) de gebruikersidentificatie en het telefoonnummer toegewezen aan elke communicatie die het publieke telefoonnetwerk binnenkomt,
- iii) naam en adres van de abonnee of de geregistreerde gebruiker aan wie het IP-adres, de gebruikersidentificatie of het telefoonnummer was toegewezen op het tijdstip van de communicatie;

- b) gegevens die nodig zijn om de bestemming van een communicatie te identificeren:

1. in het geval van telefonie over een vast netwerk en mobiele telefonie:

- i) het telefoonnummer (de telefoonnummers) die werden opgeroepen en, in het geval van aanvullende diensten zoals call forwarding of call transfer, het nummer (de nummers) waarnaar de verbinding is doorgeleid,

- ii) naam (namen) en adres (adressen) van de abonnee(s) of de geregistreerde gebruiker(s);

2. in het geval van e-mail over het internet en internettelefonie:
- i) de gebruikersidentificatie of telefoonnummer van de beoogde ontvanger(s) van een internettelefoonoproep,
  - ii) naam (namen) en adres (adressen) van de abonnee(s) of de geregistreerde gebruiker(s) en de gebruikersidentificatie van de beoogde ontvanger van de communicatie;
- c) gegevens die nodig zijn om de datum, het tijdstip en de duur van een communicatie te bepalen:
1. in het geval van telefonie over een vast netwerk en mobiele telefonie: datum en tijdstip van aanvang en einde van de verbinding;
  2. in het geval van internettoegang, e-mail over het internet en internettelefonie:
    - i) datum en tijdstip van de log-in en log-off van een internetsessie gebaseerd op een bepaalde tijdzone, samen met het IP-adres, hetzij statisch, hetzij dynamisch, dat door de aanbieder van een internettoegangsdienst aan een communicatie is toegewezen, en de gebruikersidentificatie van de abonnee of geregistreerde gebruiker,
    - ii) de datum en tijdstip van de log-in en log-off van een e-maildienst over het internet of internettelefoniedienst gebaseerd op een bepaalde tijdzone;
- d) gegevens die nodig zijn om het type communicatie te bepalen:
1. in het geval van telefonie over een vast netwerk en van mobiele telefonie: de gebruikte telefoondienst,
  2. in het geval van e-mail over het internet en internettelefonie: de gebruikte internetdienst;
- e) gegevens die nodig zijn om de communicatieapparatuur of de vermoedelijke communicatieapparatuur van de gebruikers te identificeren:
1. in het geval van telefonie over een vast netwerk, het/de oproepende en opgeroepen nummer(s);
  2. in het geval van mobiele telefonie:
    - i) het/de oproepende en opgeroepen nummer(s),
    - ii) de International Mobile Subscriber Identity (IMSI) van de oproepende deelnemer,
    - iii) de International Mobile Equipment Identity (IMEI) van de oproepende deelnemer,
- iv) de IMSI van de opgeroepen deelnemer,
  - v) de IMEI van de opgeroepen deelnemer,
  - vi) in geval van vooraf betaalde anonieme diensten, datum en tijdstip van de eerste activering van de dienst en aanduiding (Cell ID) van de locatie waaruit de dienst is geactiveerd;
3. in het geval van internettoegang, e-mail over het internet en internetdiensten:
- i) het inbellende nummer voor een inbelverbinding,
  - ii) de digital subscriber line (DSL) of ander eindpunt van de initiatiefnemer van de communicatie;
- f) gegevens die nodig zijn om de locatie van mobiele communicatieapparatuur te bepalen:
1. de locatieaanduiding (Cell ID) bij het begin van de verbinding,
  2. gegevens voor het identificeren van de geografische locatie van cells middels referentie aan hun locatieaanduidingen (Cell ID's) gedurende de periode dat communicatiegegevens worden bewaard.
2. Gegevens waaruit de inhoud van de communicatie kan worden opgemaakt, mogen krachtens deze richtlijn niet worden bewaard.

Artikel 6

Bewaringstermijnen

De lidstaten zorgen ervoor dat de in artikel 5 genoemde categorieën gegevens gedurende ten minste zes maanden en ten hoogste twee jaar vanaf de datum van de communicatie worden bewaard.

Artikel 7

Gegevensbescherming en gegevensbeveiliging

Onverminderd de bepalingen die zijn goedgekeurd ingevolge de Richtlijnen 95/46/EG en 2002/58/EG zorgt iedere lidstaat ervoor dat de aanbieders van elektronische communicatiediensten of de aanbieders van een publiek communicatienetwerk ten minste de volgende beginselen van gegevensbeveiliging respecteren met betrekking tot gegevens die bewaard worden overeenkomstig deze richtlijn:

- a) de bewaarde gegevens hebben dezelfde kwaliteit en worden onderworpen aan dezelfde beveiligings- en beschermingsmaatregelen als de gegevens in het netwerk;

- b) de gegevens worden onderworpen aan passende technische en organisatorische maatregelen om de gegevens te beveiligen tegen vernietiging, hetzij per ongeluk, hetzij onrechtmatig, tegen verlies of wijziging per ongeluk, niet-toegelaten of onrechtmatige opslag, verwerking, toegang of openbaarmaking;
- c) de gegevens worden onderworpen aan passende technische en organisatorische maatregelen om te waarborgen dat toegang tot de gegevens slechts geschiedt door speciaal daartoe bevoegde personen,
- en
- d) de gegevens worden aan het einde van de bewaarperiode vernietigd, met uitzondering van de geraadpleegde en vastgelegde gegevens.

Artikel 8

Opslagvoorschriften voor bewaarde gegevens

De lidstaten zorgen ervoor dat de gegevens, zoals vermeld in artikel 5 in overeenstemming met deze richtlijn worden bewaard, op zodanige wijze dat de bewaarde gegevens en alle andere daarmee verband houdende relevante informatie onverwijld aan de bevoegde autoriteiten kunnen worden meegedeeld wanneer daarom wordt verzocht.

Artikel 9

Toezichthoudende autoriteit

- Elke lidstaat zorgt ervoor dat één of meer overheidsinstanties verantwoordelijk worden gesteld voor het toezicht houden op de toepassing op het eigen grondgebied van de bepalingen, die overeenkomstig artikel 7 van deze richtlijn door de lidstaten zijn goedgekeurd met betrekking tot de veiligheid van de bewaarde gegevens. Deze instanties kunnen dezelfde zijn als die bedoeld in artikel 28 van Richtlijn 95/46/EG.
- Deze instanties zijn volledig onafhankelijk bij de uitoefening van de in lid 1 bedoelde taak.

Artikel 10

Statistieken

1. De lidstaten zorgen ervoor dat jaarlijks aan de Commissie statistische informatie wordt verstrekt over de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of een openbaar communicatienetwerk. Die informatie heeft betrekking op:

- de gevallen waarin overeenkomstig de toepasselijke nationale wetgeving gegevens zijn verstrekt aan de bevoegde autoriteiten;
- de tijd die is verstreken tussen de datum waarop de gegevens zijn bewaard en de datum waarop de bevoegde autoriteiten om de overdracht ervan verzochten;

— de gevallen waarin verzoeken niet konden worden ingewilligd.

- De statistische informatie bevat geen persoonsgegevens.

Artikel 11

Wijziging van Richtlijn 2002/58/EG

In artikel 15 van Richtlijn 2002/58/EG wordt het volgende lid ingevoegd:

„1 bis. Lid 1 is niet van toepassing op de uit hoofde van Richtlijn 2006/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken (*) te bewaren gegevens voor de in artikel 1, lid 1, van die richtlijn bedoelde doeleinden.

(*) PB L 105 van 13.4.2006, blz. 54.”

Artikel 12

Toekomstige maatregelen

- Lidstaten met specifieke omstandigheden die een in tijd beperkte verlenging van de in artikel 6 bedoelde bewaringsperiode rechtvaardigen, kunnen de noodzakelijke maatregelen treffen. De lidstaten stellen de Commissie en de overige lidstaten onverwijld in kennis van de krachtens dit artikel genomen maatregelen, met vermelding van de redenen die aan dat besluit ten grondslag liggen.
- Uiterlijk zes maanden na de in lid 1 bedoelde kennisgeving, bekrachtigt of verwerpt de Commissie de desbetreffende nationale maatregelen na te hebben onderzocht of zij al dan niet neerkomen op willekeurige discriminatie of een verkapt vorm van handelsbeperking tussen de lidstaten, en of zij al dan niet een belemmering vormen voor de werking van de interne markt. Wanneer de Commissie binnen de genoemde periode geen besluit neemt, worden de maatregelen als goedgekeurd beschouwd.
- Indien de nationale maatregelen die afwijken van het bepaalde in deze richtlijn, overeenkomstig lid 2 zijn goedgekeurd, kan de Commissie overwegen een aanpassing van deze richtlijn voor te stellen.

Artikel 13

Verhaal in rechte, aansprakelijkheid en sancties

1. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de nationale maatregelen ter uitvoering van hoofdstuk III van Richtlijn 95/46/EG betreffende beroep op de rechter, aansprakelijkheid en sancties wat de verwerking van gegevens krachtens deze richtlijn betreft, volledig worden geïmplementeerd.

2. Elke lidstaat neemt, in het bijzonder, de noodzakelijke maatregelen om ervoor te zorgen dat elke opzettelijke toegang tot of overbrenging van gegevens die overeenkomstig deze richtlijn worden bewaard die niet is toegestaan uit hoofde van krachtens deze richtlijn vastgestelde nationale uitvoeringsbepalingen, strafbaar is met sancties, met inbegrip van administratieve of strafrechtelijke sancties, die effectief, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 14

Evaluatie

1. Uiterlijk op 15 september 2010 brengt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad een evaluatieverslag uit over de toepassing van deze richtlijn en de weerslag ervan op de marktdeelnemers en de consumenten, daarbij rekening houdend met verdere ontwikkelingen in elektronische communicatietechnologie en de statistische informatie die aan de Commissie wordt verstrekt overeenkomstig artikel 10, teneinde na te gaan of het nodig is de bepalingen van deze richtlijn aan te passen, in het bijzonder wat betreft de lijst van gegevens in artikel 5 en de in artikel 6 vastgestelde bewaringstermijnen. De resultaten van de evaluatie worden openbaar gemaakt.

2. Daartoe neemt de Commissie alle opmerkingen in behandeling die aan haar worden gericht door de lidstaten of door de bij artikel 29 van Richtlijn 95/46/EG ingestelde groep.

Artikel 15

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 15 september 2007 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan

onverwijld in kennis. Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf, of bij de officiële bekendmaking daarvan, naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. Elke lidstaat kan de toepassing van deze richtlijn op de bewaring van communicaties in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mails via het internet uitstellen voor een periode van ten hoogste 18 maanden, te rekenen vanaf 15 maart 2009. Elke lidstaat die van deze mogelijkheid wil gebruikmaken, stelt de Raad en de Commissie daarvan op de hoogte, middels een verklaring op het moment van goedkeuring van de richtlijn. De verklaring wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 16

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 17

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Straatsburg, 15 maart 2006.

Voor het Europees Parlement
De voorzitter
J. BORRELL FONTELLES

Voor de Raad
De voorzitter
H. WINKLER

Verklaring van Nederland
overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG

Inzake de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten en tot wijziging van Richtlijn 2002/58/EG maakt Nederland gebruik van de mogelijkheid om de toepassing van de richtlijn op de bewaring van communicatiegegevens in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mail via het internet uit te stellen voor een periode van ten hoogste 18 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van de richtlijn.

Verklaring van Oostenrijk
overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG

Oostenrijk verklaart dat het de toepassing van deze richtlijn op de bewaring van communicatiegegevens in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mail via het internet, zal uitstellen voor een periode van 18 maanden vanaf de in artikel 15, lid 1, genoemde datum.

Verklaring van Estland
overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG

Overeenkomstig artikel 15, lid 3, van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken en tot wijziging van Richtlijn 2002/58/EG, verklaart Estland dat het voornemens is van de genoemde bepaling gebruik te maken en de toepassing van de richtlijn op de bewaring van communicatiegegevens in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mail via het internet, uit te stellen voor een periode van 36 maanden vanaf de datum waarop de richtlijn wordt vastgesteld.

Verklaring van het Verenigd Koninkrijk
overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG

Overeenkomstig artikel 15, lid 3, van de richtlijn betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken en tot wijziging van Richtlijn 2002/58/EG, verklaart het Verenigd Koninkrijk dat het de toepassing van die richtlijn op de bewaring van communicatiegegevens in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mail via het internet zal uitstellen.

Verklaring van de Republiek Cyprus
overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG

De Republiek Cyprus verklaart dat zij de toepassing van de richtlijn wat betreft de bewaring van communicatiegegevens in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mail via het internet tot de in artikel 15, lid 3, genoemde datum uitstelt.

Verklaring van de Helleense Republiek
overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG

Griekenland verklaart dat het overeenkomstig artikel 15, lid 3, de toepassing van deze richtlijn wat betreft de bewaring van communicatiegegevens in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mail via het internet, zal uitstellen voor een periode van 18 maanden vanaf het verstrijken van de in artikel 15, lid 1, genoemde periode.

Verklaring van het Groothertogdom Luxemburg
overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG

Overeenkomstig artikel 15, lid 3, van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken en tot wijziging van Richtlijn 2002/58/EG, verklaart de regering van het Groothertogdom Luxemburg dat zij voornemens is gebruik te maken van artikel 15, lid 3, van de richtlijn, zodat zij over de mogelijkheid beschikt de toepassing van de richtlijn op de bewaring van communicatiegegevens in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mail via het internet uit te stellen.

Verklaring van Slovenië
overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG

Slovenië sluit zich aan bij de groep van lidstaten die hebben verklaard dat zij, overeenkomstig artikel 15, lid 3, van de „richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken”, de toepassing van die richtlijn op de bewaring van communicatiegegevens in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mail via het internet 18 maanden uitstellen.

Verklaring van Zweden
overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG

Overeenkomstig artikel 15, lid 3, wenst Zweden gebruik te maken van de mogelijkheid om de toepassing van deze richtlijn op de bewaring van communicatiegegevens in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mail via het internet uit te stellen.

Verklaring van de Republiek Litouwen
overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG

Overeenkomstig artikel 15, lid 3, van de ontwerp-richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken en tot wijziging van Richtlijn 2002/58/EG (hierna „de richtlijn” genoemd), verklaart de Republiek Litouwen dat zij, zodra de richtlijn is vastgesteld, de toepassing ervan op de bewaring van communicatiegegevens in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mail via het internet uitstelt voor de in artikel 15, lid 3, genoemde periode.

Verklaring van de Republiek Letland
overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG

Overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG van 15 maart 2006 betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken en tot wijziging van Richtlijn 2002/58/EG, verklaart Letland dat het de toepassing van de richtlijn op de bewaring van communicatiegegevens in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mail via het internet uitstelt tot 15 maart 2009.

Verklaring van de Tsjechische Republiek
overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG

Overeenkomstig artikel 15, lid 3, verklaart de Tsjechische Republiek dat zij de toepassing van de richtlijn op de bewaring van communicatiegegevens in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mail via het internet uitstelt voor een periode van 36 maanden vanaf de datum van aanneming van die richtlijn.

Verklaring van België
overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG

België verklaart dat het, overeenkomstig de in artikel 15, lid 3, geboden mogelijkheid, de toepassing van deze richtlijn voor een periode van 36 maanden na de aanneming ervan uitstelt wat betreft de bewaring van communicatiegegevens in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mail via het internet.

Verklaring van de Poolse Republiek
overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG

Polen verklaart gebruik te zullen maken van de mogelijkheid die wordt geboden door artikel 15, lid 3, van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken en tot wijziging van Richtlijn 2002/58/EG, namelijk om de toepassing van deze richtlijn op de bewaring van communicatiegegevens in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mail via het internet uit te stellen voor een periode van ten hoogste 18 maanden vanaf de in artikel 15, lid 1, bepaalde datum.

Verklaring van Finland
overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG

Finland verklaart overeenkomstig artikel 15, lid 3, van de Richtlijn betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken en tot wijziging van Richtlijn 2002/58/EG dat het de toepassing van deze richtlijn op de bewaring van communicatiegegevens in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mail via het internet zal uitstellen.

Verklaring van Duitsland
overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn 2006/24/EG

Duitsland behoudt zich het recht voor de toepassing van deze richtlijn op de bewaring van communicatiegegevens in verband met internettoegang, internettelefonie en e-mail via het internet voor een periode van 18 maanden vanaf de in artikel 15, lid 1, eerste zin, genoemde datum uit te stellen.

RECTIFICATIES

Rectificatie van Verordening (EG, Euratom) nr. 2028/2004 van de Raad van 16 november 2004 tot wijziging van Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 houdende toepassing van Besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen

(Publicatieblad van de Europese Unie L 352 van 27 november 2004)

1. Op bladzijde 4, punt 5, onder f), vervanging van lid 4 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000, tweede zin

in plaats van: „De grondslag van de BTW-middelen van een lidstaat waarop het voornoemde percentage wordt toegepast, mag echter niet meer bedragen dan het bij artikel 2, lid 1, van Besluit 2000/597/EG, Euratom vastgestelde percentage van het BNP van die lidstaat zoals bedoeld in lid 7, eerste zin, van dit artikel.”,

te lezen: „De grondslag van de BTW-middelen van een lidstaat waarop het voornoemde percentage wordt toegepast, mag echter niet meer bedragen dan het bij artikel 2, lid 1, onder c), van Besluit 2000/597/EG, Euratom vastgestelde percentage van het BNP van die lidstaat zoals bedoeld in lid 7, eerste zin, van dit artikel.”.

2. Op bladzijde 4, punt 6, invoeging van artikel 10 bis in Verordening (EG, Euratom) nr. 1287/2003, lid 1

in plaats van: „Wanneer een lidstaat overeenkomstig het Verdrag van Amsterdam en de daaraan gehechte Protocolen 4 en 5 niet deelneemt aan de financiering van een specifieke actie of een beleidsmaatregel van de Unie, heeft hij recht op een volgens lid 2 berekende aanpassing van de door hem afgedragen eigen middelen. Deze aanpassing heeft een eenmalig en definitief karakter, ongeacht eventuele latere wijzigingen van het aangehouden BNP.”,

te lezen: „Wanneer een lidstaat overeenkomstig het Verdrag van Amsterdam en de daaraan gehechte Protocolen 4 en 5 niet deelneemt aan de financiering van een specifieke actie of een beleidsmaatregel van de Unie, heeft hij recht op een volgens lid 2 berekende aanpassing van de door hem afgedragen eigen middelen voor elk jaar van niet-deelname. Deze aanpassing heeft een eenmalig en definitief karakter, ongeacht eventuele latere wijzigingen van het aangehouden BNP.”.

3. Op bladzijde 7, punt 16, invoeging van titel IX, artikel 21 bis in Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000

in plaats van: „Artikel 21 bis

De in artikel 11 van deze verordening bedoelde rentevoet blijft van toepassing voor de berekening van de achterstandsrente in de gevallen waarin de vervalddag valt vóór het einde van de maand waarin Verordening (EG) nr. 2028/2004 van de Raad van 16 november 2004 tot wijziging van Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 houdende toepassing van Besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen (*) in werking treedt.

(*) PB L 352 van 27.11.2004, blz. 1.”,

te lezen: „Artikel 21 bis

De rentevoet bedoeld in artikel 11 van deze verordening in de versie van vóór de inwerkingtreding van Verordening (EG, Euratom) nr. 2028/2004 van de Raad van 16 november 2004 tot wijziging van Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 houdende toepassing van Besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen (*), blijft van toepassing voor de berekening van de achterstandsrente in de gevallen waarin de vervalddag valt vóór het einde van de maand waarin vorenbedoelde Verordening (EG, Euratom) nr. 2028/2004 in werking treedt.

(*) PB L 352 van 27.11.2004, blz. 1.”

Rectificatie van Richtlijn 2005/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 inzake verontreiniging vanaf schepen en invoering van sancties voor inbreuken

(Publicatieblad van de Europese Unie L 255 van 30 september 2005)

Bladzijde 11, onder de titel, wordt de volgende tekst toegevoegd:

„(Voor de EER relevante tekst)”.

Bladzijde 13, artikel 4, tweede zin:

in plaats van: „Deze inbreuken worden beschouwd als misdrijven in de zin van, en onder de omstandigheden waarin is voorzien in, Kaderbesluit 2005/667/JBZ ter aanvulling van deze richtlijn.”,

te lezen: „Deze inbreuken worden beschouwd als delicten in de zin van, en onder de omstandigheden waarin is voorzien in, Kaderbesluit 2005/667/JBZ ter aanvulling van deze richtlijn.”.
